តើនេះជាទីសម្គាល់នៃគ្រាចុងក្រោយមែនទេ?

សូមអរគុណ ខ្លាំងណាស់ បងប្រុសនេវីល។

សួស្តី មិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំទាំងអស់គ្នា។ រីករាយណាស់ដែលបានត្រលប់មកវិញនៅយប់នេះ ក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់យើង។

2 [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "នេះជាការផ្សាយបន្តផ្ទាល់ នៅ*ទីនេះ*។"—អេដ។] មួយនេះ *នេះ*គឺជាវា។ អូ បាទ។ វាមិនអីទេ។

3 ខ្ញុំបានទុកអ្នកយូរណាស់ នៅព្រឹកនេះ រហូតដល់ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំគួរតែប្រញាប់បន្តិចនៅយប់នេះ។ អឺ-ហ៊ឹម អ៊ូ-ហ៊ី អ៊ូ-ហ៊ី។ ខ្ញុំអើយ វាហត់ប៉ុណ្ណា ហើយក្រោកឈរឡើង ហើយវាអស់កម្លាំងដូចយប់នេះ។ ដូច្នេះ នឹងមិននៅយូរទេ ដរាបណាយើងនឹងមានកន្លែងសម្រាប់អ្នក ឃើញទេ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំត្រូវបានបញ្ចប់។ អត់ទេ ប៉ុន្តែយើងមិនមានគម្រោងនៅយប់នេះយូរពេកទេ។

4 ប៉ុន្តែ យប់ស្អែក យើងមានបំណងនៅយូរបន្តិច។ យប់ស្អែក បើបងប្អូនខ្លះអាចចូលរួមបាន យប់ស្អែក ហេតុអ្វីយើងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ យប់ស្អែកនឹងមានមនុស្សល្អៗនៅទីនេះ។ យើងទាំងអស់គ្នាមានពេល…

5 [បងប្រុស អេកា ប្រាណហាំ មានប្រសាសន៍ ថា "អ៊ូ ចាំបន្តិច មនុស្សជាទីស្រលាញ់ទាំងអស់គ្នា! ខ្ញុំមានសំណើមួយសុំសួរអ្នក។ ខ្ញុំភ្លេចប្រាប់អ្នក។ ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើននៅទីនេះបាននិយាយថា អ្នកតែងតែប្រញាប់ប្រញាល់ ចេញពីការថ្វាយបង្គំ។ ប៉ុន្តែនៅយប់ស្អែក អ្នកអាចមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដែលអ្នកចង់បាន ចាប់ពីម៉ោងប្រាំពីរដល់ដប់ពីរ ប្រសិនបើអ្នកនឹងយកពេលណាមួយ។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលទស្សនិកជននៅទីនេះបានសុំឱ្យខ្ញុំសួរអ្នក។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ អ្នកពន្យល់ពួកគេទៅ បើអ្នកមិនគិតដូច្នេះ។"—អេដ។]

6 យើងនឹងធ្វើកម្មវិធីលាងព្រះអម្ចាស់នៅពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ យប់ស្អែក។ ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកនឹង—អ្នកចង់មាន…នៅជាមួយគ្នា។ ពេលដែលអ្នកផ្សេងទៀតកំពុង

រាំនិងស្រែក និងលោត បរិភោគជាដើម យើងនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំដោយគោរពចំពោះព្រះ [កន្លែងទទេនៅក្នុងកាសែត—អេដ។] ហើយទទួលយកការប្រកប ហើយដើមឆ្នាំចេញជាមួយនឹងការសន្យារបស់យើង ដួងចិត្តចំពោះព្រះ ក្នុងការថ្វាយដល់ទ្រង់។

7 ហើយនឹងមានគ្រូអធិប្បាយល្អៗនៅទីនេះនៅយប់ស្អែក ប្រាកដណាស់ថាគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ មាន...បងប្រុសមកពីរដ្ឋ ហ្សកហ្ស៊ី នៅទីនេះ បងប្រុស ផាលមឺរដែលជាអ្នកអធិប្បាយដ៏អស្ចារ្យ។ បងប្រុស ជូនៀ ជេកសុននឹងនៅទីនេះនៅយប់ស្អែក។ បងប្រុស បៀលលើបងប្រុស នេវីល។ អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ! ហើយបន្តទៅមុខទៀត មនុស្សល្អរបស់ព្រះដែលនឹងនៅទីនេះ បងប្រុស វីលឡាដខូលីន និងបងប្អូនទាំងអស់ដែលកំពុងផ្តល់សារដ៏អស្ចារ្យដល់យើង។ ហើយប្រហែលជាអ្នកផ្សេងទៀតនឹងចូលមក ដូច្នេះយើងនឹងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅយប់ស្អែក។

8 ឥឡូវនេះ ប្រពន្ធខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំនិយាយបែបនេះ" ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវតែនិយាយទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំនិយាយថា *អាណាចក្រ* នៅព្រឹកនេះជំនួសឱ្យ*អាជ្ញាកណ្តាល*។

ប៊ីលីអង្គុយនៅទីនោះ និយាយថា "នោះគាត់ទៀតហើយ។"

9 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អាណាចក្រ គាត់ត្រូវតែមានចក្រភព។" ខ្ញុំមានន័យថាអាជ្ញាកណ្តាល។

10 ខ្ញុំដូចជាពួកគេនិយាយអំពីជនជាតិហូឡង់ អ្នកដឹងទេ។ "ហើយកុំយកតាមអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ ប៉ុន្តែតាមអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ។"

11 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាពួកគេយល់ពីខ្ញុំ បន្ទាប់ពីប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ។" អ្នកដឹងទេ នេះគឺ...

12 នេះគឺសាមសិបឆ្នាំហើយដែលខ្ញុំបាននៅពីក្រោយវេទិកានេះនៅទីនេះ។ សាមសិបឆ្នាំនៅក្នុងរោងឧបោសថនេះ! អ្នកគួរតែស្គាល់ខ្ញុំនៅពេលនេះ មែនទេ? អូ! ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ ការអប់រំរបស់ខ្ញុំពិតជាមានកម្រិត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមិនអាចនិយាយបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបន្លឺសំឡេងដោយស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់។

13 ហើយបងប្រុស ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាលោកគ្រូ ឡាំសា នៃព្រះគម្ពីរឡាំសា ដែលនៅក្នុងការបកប្រែ បាននិយាយថា...

14 មានពេលមួយខ្ញុំកំពុងនិយាយ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់នៅទីនោះទេ។ ហើយគាត់ត្រឡប់មកវិញ ហើយកំពុងតែនិយាយអំពីយូរីមធូមមីម ហើយបន្ទាប់មកគាត់កំពុងនិយាយអំពីពន្លឺនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "តើមនុស្សទាំងនេះមានបញ្ហាអ្វីខ្លះនៅថ្ងៃនេះ?" ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...គាត់បាននិយាយថា "មូលហេតុដែលមនុស្ស អ្នកបកប្រែ មិនអាចបកប្រែគម្ពីរបានត្រឹមត្រូវ ដែលអ្នកបកប្រែបានព្យាយាមបកប្រែជាភាសាយីឌីសលំដាប់ខ្ពស់។ ព្រះយេស៊ូវ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សទូទៅ ដូចមនុស្សនៅតាមផ្លូវនិយាយដែរ។"

15 ហើយ អ្នកដឹងទេថា មានបទគម្ពីរមួយនៅក្នុងលូកាបាននិយាយថា "មនុស្សសាមញ្ញបានស្តាប់ឮទ្រង់ដោយរីករាយ។" ទ្រង់មានបន្ទូលជាភាសារបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាដូច្នេះម្តងទៀត។

16 យើងសប្បាយចិត្តចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងហើយ ខ្ញុំឃើញពួកគេជាស្ត្រីឈរនៅជុំវិញ។ វាជារឿងអាក្រក់ដែលឃើញមនុស្សប្រុសឈរ ទុកឲ្យនៅតែវាទៅទាំងក្មេងស្រី ប្រុស និងស្ត្រីជាដើម ឈរជុំវិញជញ្ជាំង និងកុមារតូចៗ។ ប៉ុន្តែ យើងគ្រាន់តែមិនមានកន្លែងអង្គុយគ្រប់គ្រាន់។ ដូច្នេះ យើងអធិស្ឋានថាពេលក្រោយយើងមានកិច្ចប្រជុំបន្ទាប់ពីសប្តាហ៍នេះ បន្ទាប់ពីពេលនេះទៅ...

17 អ្នកដឹងទេ រឿងបន្ទាប់ដែលយើងដឹង គឺត្រាទាំងប្រាំពីរ។ ហើយបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ពួកយើងចាប់ផ្តើមលើពួកគេភ្លាមៗ នៅពេលដែលព្រះវិហារត្រូវបានបញ្ចប់ សាងសង់ ដូច្នេះយើងអាចចូលទៅទីនេះបាន។ យើងចូលមកដើម្បីធ្វើការថ្វាយឡើងវិញ។ ហើយប្រហែលជាកន្លែងណាមួយពីមួយទៅពីរ ហើយប្រហែលជាបីសប្តាហ៍ជាប់គ្នា ជួបគ្នាឥឡូវនេះ ជាការមកដល់សម្រាប់—ត្រាទាំងប្រាំពីរ។ ដូច្នេះ យើងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ ហើយយើងនឹង...អ្នកនៅក្រៅក្រុងទាំងអស់គ្នា យើងនឹងផ្ញើកាតទាំងអស់ទៅអ្នក ហើយអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដឹងច្បាស់អំពីពេលវេលា ប្រហែលជាមួយសប្តាហ៍ ឬពីរសប្តាហ៍មុនពេលនោះ។

18 អ្នកម៉ៅការ ដូចដែលខ្ញុំបានយល់ ប៊ីលីនិយាយនៅយប់នេះ នឹងត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃទីដប់នៃខែកុម្ភៈ។ មែនហើយ ប្រសិនបើគាត់បានបញ្ចប់ទីថ្ងៃដប់ យើងនឹងចាប់ផ្តើម

ប្រហែលថ្ងៃទីដប់ប្រាំ បន្ទាប់មក។ ដូច្នេះ ដរាបណាពួកគេបញ្ចប់ យើងនឹងចាប់ផ្តើមភ្លាម។

19 បងស្រី ឃីដ បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ មួយសន្ទុះមុននេះ គាត់ស្ទើរតែស្រក់ទឹកភ្នែក។ នាងបាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំយើងបានព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបញ្ឆេះរថយន្តចាស់នោះ ហើយវាមិនដំណើរការទេ។ ដូច្នេះ" នាងបាននិយាយថា "សូមអ្នកអធិស្ឋានឱ្យវានឹងដំណើរការ ហើយខ្ញុំនឹងមកនៅថ្ងៃស្អែក។" ហើយនាងបាននិយាយថា "ឆ្ងល់ថាតើខ្ញុំអាចរកកន្លែងស្នាក់នៅបានទេ?"

20 ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំបារម្ភ យើងនឹងមានបន្ទប់ជូនអ្នក បងស្រី ឃីដ ប្រញាប់តាមដែលអ្នកទទួលបាន..."

21 អ្នកបាននិយាយ "ប្រទានពរដល់បេះដូងរបស់អ្នក។" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមានកម្មវិធីរហូតដល់ម៉ោងដប់ពីរ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនចង់ចេញនៅម៉ោងដប់ពីរទេ។"

22 អ្នកដឹងទេថា នាង និងបងប្រុស ឃីដ មានអាយុប្រហែលប៉ែតសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយពួកគេនៅតែស្ថិតក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អនៅឡើយ។ តើអ្នកដឹងថាពួកគេធ្វើអ្វីទេ? ទទួលម៉ាស៊ីនថតខ្សែអាត់សម្លេង ហើយគេយកសាររបស់ខ្ញុំចេញពីមន្ទីរពេទ្យមួយទៅមន្ទីរពេទ្យមួយ ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ចុចស្តាប់ខ្សែអាត់។ ឥឡូវនេះ បើមិនដូច្នោះទេ កុំបោះបង់! នោះមិនចូលនិវត្តន៍ទេ។ នោះកំពុងកាន់សេចក្តីជំនឿ ដល់ទីបំផុត ស្លាប់ដោយដាវក្នុងដៃ។ នោះជាផ្លូវដែលត្រូវទៅ។ នោះជាវិធីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ អូ-ហូ។

23 ហើយបន្ទាប់មកនាងបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ប្រសិនបើខ្ញុំចេញតាមមហាវិថី នៅម៉ោងដប់ពីរ" នាងបាននិយាយថា "ហើយក្រោយម៉ោង១២យប់ព្យាយាមត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយពួកគេទាំងអស់ស្រវឹងស្រា" នាងបាននិយាយថា "ការបើកបរ" បាននិយាយថា "បើកបរពេញផ្លូវ ទាំងស្រវឹងស្រា។" នាងបាននិយាយថា "បិសាចទាំងនោះរត់ជុំវិញ" នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំខ្លាចស្ទើរស្លាប់។"

24 បងប្រុស ផាត នាងប្រាកដជាចាស់បន្តិចហើយ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលស្គាល់បងស្រី ឃីដ? នាងអង្គុយនៅទីនេះ នោះគ្រាន់តែ ជាអ្នកចាស់ទុំ-មាឌតូចល្អិតដែលបរិសុទ្ធ។

25 ហើយ នៅពេល មុនពេលខ្ញុំកើតមក (ហើយខ្ញុំជាមនុស្សចាស់ហើយឥឡូវ) នាងនៅទីនោះលើភ្នំទាំងនោះ នាងនិងបងប្រុស យីដ។ នាងនឹងបោកគក់ពេញមួយថ្ងៃ នៅលើក្ដារបោកគក់ ដើម្បីទទួលបានដប់ប្រាំឬម្ភៃសេនសម្រាប់ការបោកគក់ ដើម្បីបញ្ជូនគាត់ទៅកន្លែងណាមួយ នៅយប់នោះ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ។ នៅក្នុងអណ្ដូងរ៉ែធ្យូងថ្មរបស់ពួកគេនៅទីនោះនៅរដ្ឋកេនតាគីជាកន្លែងដែលអ្នក... នរណាម្នាក់ត្រូវការពារអ្នកដោយកាំភ្លើង ដើម្បីឡើងភ្នំទៅកន្លែងដែលអ្នកបានទៅផ្សព្វផ្សាយ។ អូ ខ្ញុំអើយ! បន្ទាប់មក ខ្ញុំគិតថា:

ខ្ញុំត្រូវតែបានដឹកនាំទៅឋានសួគ៌
នៅលើគ្រែផ្កាដ៏ងាយស្រួល
ខណៈអ្នកខ្លះទៀតតស៊ូដើម្បីបានរង្វាន់
ហើយជិះទូកឆ្លងកាត់សមុទ្រឈាម?

ខ្ញុំត្រូវតែតស៊ូបើខ្ញុំចង់គ្រងរាជ្យ
បង្កើនភាពក្លាហានរបស់ទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់។

26 នោះហើយ ខ្ញុំចង់បានការគាំទ្ររបស់ទ្រង់ តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាននៅយប់នេះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាអ្នកថតសម្លេងនឹងចាប់ផ្ដើមឥឡូវនេះ។

27 [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "កុំភ្លេចកម្មវិធីថ្វាយទារក។"—អេដ។] អូ បាទ។ ខ្ញុំទទួលបាន...ខ្ញុំសុំទោស។

28 បងស្រីតូចម្នាក់មានកូននៅទីនេះ ព្រឹកនេះគាត់ចង់ថ្វាយវាទៅព្រះ។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់នាងថា យើងប្រាកដជាធ្វើវានៅយប់នេះ ហើយឥឡូវនេះ។ ហើយនៅយប់ស្អែក យើងនឹងថ្វាយទារកទៅព្រះ កម្មវិធីព្យាបាល អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចឆ្លងកាត់បាន។ យើងមានពេលច្រើន។ ដូច្នេះប្រសិនបើបងស្រីតូចនៅទីនេះ ហើយមានកូនតូចរបស់នាង។

29 ហើយខ្ញុំគិតថាមានមនុស្សមកពីផ្លូវឆ្ងាយ ហើយនៅព្រឹកនេះសម្រាប់ការសម្ភាសន៍ឯកជន និងសម្រាប់អ្វីមួយ។ ហើយពួកគេត្រូវសន្មត់ថានឹងជួបនៅទីនោះនៅព្រឹកនេះ ហើយ ប៊ីលីត្រូវឱ្យពួកគេរង់ចាំរហូតដល់យប់នេះ។ ហើយគាត់មិនអាចរកពួកគេឃើញនៅកន្លែងណាទេ ដូច្នេះ នៅយប់នេះ។ ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ ប្អូនស្រី ខ្ញុំបានត្រលប់ទៅទីនោះបន្តិចហើយ រង់ចាំ ហើយមើលថា

តើគាត់អាចរកឃើញស្ត្រីនោះឬអត់។ ខ្ញុំគិតថា វាគឺជាពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលកំពុងសម្ភាសន៍ឯកជនពីផ្លូវចេញពីប្រទេស។ ដូច្នេះ យើង—យើងជឿជាក់ថា ប្រសិនបើខ្ញុំខកខានអ្នក ខ្ញុំនឹងអាចទៅរកអ្នកបានឆាប់ៗ តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ប្រហែលជាយប់ថ្ងៃស្អែក ខណៈពេលដែលចូលមក។

30 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថា តើនេះជាស្ត្រីដែលមកជាមួយទារកតូចជាមួយ—អាវយឺត ពណ៌ខៀវនេះ?

31 "អាវយឺត"? មេដា ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនបានន័យថាវាជាអ្វីនោះទេ អូនសម្លាញ់។ វាហាក់ដូចជារ៉ូបតូចមួយរបស់អ្នកខ្លះ... អាវយឺត ប៉ុន្មានដែលស្គាល់—អាវយឺតចាំភើ គឺជាអ្វី? ហេតុអ្វី ប្រាកដណាស់។ សម្រាប់ខ្ញុំ វាជាអាវធំពីដើម។ ដូច្នេះ—ដូច្នេះ...

32 ហេតុអ្វី វាជាកូនតូចរបស់ដាឡាស។ ខ្ញុំអើយ មិនអីទេ។ បងប្រុស តើអ្នកនឹងដើរឡើងនៅទីនេះទេ។ អត់ទោស។

33 មែនហើយ ខ្ញុំចូលចិត្តខ្សែបូតូចមួយនៅទីនោះ ដែលអ្នកដាក់។ តើនាងឈ្មោះអ្វី? [ឪពុកនិយាយថា "ឡេបិកា លីន។"—អេដ។] ឡេបិកា លីន លី-ន។ ហើយ—តើនាមត្រកូលរបស់អ្នកឥឡូវនេះជាអ្វី? ស្តេតុន។ ឡេបិកា លីន ស្តេតុន។ តើវាត្រូវទេ? តើខ្ញុំអាចបីនាងបានទេ? ["ពិតប្រាកដជាបាន។"] ខ្ញុំដឹងថាវាជាការលំបាកណាស់ដែលត្រូវបោះបង់វាបែបនោះ។ ជាសំណព្វចិត្ត? ឡេបិកា លីន ស្តេតុន។

34 គ្រួសារនេះបានឆ្លងកាត់ច្រើន។ ស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់នេះ និងស្វាមី ទើបតែថ្មីៗនេះ អ្នកទាំងពីរត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយនាំចូលទៅក្នុងការស្គាល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងការប្រកបរបស់ពួកគេ ព្រះបានប្រទានឡេបិកាដ៏ស្រស់ស្អាតនេះ ហើយពួកគេកំពុងនាំវាទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។

35 ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើន ពួកគេហៅថាគ្មានដែនកំណត់...ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកសម្រាប់ទារក នៅក្នុងព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ និងកន្លែងជាច្រើនទៀត ហើយប្រោះពួកគេដោយទឹកពេលពួកគេនៅជាទារក។ ឥឡូវនេះ មិនអីទេ ដរាបណាខ្ញុំបារម្ភ។ ប៉ុន្តែ យើងតែងតែព្យាយាមរក្សានូវអ្វីដែលគម្ពីរចែងថាត្រូវធ្វើ។ ហើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វា(មិន)ដែលមានដូចជាការជ្រមុជទឹកដល់ទារកនោះទេ គ្មានកន្លែងណានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ រហូតដល់ព្រះវិហារកាតូលិកដំបូង ដូចដែលយើងដឹង ដែលនៅឆ្ងាយដូចជាក្រុមប្រឹក្សានីសៀ។

36 [ទារកយំ—អេដ។] ដូច្នេះនោះគ្រាន់តែជាវិធីនៃការនិយាយថា "អាម៉ែន។" នោះ យើញទេ អ្នក...ដូច្នេះ អ្នកត្រូវតែមានការបកស្រាយ។

37 ដូច្នេះ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពួកគេបាននាំកុមារតូចៗមកឯព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់បានដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយថា យើងនៅតែបន្តវាទៀត។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

38 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យុវនារី និងយុវជននេះមកនៅយប់នេះជាមួយនឹងវរបិកាដ៏តូចដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់នេះ ដែលត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ ក្នុងបន្ទុករបស់ពួកគេ ដើម្បីចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើងតាមការដាស់តឿនរបស់ព្រះ។ ហើយពួកគេយកវាមកថ្វាយនៅយប់នេះដើម្បីថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅពេលដែលម្ដាយបានប្រគល់ពីដៃរបស់នាងទៅឱ្យទូលបង្គំបន្ទាប់មកទូលបង្គំថ្វាយចេញពីដៃទូលបង្គំទៅទ្រង់ វរបិកាតូចនេះ។ ព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយនាង ហើយប្រទានពរដល់នាង។ ជូនពរដល់ឪពុកម្ដាយរបស់នាង។ សូមឲ្យពួកគេទាំងអស់រស់នៅដោយស្មោះត្រង់ អាយុយឺនយូរ ហើយ ប្រសិនបើអាចទៅបាន សូមមើលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ សូមឲ្យកូននេះចម្រើនឡើងក្នុងចំណេះអំពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយបើមានថ្ងៃស្អែក សូមនាងធ្វើជាសាក្សីដ៏អស្ចារ្យចំពោះទ្រង់។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី ស្ត្រីនិងបុរសទាំងនេះនឹងនាំកូនរបស់ពួកគេមករកទ្រង់។ ប៉ុន្តែ យើងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អ គឺជាអ្នកតំណាងរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ យើងខ្ញុំសូមថ្វាយទារកនេះទៅទ្រង់ សម្រាប់ជីវិតនៃការបម្រើក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

39 សូមព្រះប្រទានពរ វរបិកាតូច! ដ៏គួឱ្យស្រលាញ់! សូមព្រះប្រទានពរអ្នកទាំងពីរ និងទារកតូចឱ្យអ្នកមានអាយុយឺនយូរ សុភមង្គល ក្នុងការបម្រើព្រះ។

40 ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំមានកម្លាំងល្មម ឬអត់។ នេះគឺជាក្មេងប្រុសទាំងអស់។ តើគាត់ឈ្មោះអ្វី? [ម្ដាយនិយាយថា "ស្ទែនលី វិចទ័រ ក្លេវលែន។"—អេដ។] ស្ទែនលី... ["ស្ទែនលី។"] ស្ទែនលី វិចទ័រ...["ក្លេវលែន។"] ក្លេលែន? ក្លេ-...["ក្លេវលែន។"] ក្លេវលែន។ ស្ទែនលីតូច ឈ្មោះតូចគួរឲ្យស្រលាញ់ ហើយក្មេងប្រុសស្អាតណាស់! មែនហើយ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែល... តោះរកមើលនៅទីនេះស្ទែន។ ក្មេងល្អនោះ?

អូ អ្នកដឹងហើយ។ យើងមិនអនុវត្តបែបនេះទេ។ យើងគ្រាន់តែធ្វើវា អ្នកដឹងទេ គ្មានអ្វីផ្លូវការអំពីវាទេ។ ត្រូវហើយ។ គាត់ប្រាកដជាក្មេងតូចផ្អែមល្ហែមម្នាក់។ ខ្ញុំភ្លេចនាមត្រកូល។ ខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំនិយាយត្រូវទេ។ ["ក្លេវលែន។"] ក្លេវលែន។ ត្រូវហើយ។

ចូរយើងឱនក្បាលចុះឥឡូវនេះ។

41 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ប្តីប្រពន្ធនេះនាំទារកតូច ស្ទែនលី ក្លេវលែន មកថ្វាយ
ដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយក្នុងនាមជាគ្រូគង្វាលនៅទីនេះ នៃក្រុមជំនុំ និង
ទូលបង្គំ ឈររួមគ្នាដោយឯកភាពក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងថ្វាយដល់ទ្រង់
នូវកូនក្មេងតូចនេះសម្រាប់ជីវិតនៃការបម្រើ។ ទ្រង់បានឱ្យគាត់ទៅម្តាយនិងឪពុក
ឥឡូវនេះគេប្រគល់គាត់មក ទូលបង្គំ ក្នុងដៃទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំថ្វាយគាត់ពី
ដៃរបស់ទូលបង្គំទៅទ្រង់។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ឪពុកនិងម្តាយរបស់
គាត់។ សូមប្រទានពរដល់កូនប្រុសតូច ហើយសូមឱ្យពួកគេទាំងអស់មានអាយុ
យឺនយូរ ជីវិតរីករាយក្នុងការបម្រើទ្រង់។ សូមឲ្យក្មេងនេះធំឡើងតាមការទូន្មាន
របស់ព្រះ បម្រើទ្រង់ ហើយកោតខ្លាចទ្រង់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ពេញមួយជីវិត។
ឥឡូវនេះ ពួកគេបាននាំក្មេងៗមកឯទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយ
យើងនឹងលើកដៃដាក់លើកូននោះ សូមឲ្យពរគាត់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។
ហើយសូមឱ្យគាត់មានអាយុយឺនយូរ ប្រកបដោយសុភមង្គល ប្រកបដោយ
សុខភាព និងកម្លាំងក្នុងការបម្រើព្រះអង្គ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ទែនលីតូច។ អ្នកមានក្មេងប្រុសល្អម្នាក់នៅទីនោះ។

42 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសុំការអនុគ្រោះបន្តិចបន្តួច សម្រាប់មនុស្សតូចៗ និងវ័យ
ជំទង់។ ហើយខ្ញុំដឹងថាវាពិបាក។ អ្នកមិនអាចឈរយូរបានទេ ព្រោះអវយវៈរបស់
អ្នកកៀបចង្អៀត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងខិតជិតអ្វីមួយនៅយប់នេះដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់មាន
ពីមុនមក។ ហើយមានរឿងមួយដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ គឺខ្ញុំមិនដែលគិតចង់និយាយ
រឿងបែបនេះទេ។

43 នោះហើយជាហេតុផល ព្រឹកនេះ ខ្ញុំមិនចង់ដាក់ពេលវេលានោះមុនចែកចាយ
សារទេ ហើយខ្ញុំមិនដែលនិយាយរឿងរបស់ខ្ញុំទាំងស្រុងទេ ហើយខ្ញុំមិនដែលគិតថា
ខ្ញុំនឹងធ្វើនោះទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនធ្វើវាទេ។ ទ្រង់អស្ចារ្យណាស់!

44 ប៉ុន្តែយប់នេះ ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងដែលខ្ញុំមិនដឹង។ ហើយឥឡូវនេះ វាជារឿងមួយ សម្រាប់អ្នកបម្រើព្រះនិយាយ ថាគាត់នឹងនិយាយអំពីអ្វីដែលគាត់មិនបានដឹង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងផ្សងព្រេងចេញ ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ... ដើម្បីអោយក្រុមជំនុំនេះអាចយល់បាន។ ហើយខ្ញុំនឹងមិន ទុកអ្នកឱ្យនៅយូរ ដោយគ្មានន័យ ផលចំណេញទេ។

45 ហើយ ខ្សែអាត់នេះ ខ្ញុំគិតថាក្មេងៗកំពុងរៀបចំវា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកទទួលបានខ្សែអាត់ហើយ អ្នកណាដែលកំពុងស្តាប់ខ្សែអាត់នោះ សូមចាំថា ប្រសិនបើមានអ្វីមួយ ធ្វើឱ្យអ្នកឆ្ងល់ សូមកុំនិយាយអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលមាននៅលើកាសែត។ កុំនិយាយអ្វីដែលផ្ទុយនឹងអ្វីដែលមាននៅលើកាសែត។

46 មនុស្សជាច្រើនសរសេរនៅលើ *ពូជរបស់សត្វពស់* ហើយនិយាយថាខ្ញុំនិយាយបែបនេះ-និង-បែបនេះ។ ខ្ញុំទៅយកខ្សែអាត់ មកស្តាប់។ ខ្ញុំមិនបាននិយាយបែបនោះទេ។ ឃើញទេ មនុស្សយល់ខុស។

47 អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវមានពេលមួយបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ កំពុងយាងចុះទៅមាត់ច្រាំង ជាមួយនឹងពួកសាវ័ក ហើយយ៉ូហានបានផ្អែកលើទ្រូងរបស់ទ្រង់។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះមនុស្សនេះ?"

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "បើសិនជាខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនោះនៅ ទាល់តែខ្ញុំមក នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នក?"

48 "ហើយមានពាក្យមួយចេញមក ថា 'យ៉ូហាននឹងនៅរស់ ដើម្បីឃើញព្រះយេស៊ូយាងមកវិញ។'"

49 ហើយបទគម្ពីរចែងថា "ទោះជាយ៉ាងណា ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលបែបនោះទេ។" អ្នកឃើញទេ ទ្រង់—ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលអញ្ចឹងទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែបន្ទូលថា "បើសិនជាខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនោះនៅ ទាល់តែខ្ញុំមក នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នក?" ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលថាគាត់នឹងនៅឡើយ។ ប៉ុន្តែសូមមើល ការយល់ខុសវាងាយស្រួលណាស់។

50 ហើយឥឡូវនេះវាគឺជា—វាមិនមែនថាខ្ញុំកំពុងថ្កោលទោសនរណាម្នាក់ដែលធ្វើវានោះទេ។ ដោយសារតែ ខ្ញុំធ្វើវា ដោយខ្លួនឯង។ ហើយមនុស្សទាំងអស់ធ្វើ

វា ប្រសិនបើសាវ័ក ដែលដើរជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់យើង យល់ខុសអំពីទ្រង់។ ហើយពួកគេមិនដែលយល់ច្បាស់ពីទ្រង់ទេ។

51 នៅទីបំផុតពួកគេបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះយើងយល់ហើយ។ ឥឡូវនេះយើងជឿ។ ហើយយើងដឹងច្បាស់ថា គ្មានអ្នកណាត្រូវប្រាប់អ្វីដល់ទ្រង់ឡើយ ដ្បិតទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។"

52 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "តើអ្នកជឿទេឥឡូវនេះ?" ឃើញទេ? "បន្ទាប់ពីពេលនោះ តើអ្នកមាន...ទីបំផុតវាបានមកដល់អ្នក ឃើញទេ តើអ្នកជឿទេ?"

53 ហើយនោះគ្រាន់តែជាមនុស្ស។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាជាមនុស្ស ដូច្នេះយើងនឹងយល់ខុស។

54 ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាប្រភេទនៃការឆ្លើយបន្តិចដល់អ្នក ចាក់កាសែតត្រឡប់មកវិញ។ ស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់។ ខ្ញុំប្រាកដថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបើកសម្តែងដល់អ្នក។

55 បន្ទាប់មក មិត្តតូច ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែកាន់ "អាម៉ែន" របស់អ្នកកុមារអើយ។ សូមចាំបន្តិចសិនទៅ ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យវាប្រាកដច្បាស់ថាយល់បាន ព្រោះជាច្រើនទៀតនឹងគ្មានកាសែតទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកប្រាកដថាយល់បាន។ ហើយសូមចូលទៅជិតវា ត្បិត ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយ សាមសិបប្រាំនាទី ឬសែសិបដោយគោរពដូចដែលយើងដឹងពីរបៀបធ្វើវា។

56 ព្រោះនេះជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ខ្ញុំ។ វាជាកន្លែងដែលមានអ្វីមួយបានកើតឡើងដែលខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើដូចម្តេច។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំកំពុងឈរក្នុងច្រកដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលខ្ញុំធ្លាប់ឈរនៅក្នុងថ្ងៃនៃការបម្រើរបស់ខ្ញុំ ដូចដែលខ្ញុំដឹង។

ដូច្នេះ ចូរយើងឱនក្បាលឥឡូវនេះ មុនពេលយើងចូលទៅកាន់ព្រះបន្ទូល។

57 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ នាពេលកន្លងមក ទូលបង្គំបានអធិប្បាយអំពីប្រធានបទនៃ*ការសន្មត់*។ ហើយ*ការសន្មត*គឺ "ការផ្សងព្រេងដោយគ្មានសិទ្ធិអំណាច។" ហើយប្រហែលជា យប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានយកខ្លួនទូលបង្គំផ្ទាល់ ដើម្បីបកស្រាយអ្វីមួយដល់មនុស្ស ដោយមិនមាននិមិត្តអំពីវាទេ។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមពិនិត្យមើលទូលបង្គំ ក្នុងកន្លែងដែលត្រូវពិនិត្យ។ បិទមាត់របស់ទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទ្រង់បានបិទមាត់សិង្ហ ក្នុងរូងជាមួយ

ដានីយ៉ែល ដើម្បីកុំឲ្យវាធ្វើឱ្យគាត់ឈឺចាប់។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ប្រសិនបើទូលបង្គំបានព្យាយាមបកស្រាយខុស គឺព្រះអង្គនៅតែមានអំណាចបិទមាត់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាសេចក្តីពិត នោះព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់វា ហើយចាត់វាមក។ ហើយទ្រង់ជ្រាបពីលក្ខខណ្ឌ និងអ្វីដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងដៃ។ ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលទូលបង្គំមក សូម្បីតែពេលចុងក្រោយនេះ នៅវេទិកា ដើម្បីព្យាយាមបកស្រាយរឿងទាំងនេះ។ ហើយទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គឱ្យជួយយើង។

58 ប្រទានពរដល់ព្រះវិហារតូចមួយនេះ។ ក្រុមនេះដែលមកទីនេះនៅក្រោមដំបូល ដែលស្នាក់នៅជាមួយយើងនៅទីនេះក្នុងទីក្រុង ចេញពីរដ្ឋជាច្រើន។ អូពេលដែលស្រមោលពេលល្ងាចកំពុងធ្លាក់ចុះ យើងរីករាយណាស់ដែលមានកន្លែងត្រូវមក។ នៅពេលដែលពិភពលោកច្របូកច្របល់ ហើយមិនដឹងថាពួកគេកំពុងឈរនៅទីណា យើងរីករាយ គឺថា "ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ជាប៉មដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយមនុស្សសុចរិតរត់ចូលទៅក្នុងនោះ ហើយមានសុវត្ថិភាព។" មិនមែនពាក្យច្រើនទេ តែជាការបើកសម្តែង!

59 ដូច្នេះ ទូលបង្គំ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានព្រះបិតាអើយ ពន្លឺពេលល្ងាចនឹងមកដល់ ជាពេលសុរិយារៀបអស្តង្គត។ ហើយយើងជឿថានោះគឺជាពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ ក្នុងពេលព្រះអាទិត្យរះ។ ហើយយើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណយ៉ាងឧឡារិកបំផុតព្រះអម្ចាស់អើយ អស់ពីចិត្តរបស់យើងចំពោះកិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង។ ហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តាមរយៈសម័យកាល ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យនិមិត្តដែលទ្រង់បានប្រទានមក ពួកគេម្នាក់ៗគឺឥតខ្ចោះ ហើយរាល់ការបកស្រាយនៃសុបិនគឺពិតជាដូច្នោះមែន។ ដូច្នេះយើងដឹងថាវាអាចជាទ្រង់តែមួយគត់ ព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតយើងជាមនុស្សរមែងស្លាប់កើតមកក្នុងអំពើបាប ហើយគ្មានអ្វីដែលសមស្របក្នុងខ្លួនយើងឡើយ។ ប៉ុន្តែ គឺគិតថាទ្រង់អាចយករឿងបែបនេះ មកដាក់ក្នុងភាពជាមនុស្ស ហើយលាងសំអាតពួកគេដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល និងដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយលើកព្រះហស្តនោះចេញមក រហូតទាល់តែមនុស្សមិនប្រើការគិតរបស់ខ្លួនទៀតទេ ប៉ុន្តែដោយទុកចិត្តព្រះគ្រីស្ទ ដែលដឹងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ចូរឲ្យវាចូលមកនិយាយ ហើយប្រើពោងឱបោសថ។ សូមអរគុណព្រះវបិតា។

60 ឥឡូវយើងសូមសរសើរតំកើងដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ហើយសូមប្រទានពរដល់ក្រុមតូចនេះ នៅយប់នេះ ក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ សូមប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាល បងប្រុសនេវីល ដែលជាអ្នកបម្រើដ៏ក្លាហានរបស់ព្រះ។ សូមប្រទានពរដល់ឌីកុន អ្នកគ្រប់គ្រង និងសមាជិកទាំងអស់នៃព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ទាំងនៅទីនេះ និងជុំវិញពិភពលោក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

61 អូ នៅពេលដែលយើងឃើញស្រមោលដ៏ខ្មៅងងឹត កខ្វក់ និងគួរឱ្យរន្ធត់នេះបានធ្លាក់ចុះពាសពេញមុខនៃគ្រីស្ទាន យើងដឹងថាពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ វានឹងមានការលើកឡើង ហើយក្រុមជំនុំនឹងត្រូវបានលើកឡើង។ ព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាតឱ្យយើងដើរទៅមុខ ដោយសម្លឹងមើលទៅអ្នកនិពន្ធ និងអ្នកបញ្ចប់ គឺព្រះគ្រីស្ទ។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។ ហើយនៅពេលយើងឆ្ពោះទៅមុខឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការទាំងនេះ ដែលបានដាក់នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងនៅជាមួយយើង ហើយជួយយើង។ ហើយសូមលើកតម្កើងសិរី រុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ដ្បិតយើងខ្ញុំសូមថ្វាយខ្លួនយើងចំពោះព្រះអង្គ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

62 ឥឡូវនេះ បើអ្នកមានខ្មៅដៃនិងក្រដាស ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកសរសេររឿងខ្លះ ជា...ឬអ្វីដែលអ្នកចង់បាន។ គ្រាន់តែត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ ហើយបន្ទាប់មកនៅលើខ្សែអាត់ផងដែរ ប្រសិនបើអ្នកចង់សរសេរបទគម្ពីរ នៅពេលណាក៏បាន ព្រោះខ្ញុំជឿថាវាជាបទគម្ពីរដែលរាប់បញ្ចូល។

63 ឥឡូវនេះ យើងចង់អានអត្ថបទមួយនៅយប់នេះ ឬអានការអានបទគម្ពីរចេញពីសៀវភៅការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយខ្ញុំជឿថា នេះគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ។ ហើយការបើកសម្តែងផ្សេងទៀតដែលផ្ទុយនឹងការបើកសម្តែងនេះនឹងខុស។ ខ្ញុំជឿថាវានឹងទទួលបានសម្រង់...ដកស្រង់—ដកស្រង់ម្តងទៀត។ ការបើកសម្តែងណាដែលនឹងមិនសមនឹងការបើកសម្តែងនេះ ហើយនាំការបើកសម្តែងនេះមកបំភ្លឺ គឺជាការបើកសម្តែងខុស។ វាត្រូវតែជាបទគម្ពីរ។

64 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងជំពូកទី១០នៃសៀវភៅវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំមានបំណងចង់អានខគម្ពីរពីរបីដំបូង ប្រាំពីរខដំបូង១ដល់៧។ ហើយស្តាប់ដោយ

យកចិត្តទុកដាក់ឥឡូវនេះ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតាដ៏ពូកែ១—ទៀត ចុះមកពីលើមេឃ មានពពកហ៊ុំ: ហើយមានឥន្ទធនូនៅលើក្បាល ទេវតានោះ...ដូចជាថ្ងៃ ហើយជើងដូចជាបង្គោលភ្លើង:

មានកាន់ក្រាំង១តូចបើកនៅដៃ: ក៏ឈានជើងស្តាំទៅលើសមុទ្រ ហើយជើងឆ្វេងទៅលើដីគោក

រួចបន្លឺឡើង ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសំឡេងនៃសត្វសិង្ហដែលគ្រហឹម: លុះបានបន្លឺស្រេចហើយ នោះក៏មានឮសំឡេងផ្គរលាន់៧។

កាលបានឮផ្គរលាន់ទាំង៧នោះរួចហើយ នោះខ្ញុំរៀបនឹងសរសេរ: តែមានសំឡេងចេញពីលើមេឃប្រាប់ខ្ញុំថា ចូរបំបិទសេចក្តីដែលផ្គរលាន់ទាំង៧បានថ្លែងនោះទៅ កុំឲ្យកត់សេចក្តីទាំងនោះឡើយ។

រួចទេវតាដែលខ្ញុំឃើញឈរលើសមុទ្រ ហើយលើដីគោក ក៏លើកដៃស្តាំទៅលើមេឃ

ទាំងស្បថនឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្ប ជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ជាព្រះដែលបង្កើតមេឃ ដី សមុទ្រ និងរបស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅស្ថានទាំងនោះ...ថា គ្មានពេលបង្អង់ទៀតឡើយ:

តែនៅគ្រាដែលឮសំឡេងទេវតាទី៧ ក្នុងកាលដែលរៀបនឹងផ្លុំត្រែ នោះសេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងបានសំរេច ដូចជាទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អមកប្រាប់ពួកហោរា ជាពួកបាវបំរើរបស់ទ្រង់ដែរ។

65 ហើយអត្ថបទរបស់ខ្ញុំ បើខ្ញុំគួរហៅ នៅយប់នេះ *តើនេះជាទីសម្គាល់នៃគ្រាចុងក្រោយ មែនទេ?*

66 យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុង—ពេលវេលាដ៏រុងរឿងសម្រាប់ក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែជាពេលវេលាដ៏អាក្រក់សម្រាប់អ្នកមិនជឿ។ ហើយយើងកំពុងរស់នៅក្នុងគ្រាដ៏គ្រោះថ្នាក់បំផុតមួយដែលមិនធ្លាប់មាន ចាប់តាំងពីពិភពលោកបាន

ចាប់ផ្ដើម។ គ្មានហោរា គ្មានសាវ័ក មិនដែលធ្លាប់រស់នៅក្នុងសម័យកាលដូចដែលយើងរស់នៅឥឡូវនេះនោះទេ។ នេះជាទីបញ្ចប់។

67 វាត្រូវបានសរសេរនៅលើមេឃ។ វាត្រូវបានសរសេរនៅលើផែនដី។ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងកាសែតជាច្រើន។ នេះជាការបញ្ចប់ប្រសិនបើអ្នកអាចអានការសរសេរនៃដៃ។ ហោរារស់នៅក្នុងគ្រាដែលដៃសរសេរនៅលើជញ្ជាំងសម្រាប់ជាតិសាសន៍ ប៉ុន្តែយើងរស់នៅក្នុងគ្រាដែលដៃនោះសរសេរនៅលើជញ្ជាំង។ គ្រប់ជាតិសាសន៍ ផែនដី អ្វីៗទាំងអស់ ពេលវេលាគឺនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវស្រាវជ្រាវបទគម្ពីរ ដើម្បីស្វែងរកសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

68 ជានិច្ចកាល ហោរាពិតរបស់ព្រះនឹងទៅកាន់បទគម្ពីរ។ ដូច្នេះ គាត់ដាច់ខាតគឺនឹងទៅជាបែបនោះ។ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅពេលដែលពួកហោរាបាននិយាយអ្វី តែងតែនៅកន្លែងណាមួយ គឺជាហោរាដែលនៅជាមួយព្រះបន្ទូល។ គាត់បានមើលព្រះសម្រាប់ការនិមិត្ត។ ហើយប្រសិនបើការនិមិត្តរបស់គាត់ផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល នោះការនិមិត្តរបស់គាត់គឺខុស។ នោះជាវិធីរបស់ព្រះក្នុងការទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់រាស្ត្រទ្រង់។

69 តើអ្នកអាចឮខ្ញុំ បានទេអ្នកនៅខាងក្រោយនោះ? ខ្ញុំស្ទើរតែមិនដឹងថាត្រូវចាប់ផ្ដើមពីណា។

70 ឥឡូវនេះ វាជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលបានដឹងថារោងឧបោសថជាព្រះវិហារដំបូងរបស់ខ្ញុំ។ វាជាសិរីរុងរឿង។ ហើយខ្ញុំមិនដែលភ្លេចឡើយ ទោះបីជាខ្ញុំ...ព្រះយេស៊ូវគង់នៅ ហើយខ្ញុំនឹងរស់នៅអាយុរាប់រយឆ្នាំ។ ខ្ញុំចាំថាថ្ងៃដែលខ្ញុំដាក់ថ្មជ្រុង គឺនៅកាច់ជ្រុង ហើយការនិមិត្តដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំនៅព្រឹកនោះ គឺអំពីរោងឧបោសថនេះ។ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាចងចាំ។ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ។ ហើយវាត្រូវបានបំពេញយ៉ាងពិតប្រាកដ ចំពោះលិខិតនោះ មិនបានខកខានបន្តិចឡើយ។

71 ហើយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនជឿថាមានអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល អស់ជាច្រើនឆ្នាំនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជន ហើយវាបានកើតឡើង។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានមកជាមួយនឹងសុបិន ដោយព្រះគុណទ្រង់ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបកស្រាយសម្រាប់ប្រជាជន។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានមកជាមួយនឹងសុបិន និងជាមួយនឹងបញ្ហាដែលខ្ញុំមិនអាចបកស្រាយបាន។

72 ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានព្យាយាមណែនាំអ្នកអំពីល្បិចកលដែលមានចម្លើយទាំងអស់នោះទេ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមស្មោះត្រង់ និងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលជាការពិត ហើយខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកបានតែតាមដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនៅពេលវាមកដល់ខ្ញុំនោះខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកបាន។

73 ហើយខ្ញុំចង់ព្រមានអ្នក។ នៅក្នុងថ្ងៃនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅមានច្រើន... មិនមែន—មិននិយាយអ្វីប្រឆាំងនឹងមនុស្ស។ ប៉ុន្តែពេលអ្នកឃើញមនុស្សម្នាក់ដែលមានចម្លើយចំពោះអ្វីគ្រប់យ៉ាង នោះគឺផ្ទុយពីព្រះបន្ទូល។

74 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "នៅសម័យអេលីយ៉ា មានមនុស្សឃ្លង់ជាច្រើន ប៉ុន្តែមានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលបានជាសះស្បើយ។" ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ អេលីយ៉ាមានអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះ ហើយមនុស្សឃ្លង់ម្នាក់បានជាសះស្បើយ។ នៅសម័យអេលីសេ មានស្ត្រីមេម៉ាយជាច្រើននាក់ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនមកឲ្យតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើងដឹងថាមានកិច្ចការជាច្រើនដែលព្រះធ្វើ ហើយទ្រង់មិនបានបើកសម្ដែងដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទេ។ គ្មានអ្នកបម្រើណាធំជាងម្ចាស់របស់ខ្លួនឡើយ។

75 ហើយបន្ទាប់មក ព្រះនឹងមិនចែកចាយសិរីល្អរបស់ទ្រង់ជាមួយនរណាម្នាក់ឡើយ។ ទ្រង់ជាព្រះ។ ហើយពេលដែលអ្នកបម្រើទៅកន្លែងដែលគាត់ព្យាយាមយកជំនួសព្រះ បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់យកជីវិតរបស់គាត់ ហើយផ្លាស់ប្តូរគាត់ទៅកន្លែងណាមួយឬអ្វីមួយ។ យើងត្រូវតែចងចាំរឿងនោះ។

76 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងនិមិត្ត និងការបកស្រាយទាំងនោះ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់ពីការបកស្រាយសុបិនបានទេ ទាល់តែខ្ញុំឃើញច្បាស់តាមនិមិត្ត ថាតើសុបិននោះជាអ្វី។ ហើយមានអ្នកគ្រប់គ្នាជាច្រើនដឹងថាអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំពីសុបិនរបស់អ្នក ហើយក៏មិនប្រាប់វាទាំងអស់ដែរ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញសុបិនត្រលប់មកខ្ញុំវិញ ខ្ញុំបានងាកមកប្រាប់អ្នកថា នៅមានរបស់ដែលអ្នកបានបន្សល់ទុកជាច្រើន បន្ទាប់មកប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកបានបន្សល់ទុក។ អ្នកដឹងថាវាត្រូវ។ ត្រឹមត្រូវ និយាយថា "អាម៉ែន។"...?...[ក្រុមជំនុំនិយាយថា"អាម៉ែន។"—អេដ។] រឿងដែលអ្នកមិនបានប្រាប់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញថា ប្រសិនបើ...ដូចនេប៊ូក្នេសានិយាយថា "បើអ្នកមិនអាចប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំយល់សប្តិនោះ តើធ្វើដូចម្ដេចទើបខ្ញុំដឹងថាអ្នកមានការបកស្រាយរបស់វា?"

77 ប៉ុន្តែចំណាប់អារម្មណ៍ទាំងអស់នេះ យើងមិនត្រូវយកវាទៅនិយាយថា "**នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។**" យើងមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះទេ។ យើងត្រូវតែមានសំឡេងផ្ទាល់ ដែលជាចម្លើយពីព្រះ មុនពេលយើងអាចនិយាយថាវាជាព្រះ។ មិនមែនជាការចាប់អារម្មណ៍ មិនមែនជាអារម្មណ៍ទេ ទោះវាញាប់ញ័រខ្លាំងប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។

អ្នកអាចនិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាវាអាចជាវិធីនេះ។"

78 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនិយាយ "**នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**" វាមិនមែនជាអ្នកទេ។ មើលនៅលើផែទិកា។ តើអ្នកធ្លាប់ឃើញវាបរាជ័យទេ? **នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ មិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ហើយដរាបណាវាជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** នោះវាមិនអាចបរាជ័យឡើយ។

79 ប៉ុន្តែរហូតមកដល់ពេលនេះ ទ្រង់បានការពារខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំបានរង់ចាំទ្រង់។ ខ្ញុំមិនបានព្យាយាមស្វែងរកប្រជាប្រិយភាព ឬការលើកតម្កើងរបស់មនុស្សទេ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីរស់នៅដោយបន្ទាបខ្លួន ហើយរស់នៅបែបដែលខ្ញុំគិតថាគ្រីស្ទានគួររស់នៅ។ ហើយខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាក្នុងខ្លួនខ្ញុំបានទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានធ្វើវារហូតដល់សព្វថ្ងៃ។ ដូចខ្ញុំនិយាយថា ទ្រង់ជាអ្នកដែលបានដឹកនាំខ្ញុំ។

80 មានរឿងជាច្រើនអាចនិយាយបាន ប៉ុន្តែវាចំណាយពេលយូរពេក។ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងទាំងនេះហើយ។ ហើយហេតុផលតែមួយគត់ដែលខ្ញុំមានឱ្យអ្នកនិយាយ "អាម៉ែន" មួយរយៈមុន អ្នកដែលប្រាប់ខ្ញុំពីសុបិន ខ្ញុំនឹងមកប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកបានចាកចេញ ព្រោះសារនេះកំពុងត្រូវបានថត។ មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍នឹងឮរឿងនេះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេឮ "អាម៉ែន" បន្ទាប់មកគេដឹងថាមានសំឡេងនៅទីនោះ ដែលកំណត់នៅក្រោមព័ន្ធកិច្ចនេះ ដែលដឹងប្រសើរជាងធ្វើខុស ឬនិយាយ "អាម៉ែន" ទៅនឹងអ្វីមួយដែលខុស។ *អាម៉ែន* "សូមឱ្យវាដូច្នេះ។" វាជាការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការ។

81 ឥឡូវនេះ ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ តាំងពីខ្ញុំនៅតូច មានអ្វីមួយដែលរំខានខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមានជីវិតចម្លែកណាស់ ពិបាកយល់ណាស់។ សូម្បីតែប្រពន្ធខ្ញុំក៏អេះក្បាលនិយាយដែរ។ "ប៊ីលខ្ញុំមិនជឿថាមាននរណាម្នាក់អាចយល់ពីអ្នកបានទេ។"

82 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនយល់ខ្លួនឯងទេ។" ដោយសារខ្ញុំចុះចូលតាំងខ្លួនខ្ញុំចំពោះព្រះគ្រីស្ទ ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ ទ្រង់ដឹកនាំ។ ខ្ញុំមិនព្យាយាម

យល់ពីវាទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅកន្លែងដែលទ្រង់ដឹកនាំ ជាចំណេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ។

83 ខ្ញុំអរគុណប្រពន្ធនិងកូនដ៏អស្ចារ្យ ហើយសម្រាប់ប្រពន្ធនិងកូនរបស់ខ្ញុំដែលមានទំនុកចិត្តថាខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់ពួកគេពីអ្វីខុស។ នោះ ពួកគេជឿ។ រាល់ពេលដែលអ្នកប្រាប់ពួកគេនូវអ្វី នោះពួកគេកាន់តាមបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមវា។ គេដឹងថាខ្ញុំមិនប្រាប់គេអ្វីដែលខុសទេ។

84 ហើយតើខ្ញុំនឹងប្រាប់កូនរបស់ព្រះម្នាក់នូវអ្វីដែលខុសដែរឬទេ? មិនមែនដោយចេតនាទេ។ អត់ទេ បាទ។ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យកូនរបស់ទ្រង់ទទួលការបង្ហាត់បង្រៀនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ហើយស្មោះត្រង់ជាមួយពួកគេ ហើយពិតត្រង់ជាមួយពួកគេ នោះទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់វា ខ្ញុំជឿ។

85 ឥឡូវនេះ តាមដំណើរចុះមក មានរឿងជាច្រើន ដែលខ្ញុំមិនអាចយល់បាន។ ហើយរឿងមួយដែលខ្ញុំមិនអាចយល់នោះគឺកាលពីខ្ញុំនៅក្មេង ហើយការនិមិត្តនឹងមកលើខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងឃើញពួកគេ ហើយប្រាប់ឪពុកម្ដាយខ្ញុំពីរឿងដែលនឹងកើតឡើង។ ពួកគេគិតថាខ្ញុំគ្រាន់តែភ័យ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលចម្លែកនោះវាបានកើតឡើងដូចដែលវាបាននិយាយអ៊ីចឹង។

អ្នកនិយាយថា "តើនោះមុនការប្រែចិត្តរបស់អ្នកឬ?" បាទ។

86 "អំណោយទាននិងការត្រាស់ហៅគឺមិនទាន់មានការប្រែចិត្ត" ព្រះគម្ពីរបានថែងដូច្នេះ។ អ្នកកើតមកក្នុងលោកនេះក្នុងគោលបំណងខ្លះ។ ហើយបើអ្នកមិន... ធ្វើការប្រែចិត្តរបស់អ្នកនោះក៏មិននាំមកនូវអំណោយទានទេ។ ពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់អ្នក។

87 ឥឡូវនេះនៅតាមផ្លូវ ហើយកាលខ្ញុំនៅក្មេង បំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំគឺ...ខ្ញុំមានការមិនពេញចិត្តនៅក្នុងប្រទេសដែលខ្ញុំរស់នៅ។ ខ្ញុំចង់ ទៅភាគខាងលិច។

88 ហើយខ្ញុំត្រូវបានគេវះកាត់ នៅពេលខ្ញុំត្រូវបានគេបាញ់ កាលខ្ញុំនៅក្មេង។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមក ពីក្រោមការប្រើថ្នាំសន្លប់ដំបូង ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំកំពុងរងទុក្ខ ហើយនឹងធ្លាក់ចុះ។ ឱ្យខ្ញុំចេញ។ ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅអស់រយៈពេលប្រាំបីម៉ោង។ គេបារម្ភពីការដាស់ខ្ញុំឱ្យដឹងខ្លួនម្ដងទៀត។ ពួកគេមានការវះកាត់ដ៏ធំ

ដោយមិនមានប៉េនីស៊ីលីន។ ឈាម ជើងទាំងពីរស្ទើរតែត្រូវបានបាញ់ចេញ ដោយកាំភ្លើងខ្លី។ មិត្តភក្តិប្រុសតូចម្នាក់ទុកកាំភ្លើងចោល។

89 ហើយប្រហែលប្រាំពីរខែក្រោយមក ខ្ញុំបានប្រើថ្នាំស្ពឹកមួយទៀត។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមកប្រើថ្នាំស្ពឹកនោះ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំកំពុងឈរនៅលើវាលស្មៅខាងលិច។ ឈើឆ្កាងមាសដ៏ធំនៅលើមេឃ ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានភ្លឺចេញពីវា។ ខ្ញុំឈរ*បែបនេះ*។

90 នៅពេលដែលពន្លឺដែលអ្នកឃើញនៅលើរូបភាពយប់នេះ ដែលត្រូវបានបង្ហាញថាជារូបដ៏អស្ចារ្យ ដោយការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្រ្ត ចំពោះខ្ញុំ វាគឺជាពន្លឺដូចគ្នាដែលបានវាយប្រហារលោកសាវកប៉ុល។ វាជាពន្លឺតែមួយដែលបានដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល នៅពេលយប់។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់នៅទីនេះទេ ទេវតានេះ? "គាត់មានពពកហ៊ុំ។" ឃើញទេ ទ្រង់គឺជា "ពពកក្នុងពេលថ្ងៃ។" ឥឡូវនេះ ជាពន្លឺដូចគ្នា។

91 ចំណែកឯមនុស្សមិនយល់ការនោះ ដំបូងគិតថាខុស ដែលខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹង។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានកើតឡើងដើម្បីលាក់ឧបករណ៍វិទ្យាសាស្ត្រ និងមនុស្សនៅទីនោះ សម្រាប់ការបញ្ជាក់ ហើយបានថតរូបវាជាច្រើនដង។

92 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឃើញមនុស្សស្លាប់បាត់ស្រមោល" ស្រមោលខ្មៅលើពួកគេ។ កាលពីប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន នៅពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងទីក្រុងមួយ។ ហើយពេលដែលយើងកំពុងអធិប្បាយ គឺអ្នករាល់គ្នា—អ្នកមិនគួរថតរូបទេ ពេលកំពុងអធិប្បាយ។ ហើយនៅពេលដែល...រឿងដូចគ្នាគឺនៅពេលដែលវាត្រូវបានថត ប៉ុន្តែមាននរណាម្នាក់មានកាមេរ៉ា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ស្ត្រីម្នាក់ដែលកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ជាមនុស្សប្លែកមុខ...ខ្ញុំបានចូល—នៅស្រស់ខាងត្បូង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានស្រមោលលើកញ្ញាម្នាក់នេះ*ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*។" នារីម្នាក់ដែលខ្ញុំមិនដែលឃើញក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ "អ្នកទើបតែមកពីពេទ្យ។ និងមហារីកពីរ មួយនៅលើសុដន់នីមួយៗ ហើយអ្នកត្រូវបានបោះបង់ចោល។ អ្នកត្រូវបានគ្របដោយស្រមោលខ្មៅ ជិតស្លាប់។"

93 ហើយមានអ្វីមួយនិយាយទៅកាន់បងស្រីម្នាក់ដែលអង្គុយក្បែរនោះ ដែលមានកាមេរ៉ាថា "ថតយករូបភាព។" ហើយនាងមិនចង់ធ្វើវាទេ។ តែ "បានថតរូប" ហើយនាងនៅតែបដិសេធ។ ហើយបន្ទាប់មកវាមកម្តងទៀត ហើយនាងបានចាប់

យករូបភាព...ហើយបានថតរូប។ ហើយវាមាន តាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ។ វាស្ថិតនៅលើផ្ទាំងផ្សព្វផ្សាយ ស្រមោលខ្មៅ។

94 បន្ទាប់មក នៅពេលដែលស្ត្រីនោះបានជឿ និងអធិស្ឋាន នោះរូបភាពមួយបានថតចំពីក្រោយវា យ៉ាងច្បាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្រមោលខ្មៅបានទៅ។" ឃើញទេ? ស្ត្រីរស់នៅដោយព្រះគុណនៃព្រះ។

95 តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? បើអ្នកនិយាយការពិត អ្នកអាចនឹងត្រូវគេសើចមួយភ្លែត អ្នកអាចនឹងយល់ខុសមួយរយៈ។ ប៉ុន្តែ ព្រះនឹងបញ្ជាក់ថា វាគឺជាការពិត ប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅជាមួយវា។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែរង់ចាំ។ ប្រហែលជាត្រូវចំណាយពេលច្រើនឆ្នាំ ប៉ុន្តែដូចជានៅក្នុងអ័ប្រាហាំ និងអ្នកដទៃដែរ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិតជានិច្ច។

96 នៅពេលដែលទេវតានោះនៅទីនោះ...ហើយខ្ញុំគិតថា ក្រៅពីប្រពន្ធខ្ញុំ នៅមានមនុស្សនៅយប់នេះ តាំងពីសាមសិបឆ្នាំមុន ដែលបានឈរជិតនៅពេលដែលចុះមក។ តើមានអ្នកណានៅក្នុងទីនេះទេដែលបាននៅទីនោះពេលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់មក ដែលចុះមកទន្លេជាលើកដំបូង នៅចំពោះមុខមនុស្ស? លើកដៃឡើង។ បាទ នៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញលោកស្រី វីលសុន លើកដៃឡើង។ នាងកំពុងឈរនៅទីនោះ។ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ នៅទីនោះ នាងនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកណាខ្លះដែលនៅសល់នោះកំពុងឈរនៅធនាគារនៅទីនេះ នៅចំពោះមុខមនុស្សជាច្រើន នៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកនៅម៉ោងពីររសៀល។

97 ហើយចេញពីមេឃស្រឡះ ជាកន្លែងដែលមិនមានភ្លៀងធ្លាក់អស់រយៈពេលជាច្រើនសប្តាហ៍មកហើយ ទ្រង់មកដោយសំឡេងគ្រហឹម ហើយបាននិយាយថា "ដូចដែលលោកយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានចាត់ឱ្យមក ដើម្បីដឹកនាំការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកត្រូវបានបញ្ជូនចេញមកជាមួយនឹងសារមួយដើម្បីប្រកាសពីការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។"

98 មនុស្សជាច្រើន មកពីអ្នកជំនួញ ក្នុងទីក្រុង កំពុងឈរនៅមាត់ច្រាំងនោះបានសួរខ្ញុំថាវាមានន័យយ៉ាងណា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ វាគឺសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំជឿជាក់។" អូ-ហូ។ បានទៅនៅលើវា។ ហើយនៅពេលដែលទេវតានោះបានចាកចេញ ប្រសិនបើអ្នកចងចាំ ទ្រង់បានយាងទៅទិសខាងលិច

នៅពេលដែលទ្រង់បានឡើងទៅ ខាងស្តាំចេញ ឡើងលើ កំពូលស្ថាន ហើយទៅខាងលិច។

99 ក្រោយមក ខ្ញុំបានជួបតារាវិទូម្នាក់ដែលជាម៉ាហ្គី។ ហើយពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីក្រុមតារានិករដែលបានមកជុំគ្នានៅក្នុងក្រុមតារានិករជាក់លាក់មួយ។

100 នៅពេលដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញនៅបាប៊ីឡូនបានឃើញចុះឆ្ពោះទៅរកប៉ាឡេស្ទីនដែលជាផ្កាយបីនេះនៅក្នុងក្រុមតារានិករមួយ។ អ្នកបានឮខ្ញុំប្រាប់វាច្រើនដង។ តើអ្នកដឹងទេថានេះជាការពិតប៉ុន្មានសប្តាហ៍ ចុងក្រោយនេះ? បងសុតមែន អ្នកមានកាសែរនោះនៅជាមួយអ្នកទេយប់នេះនៅឯណា? វាស្ថិតនៅក្នុងក្រដាស មួយសន្លឹកនៃកាសែតថ្ងៃអាទិត្យ ទីប្រាំបួនខែធ្នូ ថាអ្នកយកព័ត៌មានបានទៅទីនោះ ហើយពួកគេបានដឹកយកវត្ថុទាំងអស់នេះ។ ហើយយើងពិតជាកំពុងរស់នៅពេលនេះ បង្ហាញឱ្យឃើញថាយើងជា...ឆ្នាំដែលនឹងមកដល់គឺឆ្នាំ១៩៧០។ ប្រាំពីរឆ្នាំហួសកាលបរិច្ឆេទ ដោយជីកថ្ម ហើយបញ្ជាក់ថាវាខុស។ វាឃើតជាងអ្នកគិត។ ខ្ញុំមិនបានឃើញបងប្រុសហ្វ្រេដទេ បងសុតមែន។ តើបងនៅទីនេះទេ? តើបងមានកាសែត នៅជាមួយទេ? អ្នកមាន។ គាត់មានកាសែតនោះ។ ប្រហែលជាយប់ស្អែកខ្ញុំនឹងអោយអ្នកអានវា។ យើងមិនមានពេលទេយប់នេះ។ ដូច្នេះអ្នកអាចមើលឃើញ។

101 ហើយ មើល ឱ្យច្បាស់។ ពួក ម៉ាហ្គីស យូដាម៉ាហ្គីស នៅបាប៊ីឡូន សិក្សាពីផ្កាយ បានឃើញផ្កាយទាំងនោះចុះទៅក្នុងក្រុមតារានិកររបស់ពួកគេ។ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង ពួកគេបានដឹងថាព្រះមេស្ស៊ីនៅលើផែនដី។ ហើយនៅទីនេះពួកគេមក ឯក្រុងយេរូសាឡឹម ទាំងច្រៀង។ ដំណើរពីរឆ្នាំ! "តើព្រះអង្គដែលប្រសូតជាស្តេចសាសន៍យូដានៅឯណា?" ឡើងចុះតាមផ្លូវដែលពួកគេបានទៅ។ ហើយ ហេតុអ្វី បានជា-...

អ៊ីស្រាអែលសើចចំអកឱ្យពួកគេ "ក្រុមអ្នកនិយមជ្រុលនេះ!" ពួកគេមិនដែលដឹងអ្វីសោះអំពីវា ប៉ុន្តែព្រះមេស្ស៊ីគឺនៅលើផែនដី។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកដឹងពីរឿងរ៉ាវដែលនៅសល់ថាពួកគេនិយាយអ្វី។

ឥឡូវនេះ យើងនឹងអានវានៅយប់ស្អែក។

102 ឥឡូវនេះ មកដល់នេះ ថាការនិមិត្តមិនបរាជ័យទេ ព្រោះវាមកពីព្រះ។ ហើយនៅតាមដំណើរទាំងអស់នោះ មានអ្វីមួយទាញខ្ញុំ ចាប់ខ្ញុំ។

103 បន្ទាប់មក នៅពេលដែលម៉ាហ្គីបានប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងទាំងនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំនៅក្មេង ឬមុននោះ ខ្ញុំជឿថា វាគឺអំពីរឿងទាំងនេះ។ ហើយវាធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច ព្រោះខ្ញុំខ្លាចអ្វីដែលជាម៉ាហ្គី។ ប៉ុន្តែក្រោយមកខ្ញុំបានរកឃើញថា ម៉ាហ្គីនៃព្រះគម្ពីរគឺត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះព្រះបានប្រកាសវានៅស្ថានសួគ៌មុនពេលទ្រង់ប្រកាសវានៅលើផែនដី ដោយមើលរូបកាយស្ថានសួគ៌ទាំងនោះ។

104 "ព្រះមិនគោរពបុគ្គល ក្នុងគ្រប់ជាតិសាសន៍" ពេត្រុសបាននិយាយ។ ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ នៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ ព្រះទ្រង់ទទួល។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

105 ហើយយើងឃើញថា ខ្ញុំបានព្យាយាមលះបង់គំនិត។ ប៉ុន្តែ អូ វាត្រូវចំណាយពេលរាប់ម៉ោង ដើម្បីចូល តើវាធ្វើដំណើររហូតដល់ឬយ៉ាងណា ធ្វើដំណើរទៅតាមនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លាចវា។

106 ម៉ាហ្គីនេះនិយាយមកខ្ញុំថា "អ្នកនឹងមិនជោគជ័យនៅទិសបូព៌ាទេ។" បាននិយាយថា "អ្នកបានកើតនៅក្រោមទីសម្គាល់មួយ។" ហើយបាននិយាយថា "អ្នក...ទីសម្គាល់នោះ តារានិករនោះ នៅពេលដែលពួកគេឆ្លងកាត់ផ្លូវ ចេញទៅទីនោះ ថ្ងៃកំណើតរបស់អ្នក ពួកគេបានព្យួរទៅខាងលិច។ ហើយអ្នកត្រូវតែទៅខាងលិច។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បំភ្លេចវាទៅ។"

107 ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ហើយទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាមិនបានដកវាចេញពីចិត្តខ្ញុំទេ។

108 បន្ទាប់មក នៅពេលដែលខ្ញុំក្រោកឡើងនៅយប់នោះ អំពីការនិមិត្តទាំងនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចយល់ពីពួកគេបានទេ។ បងប្អូនបាទីស្ទរបស់ខ្ញុំបានប្រាប់ខ្ញុំថា នោះមកពីអារក្ស។ ហើយពេលទេវតានោះបានលេចមក ទ្រង់ក៏បោះវាទៅក្នុងគម្ពីរទាំងស្រុង ហើយមានបន្ទូលថា "ដូចកាលនោះ!"

109 កាលពួកសង្ឃជជែកគ្នា ដោយមិនដឹងថាគួរស្លៀកពាក់ប្រភេទណា សំលៀកបំពាក់និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយការជជែកវែកញែកអំពីភាពខុសគ្នារបស់ពួកគេ និងពួកម៉ាហ្គីបានដើរតាមផ្កាយទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ។

110 ពេលដែលគ្រូអធិប្បាយនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកក្លែងបន្លំ ជាបេលសេប៊ូល អារក្សបានងើបឡើងហើយនិយាយថា "យើងដឹងថាទ្រង់ជានរណា ទ្រង់ជាព្រះដ៏វិសុទ្ធនៃព្រះ។ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មកធ្វើទារុណកម្មយើងមុនកំណត់ដូច្នេះ?"

111 ពេលប៉ុលនិងស៊ីឡាសចុះមកផ្សាយដំណឹងល្អ មានគ្រូទាយតូចម្នាក់អង្គុយនៅតាមផ្លូវ... ហើយគ្រូអធិប្បាយនៃប្រទេសនោះនិយាយថា "បុរសទាំងនេះគឺជាអ្នកក្លែងបន្លំ។ ពួកគេបំបែកក្រុមជំនុំរបស់យើងចេញ ជាដើម បង្វិលពិភពលោកក្រឡាប់ចុះ ដោយអំពើពុករលួយរបស់ពួកគេ។"

112 ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើង? ម៉ាហ្គីតូច គ្រូទាយតូចនោះបាននិយាយថា "ទាំងនេះគឺជាមនុស្សរបស់ព្រះ ដែលប្រាប់យើងពីផ្លូវនៃជីវិត។" ហើយប៉ុលបានស្តីបន្ទោសវិញ្ញាណនោះនៅក្នុងនាង។ គាត់មិនត្រូវការជំនួយដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ថាគាត់ជានរណាទេ។

113 ព្រះយេស៊ូវតែងតែប្រាប់ពួកគេឲ្យរក្សាសន្តិភាពរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែវាបង្ហាញថាជួនកាល អារក្សដឹងអំពីរឿងរបស់ព្រះច្រើនជាងអ្នកអធិប្បាយដឹង ពួកគេក្លាយជាចំណងខាងសាសនា។ នោះហើយវាដូច្នេះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។

114 ថ្ងៃមួយ ត្រឡប់មកកាលពីប្រាំឆ្នាំមុន ពីបងប្រុសណូមែន និងខ្ញុំបានបើកឡានតាមផ្លូវ។ ហើយខ្ញុំទើបតែបានប្រជុំនៅទីនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានលេចមកឲ្យខ្ញុំឃើញក្នុងការនិមិត្ត។ ហើយខ្ញុំបានអង្គុយនៅមុខខ្លោងទ្វារផ្ទះខ្ញុំ។ ហើយវាហាក់ដូចជាអាកាសធាតុអាក្រក់ខ្លាំងណាស់។

115 អ្នកជាច្រើននឹងនឹកឃើញការនិមិត្តនោះ។ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅទស្សនៈរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកត់វាចុះ ដូច្នេះខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំមិនភ្លេចវាទេ។

116 ហើយក្នុងការនិមិត្តនេះខ្ញុំបានឃើញថា មានអ្វីមួយដែលបានមកតាមផ្លូវហើយមានថ្មដាក់ពេញទីធ្លារបស់ខ្ញុំ។ ហើយមានម៉ាស៊ីនធ្វើផ្លូវនិងធុងសម្រាមឡើងចុះតាមផ្លូវ ហើយដើមឈើត្រូវបានគេកាប់និងឫសឡើងលើ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមបើកចូលទៅក្នុងខ្លោងទ្វារ ហើយវាត្រូវបានបិទដោយថ្ម។ ហើយខ្ញុំបានចេញទៅនិយាយទៅកាន់បុរសនោះថា "ហេតុអ្វីបែបនេះ?"

ហើយគាត់មិនរាក់ទាក់ទេ រុញខ្ញុំទៅក្រោយ ហើយនិយាយថា "នោះហើយជាវិធីដែលអ្នកអធិប្បាយ!"

117 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែសួរអ្នកថា 'ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើបែបនេះ?' អ្នកគឺជា—អ្នកមកនៅម្ខាងផ្លូវរបស់ខ្ញុំ នៅទីនេះ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើបែបនេះ?" ហើយគាត់ស្ទើរតែទះខ្ញុំ ហើយរុញខ្ញុំមកវិញ។

118 ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់គាត់ថា គាត់មិនដឹងថាគាត់និយាយអ្វីទេ។"

119 ហើយសំឡេងមួយបាននិយាយថា "កុំធ្វើដូច្នេះ។ អ្នកគឺជាអ្នកបម្រើព្រះ។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ល្អណាស់។"

120 ហើយខ្ញុំបែរត្រឡប់វិញ ទៅខាងស្ដាំ ខ្ញុំ អង្គុយនៅមុខខ្លោងទ្វារ គឺមានអ្នកជិះស្គីចាស់។ អ្នកដឹងទេថាអ្វី វាជារទេះដែលគ្របដណ្ដប់ ដោយមានសេះបានមកដល់វា។ ហើយនៅទល់មុខអ្នកបើកបរគឺប្រពន្ធខ្ញុំ។ ខ្ញុំមើលទៅខាងក្រោយ ហើយកូនៗខ្ញុំអង្គុយនៅខាងក្រោយ។ ខ្ញុំបានឡើងលើរទេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំថា "អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំបានឈរអស់ពីសមត្ថភាពហើយ។" ហើយខ្ញុំបានលើកខ្សែហើយទាញសេះនាំមុខ ហើយចាប់ផ្ដើមធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច។

121 ហើយសំឡេងមួយបាននិយាយមកខ្ញុំថា "ពេលការនេះកើតឡើង ចូរទៅទិសខាងលិចចុះ។"

122 បងប្រុសវូដ ដែលជាអ្នកម៉ៅការនៅទីនេះក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង និងជាអ្នកទទួលបន្ទុក។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំនិមិត្តហ្នឹងឥឡូវនេះ ចាំបានទេខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់អ្នក? ប្រាកដណាស់។ វាត្រូវបានសរសេរនៅលើកាសែត។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងប្រុស វូដ...គាត់បានទិញដីនេះពីក្រុមជំនុំ នៅចន្លោះទីនោះ។ ហើយគាត់នឹងសង់ផ្ទះថ្មនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើវា បងប្រុសវូដ ពីព្រោះពួកគេនឹងមិនផ្ដល់លុយឱ្យអ្នកពីវាទេ។ ប្រហែលជា ប្រហែលអញ្ចឹង..." នោះជាឆ្នាំមុន ប្រាំឆ្នាំមុន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពួកគេនឹងទៅ ប្រហែល ដោយយកស្ពាននោះមកកាត់នៅទីនេះ ហើយថ្មទាំងនោះប្រហែលជាបន្ទប់ក្រោមដីរបស់ខ្ញុំបានផ្ទុះឡើង ហើយការដើរនិងរបស់របររបស់ខ្ញុំ ដាក់នៅទីនេះ។" ជំនួសឱ្យថ្ម វាគឺជាបេតុង។ "ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងដាក់វានៅទីនេះ ព្រោះពួកគេបាននិយាយក្នុងកាសែតនោះជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងព្យាយាមធ្វើ។" មែនហើយ គាត់មិនបានសាងសង់វាទេ។ ទីបំផុត ពួកគេបានសម្រេចចិត្ត ប្រហែលមួយឆ្នាំក្រោយ ឬពីរឆ្នាំ

ទៀត ពួកគេនឹងនាំវាមកតាមផ្លូវ*នេះ*។ អ៊ីចឹងវាបានដោះស្រាយហើយ ទើបខ្ញុំភ្លេចវា ហើយទុកវាចោល។

123 ឥឡូវនេះ រឿងចម្លែកបានកើតឡើងប្រហែលមួយឆ្នាំមុន។ ខ្ញុំកំពុងមានកម្មវិធីនៅយប់មួយនៅ កន្លែងបងប្រុសជូនៀជេកសុន។ អង្គុយនៅទីនេះ អ្នកបម្រើព្រះមេតូឌីស្ទ ដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយកំពុងធ្វើជាគ្រូគង្វាលមួយក្នុងក្រុមជំនុំបងប្អូនស្រីរបស់យើង។

124 គ្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញអ្នកពីរបៀបដែលព្រះចាត់ចែងជាមួយប្រជាជននេះ ខ្ញុំនិយាយនេះដោយអស់ពីចិត្ត។ ខ្ញុំមិនដឹងពីក្រុមជំនុំណាមួយក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ក្រុមជំនុំមួយរួមគ្នាជាកន្លែងដែលខ្ញុំជឿថាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់ ជាជាងនៅក្នុងក្រុមជំនុំនេះ។ ពួកគេមានភាពខុសគ្នារបស់ពួកគេ។ ពួកគេច្បាស់ជាមិនទៅកន្លែងដែលពួកគេគួរនៅទេ មិនមែនយើងទេ ប៉ុន្តែពួកគេជិតស្និទ្ធដូចអ្នកផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំស្គាល់។

ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នក ដោយដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។

125 បងប្រុសជេកសុនបានសុបិន។ គាត់មិនអាចគេចចេញពីវាបានទេ ហើយខ្ញុំបានចាកចេញពីព្រះវិហាររបស់គាត់ ហើយគាត់គ្រាន់តែមិនអាចទ្រាំទ្របាន។

126 តើវាមានរយៈពេលប៉ុន្មានហើយ បងប្រុសជេកសុន? [បងប្រុសជេកសុននិយាយថា "ខ្ញុំមានសុបិនក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ៦១ បងប្រុសប្រាណហាំ។"—អេដ។] ខែកុម្ភៈឆ្នាំ៦១ គាត់មានសុបិន។

127 គាត់មករកខ្ញុំ ហើយគាត់និយាយថា "អ្វីមួយគឺនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់អ្នក បងប្រុស ប្រាណហាំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចែកចាយមកចុះ បងប្រុសជេកសុន។"

128 ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំសុបិនឃើញសុបិនមួយ។" ហើយនៅទីនោះ! ខ្ញុំគ្រាន់តែអង្គុយស្ងៀម ហើយស្តាប់និងមើល។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់សប្តិថា មានភ្នំធំមួយ ដូចជានៅវាលស្រែ វាលស្មៅខៀវខ្ចី ឬអ្វីម្យ៉ាង។" ហើយបាននិយាយថា "នៅលើកំពូលភ្នំនេះ ជាកន្លែងដែលទឹកបានជន់លិចដី មានថ្មនៅលើកំពូល។ នៅលើកំពូលភ្នំ ដូចជាកំពូលនៃភ្នំ។ វាជាថ្ម គ្មានស្មៅ។ ហើយកន្លែង

ដែលទឹកបានស្រកចុះ វាបានលុបអក្សមួយចំនួននៅលើថ្មទាំងនេះ។ ហើយអ្នកកំពុងឈរនៅទីនោះ បកស្រាយអក្សនេះនៅលើថ្មទាំងនេះ។" ហើយបាននិយាយថា "យើងទាំងអស់គ្នា" ហើយនេះគឺជារបៀបដែលគាត់បានដាក់វា បាននិយាយថា "បងប្អូនមកពីហ្សកហ្ស៊ី និងមកពីជុំវិញ ពួកយើងទាំងអស់គ្នាឈរជាមួយគ្នា ស្តាប់អ្នកបកស្រាយការសរសេរដ៏អាថ៌កំបាំងនៅលើថ្មភ្នំនោះ។"

129 ហើយបាននិយាយថា "បន្ទាប់មកអ្នកបានយកអ្វីមួយដូចជាពីលើអាកាសអ្វីមួយដូចជារបារខូច ឬ—ឬ រនាំងដែកមួយ។" ដូចជាមិនមែនទេ បងប្រុស? "អ្វីមួយដូចនោះជារបារខូច មុតស្រួចណាស់។" ហើយបាននិយាយថា "វា របៀបដែលអ្នកធ្វើវា ខ្ញុំមិនដឹងទេ។" ហើយបាននិយាយថា "អ្នកបានវាយលើកំពូលភ្នំនោះ ហែកវាចេញ ហើយកាត់កំពូលចេញ។ វាមានរូបរាងជាពីរ៉ាមីត។ ហើយអ្នកបានកាត់ផ្នែកខាងលើរបស់វា។" ឥឡូវនេះ នោះគឺជាខែ និងខែ និងជាច្រើនខែ មុនពេលសារពីរ៉ាមីតត្រូវបានអធិប្បាយ។ ហើយបាននិយាយថា "នៅក្រោមនោះគឺជាថ្មពណ៌ស ថ្មក្រានីត។ ហើយអ្នកបាននិយាយថា 'ព្រះអាទិត្យ ឬពន្លឺមិនដែលចាំងមកលើនេះពីមុនមកទេ។ រកមើលនៅក្នុងនេះ។ មើលនេះ។'"

130 ហើយនោះជាការពិត ត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះនៅក្នុងការបង្កើតពិភពលោក ពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើងមុនពេលមានពន្លឺ។ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងនោះ។ ព្រះបានផ្លាស់ទីនៅលើទឹក។ និង—ហើយបន្ទាប់មក នៅដើមដំបូង ទ្រង់មានបន្ទូលឱ្យមានពន្លឺ។ ហើយតាមធម្មជាតិ នៅទីនោះ ក្នុងយុគសម័យនោះ ពន្លឺនោះមិនដែលមកលើថ្មនោះទេ។

131 ហើយគាត់បាននិយាយថា "'រកមើលនេះ។ ពន្លឺមិនដែលមកលើវាពីមុនមកទេ។'" ហើយពេលដែលពួកគេទាំងអស់បានក្រោកឡើងហើយខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេឱ្យមើលវា ហើយពួកគេទាំងអស់បានឡើងមកដើម្បីមើលទៅក្នុង។

132 ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងសម្លឹងមើល គាត់មើលទៅក្រៅជ្រុងនៃភ្នែករបស់គាត់ ខ្ញុំជឿថាវាគឺដូច្នេះ ហើយមើលមកខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានរអិលទៅម្ខាង ហើយចាប់ផ្តើមឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច ឆ្ពោះទៅរកព្រះអាទិត្យលិច ឡើងលើភ្នំ ចុះពីលើភ្នំ ឡើងលើភ្នំ ចុះពីលើភ្នំ កាន់តែតូចទៅៗ ហើយបានទៅរហូតលែងមើលឃើញ។

133 ហើយគាត់បាននិយាយថា ពេលដែលខ្ញុំបានមើលនោះ គាត់បាននិយាយថា "បន្ទាប់មកពួកបងប្អូនបានងាកមកវិញ បន្តិចក្រោយមក និយាយថា 'តើគាត់បានបាត់ខ្លួនទៅណា? តើគាត់បានទៅណា?'" ហើយបាននិយាយថា "អ្នកខ្លះចេញតាមផ្លូវ*នោះ*។ អ្នកខ្លះចេញតាមផ្លូវមួយ និងផ្លូវមួយទៀត។" ប៉ុន្តែ មានមនុស្សមួយចំនួនតូចបានស្នាក់នៅ ហើយមើលទៅលើអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេ។

134 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ការបកស្រាយសុបិន។ ដែលខ្ញុំមិនដែលប្រាប់គាត់រឿងណាមួយឡើយ ឬគ្មានអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេណាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។" ហើយបេះដូងខ្ញុំញ័រ។ ខ្ញុំកំពុងមើល។ ឥឡូវនេះ ការសរសេរអាចកំបាំង...ចាំបន្តិច ខ្ញុំទុកវាចោលបន្តិច។

135 មិនយូរប៉ុន្មាន បងប្រុសបៀលឡឺ...បងប្រុស បៀលឡឺជាធម្មតានៅជាមួយយើង។ តើអ្នកនៅទីនេះទេ បងប្រុសបៀលឡឺ? បាទ នៅខាងក្រោយនេះ។ ប៊ីលី បាននិយាយថា "បងប្រុស បៀលឡឺ ត្រូវបានហែកហួរអស់ហើយ។ គាត់មានសុបិនចម្លែកមួយ។"

136 ខ្ញុំបានទៅជួបបងប្រុសបៀលឡឺ ហើយគាត់បាននិយាយថា នៅផ្ទះរបស់គាត់នៅយប់មួយ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងហៅទូរស័ព្ទមួយចំនួន។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំមានសុបិនចម្លែកមួយ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់សប្តិថា ខ្ញុំចុះទឹកទៅទិសខាងលិច។ ហើយមានផ្លូវមួយនៅខាងឆ្វេង។ ហើយខ្ញុំនៅខាងឆ្វេង ដើរទៅលិចតាមផ្លូវ ហាក់ដូចជា បរបាញ់គោក្របី។ ហើយនៅខាងស្តាំ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំចុះទៅទីនោះ អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកបានប្រមូលហ្វូងគោមួយហ្វូង ហើយមានចំណីច្រើននៅទីនោះ។" ហើយបាននិយាយថា "បន្ទាប់មក អ្នកបានយកគោទាំងនោះ ហើយចាប់ផ្តើមឱ្យវាឡើងតាមទន្លេ។" ហើយ មើលទៅហាក់ដូចជា ខ្ញុំធ្លាប់ងក់ក្បាលទៅគាត់ ដើម្បីមើលគោទាំងនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ វាងាយស្រួលសម្រាប់សត្វពាហនៈទាំងនោះ ខ្ញុំដឹងថាយ៉ាងហោចណាស់ពួកគេនឹងទៅតាមផ្លូវនៃការតស៊ូ។ ប៉ុន្តែបងប្រុស ប្រាណហាំ ចង់ឱ្យពួកគេនៅខាងស្តាំនៃទន្លេនោះ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅលើផ្លូវនេះ ហើយកុំឲ្យពួកគេឆ្លងកាត់ទន្លេខាងនេះ ហើយទុកវានៅខាងនោះ។" ប៉ុន្តែ គាត់បានកត់សម្គាល់ឃើញថា ខ្ញុំមិនដែលដើរតាមគោក្របីទេ ប៉ុន្តែបានបន្តទៅទិសខាងលិច។ គាត់បាននិយាយថា "គាត់ត្រូវតែបរបាញ់។"

137 មិនលើសពីគាត់និយាយសុបិននោះទេ ខ្ញុំបានឃើញដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកបានកត់សម្គាល់ គាត់បាននិយាយថាគាត់មានការល្បួងបន្តិចអំពីខ្ញុំ ដូច្នេះគាត់បានត្រឡប់ទៅមើល។ ហើយនិយាយថាខ្ញុំមកដល់ភ្នំធំមួយ ហើយខ្ញុំក៏បាត់ខ្លួនតែម្តង។ ហើយគាត់ឆ្ងល់ថាតើមានបញ្ហាអ្វី។ គាត់បានចុះក្រោម។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់មានអូតូចមួយនៅក្បែរគាត់ ដែលបែកចេញទៅខាងឆ្វេង។ ខ្ញុំគិតថាត្រូវហើយបងប្រុស បៀលឡឺ។ បាទ។ ហើយគាត់បានកត់សម្គាល់ពី...ហើយនៅលើចំហៀងរបស់ខ្ញុំគឺជាការធ្លាក់ដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់គិតថាខ្ញុំអាចចូលទៅក្នុងទឹកធ្លាក់ទាំងនោះ—ហើយបានស្លាប់។ បន្ទាប់មកគាត់បានកត់សម្គាល់ ហើយគាត់និយាយថា គាត់មើលជុំវិញ គាត់ឃើញផលនៃការធ្លាក់ទាំងនោះ បានចុះមកដល់ផ្លូវ*នេះ* ហើយបានបណ្តាលឲ្យអណ្តូងលូឡើង ប៉ុន្តែទឹកមិនចូលក្នុងដីវិញទេ។ គាត់មើលទៅឆ្លងកាត់មែកតូច ឬអូរតូច ហើយគាត់ឃើញសត្វតូចៗខ្លះមានត្រចៀកមូល។ ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងចាប់យកមួយ។" ហើយគាត់បានឆ្លងកាត់។

138 បន្ទាប់មកគាត់គិតអំពីខ្ញុំ។ ហើយគាត់បានក្រោកឡើងនៅលើភ្នំតូចមួយដើម្បីរកមើលនិងមើលថាតើមានគែមតូចផ្នែកតូចចង្អៀតណាទេ អ្នកដឹងទេថាខ្ញុំអាចដើរជុំវិញ។ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា "មិនមានអ្វីសោះ។" ហើយគាត់មានការព្រួយបារម្ភ។ គាត់បាននិយាយថា "តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបងប្រុសរបស់យើង? ឆ្ងល់ថាតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបងប្រុស ប្រាណហាំ?" ហើយពេលគាត់ភ័យខ្លាច គាត់និយាយថា គាត់ឮខ្ញុំនិយាយ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅលើកំពូលភ្នំមួយ។ ហើយបានប្រាប់បងប្រុស បៀលលើពីការបកស្រាយសុបិនដែលខ្ញុំបានផ្តល់ឱ្យគាត់មិនយូរប៉ុន្មាននោះ ហើយប្រាប់គាត់ឲ្យរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ថា ថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងបានជួបគាត់នៅលើកោះមួយ។ ហើយនៅទីនោះគាត់នៅទីនោះ។

139 ឥឡូវនេះ ការបកស្រាយនៃសុបិននោះដល់កម្រិតនោះ គឺវាដងអូនោះធំវាជាមាត់ទឹកនៃជីវិត។ ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរទៅទិសខាងលិច ហើយគាត់ក៏ដូចគ្នាដែរ។ ដោយសារតែគាត់នៅតាមផ្លូវ គាត់កំពុងរត់តិចតួច...ចុះតាមផ្លូវនេះ។ ហើយនៅម្ខាងទៀតមានស្មៅច្រើន ប៉ុន្តែមានព្រៃច្រើន គុម្ពោត និងព្រៃ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះមានស្មៅច្រើន។ ហើយនោះជាវិធីដែលយើងស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ និងជាអាហារនៃព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈការលំបាក។ ការប្រមូលសត្វគោ គឺជាក្រុមជំនុំ

នេះ ដោយរក្សាពួកគេនៅខាងនោះ។ គោក្របីពិតជានឹងទៅនៅលើផ្លូវងាយស្រួលនៃនិកាយ ប្រសិនបើពួកគេអាច ជាផ្លូវតំណាងឱ្យនិកាយ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមគៀងគាត់ឡើងលើផ្លូវ ដើម្បីមើលថាគេមិនបានទៅកាន់និកាយណាមួយទេ។

140 ដោយសារគាត់បានឃើញជញ្ជាំងដែលមិនអាចឆ្លងកាត់បានទាំងស្រុង ដែលរារាំងខ្ញុំមិនឱ្យទៅខាងលិច គឺជាករណីពន្ធជាមួយរដ្ឋាភិបាល។ គ្មាននរណាអាចយល់ពីរបៀបដែលខ្ញុំបានចេញពីវានោះទេ។ វាជាកំផែងដែលរារាំងខ្ញុំ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានយកខ្ញុំឆ្លងកាត់វា ហើយខ្ញុំបានជាន់វា។ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នក បងប្រុសបៀលលើនៅលើកោះ។

141 ដូច្នេះឥឡូវនេះ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនោះ បងប្រុសរ៉យ រ៉ូប៊ើសុន។ បងប្រុសរ៉យ តើអ្នកនៅទីនេះទេយប់នេះ? បាទ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿជាក់...អ្វី? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "នៅចំហៀង។"—អេដ។] នៅចំហៀង។ គាត់បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ហើយគាត់មានសុបិនមួយ។ ហើយគាត់សុបិនថាយើងកំពុងប្រមូលសត្វគោ។ (ឥឡូវនេះគឺជាទីបី។) ការប្រមូលសត្វគោក្របី។ ហើយមានស្មៅ ពោះជ្រៅ អាហារបរិបូរណ៍។ យើងទាំងអស់គ្នាជាបងប្អូន។ ហើយយើងមកដល់កន្លែងសម្រាប់ញ៉ាំអាហារពេលល្ងាច ហើយបងប្រុស ហ្វ្រេដ សុតមែន ងើបឡើងនិយាយថា "អេលីយ៉ាជាហោរាដ៏អស្ចារ្យ នឹងថ្លែងពីទីនេះនៅថ្ងៃនេះ នៅពេលថ្ងៃត្រង់។" ហើយពេលដែលយើងទាំងអស់គ្នាញ៉ាំអាហារពេលល្ងាច គ្រប់គ្នាក៏ចេញទៅ ហើយគាត់ឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនរង់ចាំស្ដាប់វានិយាយម៉េច។

142 ឥឡូវនេះ សូមមើលពីរបៀបដែលការទប់ស្កាត់យ៉ាងពិតប្រាកដជាមួយបងប្រុស ជេកសុន! ឃើញទេ ច្បាស់ណាស់ អ្វីដែលបងប្រុសបៀលលើបាននិយាយ! គ្មាននរណាបានរង់ចាំ និងស្វែងយល់នោះទេ។

143 កត់សម្គាល់ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនោះ។ បងស្រី ខូលីន តើអ្នកនៅទីនេះទេ? បងស្រី ខូលលីន បានសុបិន្តសុបិនថានៅទីនេះនៅព្រះវិហារ ហើយមានការរៀបចំពិធីមង្គលការដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅ។ ហើយនៅពេលដែលនាងបានឃើញ នាងបានឃើញកូនកំលោះចូលមក ល្អឥតខ្ចោះ ប៉ុន្តែកូនក្រមុំមិនល្អឥតខ្ចោះនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាកូនក្រមុំ។ ឥឡូវនេះ នោះគឺជាក្រុមជំនុំ។ ហើយមានដូចជាការលាងព្រះអម្ចាស់ ឬមួយ—កម្មវិធីកំពុងដំណើរការនៅទីនេះ ដូចជាអាហារពេលល្ងាចកំពុងរៀបចំ។ ហើយវាបាននៅក្បែរនាងដោយសារបងប្រុស នេវីល កំពុងបម្រើ

អាហារពេលល្ងាចក្នុងព្រះវិហារ ប៉ុន្តែនាងបាននិយាយថា វាជាអាហារដ៏ល្អបំផុត ដែលនាងមិនធ្លាប់បានឃើញ។ នាងឃ្លានណាស់។ ប៉ុន្តែនាងគិតថា ប្រហែលជាក្នុងសុបិន ថាគាត់មិនគួរបម្រើវាទេ ហើយនាង និងបងប្រុស វីលឡាដ នឹងឡើងទៅផ្ទះកសិដ្ឋាន ហើយញ៉ាំអាហារ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានទៅ ពន្លឺនៅខាងស្តាំដៃក៏ចេញទៅ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថានោះជាអ្វី។

144 ឥឡូវនេះ អាហារ។ កូនក្រមុំមិនល្អឥតខ្ចោះទេ ប៉ុន្តែកូនកំលោះគឺល្អឥតខ្ចោះ។ កូនក្រមុំមិនទាន់គ្រប់លក្ខណ៍នៅឡើយទេ ប៉ុន្តែអាហារដែលផ្តល់ឱ្យនោះ មិនមែនជាអាហារពិតទេ វាជាអាហារខាងវិញ្ញាណដែលអ្នកបានទទួល គ្រប់យ៉ាង។

សូមឲ្យខ្ញុំឈប់នៅទីនេះក្នុងសុបិនទីបួននោះ បន្តិចសិន។

145 នៅចាំទេ បងប្រុសហ្វ្រេដ សុតមែន បងប្រុស ប៊ែងវូដ ពេលដែលពួកយើងចេញនៅអារីហ្សូណាកាលពីឆ្នាំមុន ពេលដែលយើងចេញទៅបរបាញ់សត្វចចក ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល? តើអ្នកមិនដឹងពីការដែលទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ដោយបង្ហាញពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ដូចដែលយើងបានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវនោះទេឬ? ត្រឹមត្រូវទេ បងប្អូនទាំងពីរនិយាយថា "អាម៉ែន។" ប្រងប្អូនទាំងពីរនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេដ។] មិនដែលខកខានទេ។

146 ហើយខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងនិមិត្តមួយខណៈពេលដែលយើងកំពុងបើកបរថ្ងៃមួយ—និមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានមករកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចនៅពេលនោះ ពេលត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ដើម្បីទៅបរទេស។ ហើយពេលខ្ញុំទៅក្រៅប្រទេស ខ្ញុំបានឃើញនៅលើកប៉ាល់...ឬផ្នែកម្ខាងនៃសមុទ្រ ដែលជាកន្លែងកប៉ាល់ចេញទៅ។ ហើយមានបុរសម្នាក់ ទាបបន្តិចនៅទីនោះ ហើយគាត់និយាយថា "ខ្ញុំបានរៀបចំទូកជូនអ្នកហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ។" ហើយវាជាទូកកាណូដតូចប្រហែល—ប្រហែលមួយហ្វីត ប៉ុន្តែវាមានព្រិលពណ៌ស។ ហើយគាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "នេះគឺសម្រាប់អ្នកដើម្បីឆ្លងកាត់។"

"អូ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វា—វា—វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។"

147 គាត់បាននិយាយថា "វានឹងទៅសែសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ឡើងចុះតាមផ្លូវ*នេះ*។" នោះហើយជាការឡើងនិងចុះក្រោមតាមឆ្នេរ។

"ប៉ុន្តែ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វានឹងមិននាំខ្ញុំឆ្លងកាត់ផុតបានទេ។"

148 រួចគាត់មើលចុះ ហើយនិយាយថា "ទៅដូចជាពួកគេទៅដែរ។" ហើយខ្ញុំមើលទៅ មានបងប្រុស ហ្វ្រេដ សុតមែន និងបង ប៉ែងវូដ កំពុងអង្គុយក្នុងទូកកាណូដលាបពណ៌បៃតង ជាមួយនឹងតង់បោះជំរុំមួយចំនួននៅខាងក្រោយខ្នងរបស់វា។ បងប្រុសប៉ែង ពាក់មួកបិទមុខ*បែបនេះ* បងប្រុស ហ្វ្រេដ ជាមួយនឹងខ្នាស់របស់គាត់នៅលើវិក័យប័ត្រ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ទៅដូចពួកគេទៅ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនទៅទេ។"

149 បុរសម្នាក់នេះនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា បុរសតូចនោះ និយាយថា "តើអ្នកជាអ្នកបើកទូកបានទេ?"

បងប្រុសប៉ែងបាននិយាយថា "បាទ។" បងប្រុសហ្វ្រេដបាននិយាយថា "បាទបាន។"

150 ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា "ពួកគេមិនចេះបើកទេ។ ខ្ញុំជាអ្នកបើកទូក ហើយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំនឹងមិនទៅគ្រាន់តែសម្រាប់រឿងនោះទេ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំនឹងមិនទៅតាមផ្លូវនោះទេ។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកមិនទៅជាមួយពួកគេទេឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេ។ ទេ។"

151 មែនហើយ ខ្ញុំបានត្រឡប់។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបែរក្រោយ បុរសតូចនៅចតបានក្លាយជាបងប្រុសដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំ គឺបងប្រុស អាហ្គេនប្រាយ។

152 ហើយខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅ ក្នុងនិមិត្តនេះ ហើយមានអគារដ៏វែងបន្តិច។ ហើយបន្ទាប់មកសំឡេងមួយបាននិយាយមកខ្ញុំ... ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នានៅចាំរឿងនេះ ឬក៏អ្នកទាំងអស់គ្នាច្រើនដែរ។ សំឡេងមួយបាននិយាយមកខ្ញុំថា "នាំយកអាហារ។ រក្សាទុកវានៅក្នុង។ នោះជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីរក្សាពួកគេនៅទីនេះ គឺផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវអាហារ។" ហើយខ្ញុំបាន នាំយកមក បារ៉ែលធំៗដែលពោរពេញទៅដោយការ៉ុតល្អៗ និងបន្លែ និងរបស់ ដែលល្អបំផុត ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញ។ តើអ្នកចាំឥឡូវនេះទេ ពីនិមិត្ត?

153 ឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនៅពេលក្រោយថាតើការបកស្រាយគឺជាអ្វី។ ខ្ញុំត្រូវទៅទីក្រុង ហ្សូរីច ប្រទេសស្វីស ជាមួយបងប្រុស អាហ្គេនប្រាយសម្រាប់ការប្រជុំប្រាំយប់។ ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្អូនមុនពេលវាកើតឡើង "ខ្ញុំនឹងមិនទៅទេ។"

ហើយខ្ញុំបានចុះជាមួយបងប្រុស ហ្វូច អ៊ីវ៉ាននៅទីនោះ នៅពេលដែលវាផ្តល់ការបកស្រាយ។

154 យប់មួយ ខ្ញុំជឿថាបងប្រុស ហ្វូចបានមកទទួលខ្ញុំ ពួកយើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅនេសាទ ហើយបាននិយាយថាបងប្រុស អាហ្គេនប្រាយកំពុងហៅខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ វានៅទីនេះ។ ពួកគេនឹងដកខ្ញុំចេញ។" និងជាច្រើនដង...

155 មិនមែនតាមរយៈបងប្រុស មីននើ គាត់គឺជាមិត្តល្អបំផុតម្នាក់។ ប៉ុន្តែពេលខ្លះប្រសិនបើពួកគេអាចធ្វើបាន...ប្រសិនបើពួកគេគិតថាអ្នកនឹងផ្សាយអ្វីមួយដែលផ្ទុយនឹងគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ ពួកគេគ្រាន់តែនិយាយថាអ្នកនឹងទៅទីនោះ ដើម្បីនាំមិត្តរបស់អ្នកទៅទីនោះ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា...

156 បងប្រុស អាហ្គេនប្រាយបានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ" គ្រាន់តែជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបាននិយាយ។ បាននិយាយថា "មកយកប្រពន្ធទៅជាមួយផង" បាននិយាយថា "ព្រោះអ្នកនឹងមិនត្រូវអធិប្បាយច្រើនទេ" បាននិយាយថា "ព្រោះខ្ញុំគិតថាគេមករកអ្នកតែមួយយប់ប៉ុណ្ណោះ។" ហើយបាននិយាយថា "អ្នកប្រហែលជាមិនចាំបាច់អធិប្បាយរឿងនោះទេ។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។"

157 "មែនហើយ" បាននិយាយថា "មកចុះ អ្នកនិងប្រពន្ធរបស់អ្នក អ្នកទាំងអស់គ្នាមក ឃើញទេ ហើយប្រសិនបើអ្នកទៅ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នកទៅដំណើរកម្សាន្ត។ អូ ប្រពន្ធខ្ញុំ ប្រពន្ធរបស់អ្នក និងពួកគេទាំងអស់គ្នា យើងនឹងឡើងកាត់ប្រទេសស្វីស កាត់ប៉ាឡេស្ទីន។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។"

158 ខ្ញុំមានការបកស្រាយ។ ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្រុស ហ្វូច ឬបងប្រុស ហ្វ្រេដនិងពួកគេថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនៅពេលព្រឹក ប៉ុន្តែប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វីមួយជាមុនសិន។" ហើយពេលខ្ញុំខលហៅទៅ នាងបដិសេធមិនទៅ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "វានៅទីនេះ។" ឃើញទេ?

159 ឥឡូវនេះ ទូកពណ៌សតូចនោះគឺជាការប្រជុំមួយ។ វាមិនអីទេក្នុងការទៅកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ នៅតាមឆ្នេរជាមួយនឹងការប្រជុំមួយ ប៉ុន្តែវាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ទោះបីជាវាមានពណ៌ស និងល្អក៏ដោយ ហៅខ្ញុំឆ្លងសមុទ្រ។

160 បងប្រុស ហ្វ្រេដ និងបងប្រុសនៅទីនោះ តំណាងនៅក្នុងនិមិត្ត ពួកគេបាន តំណាងឱ្យ "ទៅជាអ្នកទេសចរដើម្បីសប្បាយ។" ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនខ្វល់នឹងធ្វើបែបនោះទេ។ ហើយការបដិសេធមិនធ្វើជាអ្នកបើកទូក វាមានន័យថាពួកគេមិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំជាអ្នកអធិប្បាយ។

161 ហើយបន្ទាប់មកអាហារនៅក្នុងអាគារដ៏វែងនោះ។ ខ្ញុំមិនបានទៅក្រៅប្រទេសទេ ហើយត្រឡប់ទៅអគារតូចនេះវិញ ហើយយើងបានបង្កើតខ្សែអាត់រាប់សិបខ្សែ ជាពីរ៉ាមីត និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីបង្ហាញមនុស្សអំពីសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

162 ឥឡូវនេះប្រៀបធៀបសូម្បីតែសុបិនជាមួយអ្នកដទៃ។ នេះគឺជានិមិត្តមួយ។ អាហារ នៅទីនេះ។ កន្លែងនេះ។

163 សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលបានកើតឡើង។ បន្ទាប់មកភ្លាមបន្ទាប់ពីការនិមិត្តទីបួនបានមកដល់ ឬសុបិនទីបួនត្រូវបានប្រាប់ខ្ញុំមក បងប្រុស ផាណែលមក។ គាត់នៅទីនេះ កន្លែងណាមួយនៅទីនេះ។ ហើយ ប៊ីលីមិននៅទីនេះទេ ហើយបុរសនោះមានការភ័យខ្លាច។ គាត់មកពី ប្លូមីងតុន ខ្ញុំជឿបែបហ្នឹង ឬបេដហ្វដ? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "ឡាហ្វាយេត។"—អេដ។] ឡាហ្វាយេត កាន់ការប្រជុំ។ ហើយគាត់មានសុបិនមួយ ហើយគាត់ចុះមកឯបងប្រុស វូដ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅ។ ខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់វា ត្រូវតែប្រាប់បងប្រុសប្រាណហាំ។ វារំខានខ្ញុំ។"

164 ហើយព្រះជ្រាបថា មិនមែនសុបិនមួយនៅចន្លោះពួកគេនោះទេ។ មក មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ។

165 បងប្រុស ផាណែលបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានសុបិនចម្លែកមួយ។ ខ្ញុំសុបិនថាខ្ញុំនឹងមានការប្រជុំនៅទីនោះ។ ហើយម្យ៉ាងទៀត មានការប្រជុំនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារថ្មី អញ្ចឹង។" ហើយបាននិយាយថា "ព្រះវិហារថ្មីនេះ" តើវាចេញមកយ៉ាងដូចម្តេច ថាគាត់ឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនសហការគ្នារវាងអ្នកទាំងពីរ ឬអ្វីមួយនៅលើផ្លូវនោះ។ ហើយនិយាយថាគាត់ឈរនៅទីនេះ រហូត "មែនហើយ ខ្ញុំបាននៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងរង់ចាំ ហើយខ្ញុំនឹងបម្រើកម្មវិធី។" ហើយបាននិយាយថា "បុរសម្នាក់ចូលមកក្នុងអគារ ដោយស្លៀកពាក់ពណ៌ត្នោត និងសៀវភៅ។ ខ្ញុំគិតថាគាត់កំពុងសរសេរ។" ហើយគាត់បានប្រាប់បងប្រុសផាណែល បាននិយាយ

ថាៈ "នេះគឺជាកិច្ចប្រជុំបញ្ចប់។ វាសម្រាប់តែឪកុន និងអ្នកគ្រប់គ្រងប៉ុណ្ណោះ។" មែនហើយ គាត់មានអារម្មណ៍ថាបានបោះជំហានទៅមុខបន្តិច។ ដូច្នេះ គាត់បានចេញទៅក្រៅទ្វារព្រះវិហារថ្មី ព្រះវិហារដែលបានសង់រួច ឬមួយនេះបានជួសជុល ហើយជួសជុលឡើង។ ហើយពេលគាត់ចេញទៅខាងក្រៅ មានព្រិលធ្លាក់ អាកាសធាតុមិនល្អ រដូវរងា។

ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនេះដឹងអ្វីសោះអំពីរឿងនេះ។

166 ហើយពេលគាត់ចេញទៅមាត់ទ្វារ ខ្ញុំឈរ មើលទៅខាងលិច។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "គ្មានអារម្មណ៍ថា ចង់បោះជំហានទៅមុខទេ បងប្រុសផាណែល។ ខ្ញុំនឹងណែនាំអ្នក អ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ។"

167 ហើយបងប្រុស ផាណែល និងអ្នកផ្សេងទៀតនៃពួកគេ ដឹងថាខ្ញុំមិនដែលប្រាប់ពួកគេថាគ្មានការបកស្រាយទេ។ វាមានឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ ឃើញវានៅពេលដែលគេនឹងនិយាយ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ថាខ្ញុំចេញពីទីនោះលឿនប៉ុណ្ណា បងប្រុសផាណែល? ដើម្បីមិនចង់ប្រាប់អ្នក។ ហើយបានបន្តទៅមុខទៀត មិនដែលនិយាយអ្វីជាមួយបងប្រុស វូដ ឬក៏នរណាម្នាក់ដែរ។ គ្រាន់តែទុកវាចោល ព្រោះខ្ញុំចង់ឃើញអ្វីដែលវានាំទៅដល់។ តើអ្នកធ្លាប់លឺខ្ញុំនិយាយទេ ថ្មីៗនេះ "ខ្ញុំរំខាន"? នោះហើយជាអ្វីដែលវាគឺជា។

168 ហើយបន្ទាប់មក បងប្រុស ផាណែល គាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា "បងប្រុស ផាណែលសូមចាប់ផ្តើម។ ហើយកន្លែងដំបូងដែលអ្នកនឹងទៅដល់គឺសេផូរ៉ា។" សេផូរ៉ា "សេផូរ៉ា" ដែលមានន័យថា សហសញ្ញា ឬបញ្ឈប់ ឬអ្វីមួយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំស្នាក់នៅទីនោះ។ បន្ទាប់មកទៅ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងឃើញស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ ហើយបន្ទាប់មកកុំឈប់នៅទីនោះ។ ទៅម្តងទៀត អ្នកនឹងឃើញស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ កុំឈប់នៅទីនោះ។" ហើយគ្រប់ពេលដែលយើងនៅ ខ្ញុំកំពុងនិយាយ យើងកំពុងដើរកាត់ព្រិល។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ទៅទាល់តែរកប្រពន្ធខ្ញុំឃើញ។ ហើយពេលដែលអ្នករកឃើញប្រពន្ធខ្ញុំ សូមឈប់នៅទីនោះ!" ហើយបាននិយាយថាគាត់សម្លឹងមើល ហើយពួកយើងចេញពីព្រិល នៅលើវាលខ្សាច់។ ហើយខ្ញុំបានបាត់ខ្លួន។ គាត់ក្រឡេកមើលទៅក្រោយ ឃើញប្រពន្ធកំពុងបូមទឹកពីអណ្តូង ហើយអ្នកបម្រើព្រះខ្លះទាញនាង ចេញពីស្នប់។ នាងកំពុងមើលគាត់។ ហើយគាត់បានភ្ញាក់ឡើង។

169 នេះគឺជាការបកស្រាយសុបិនរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកថា នៅយប់នោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែងាកចេញ។ ដូច្នេះហើយ សេផូរ៉ា និងស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ និងស្ត្រីចំណាស់ពិតប្រាកដម្នាក់ទៀត នោះគឺជាក្រុមជំនុំ។ ឃើញទេ? ហើយ សេផូរ៉ាជាការពិត—ភរិយារបស់លោកម៉ូសេ សេផូរ៉ា ហើយយើងសង្កេតឃើញថា ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់កុំឲ្យឈប់នៅលើពួកគេ ទោះបីពួកគេមានចំណាស់ណាក៏ដោយ។ ពួកគេជាអង្គការ។ កុំឈប់នៅពួកគេ។ ពួកគេបានរស់នៅតាមពេលវេលារបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់មកឯប្រពន្ធខ្ញុំ ដែលជាក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានចាត់ខ្ញុំមក នេះនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ហើយនៅទីនេះវាគឺ "ឈប់សិន!" ហើយខ្ញុំបានទៅខាងលិច។

170 បន្ទាប់មក បងស្រី ស្តេហ្វី។ នាងប្រហែលជាមិននៅទីនេះទេ ព្រោះនាងនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំមិនដឹងថានៅឯណាទេ...តើបងស្រី ស្តេ-...? បាទ នាងនៅទីនេះ។ បងស្រី ស្តេហ្វី មកផ្ទះខ្ញុំដើម្បីអធិស្ឋាន មុនពេលនាងទៅមន្ទីរពេទ្យដើម្បីវះកាត់ ថាព្រះនឹងជួយនាង ហើយប្រទានពរដល់នាង។ ហើយទ្រង់ពិតជាបានធ្វើ។

ហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានសុបិនចម្លែកមួយ បងប្រុស ប្រាណហាំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ?"

171 ហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំសុបិនថាខ្ញុំនៅភាគខាងលិច។ ហើយខ្ញុំ..." នោះជាទីប្រាំមួយ។ ហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំសុបិនថាខ្ញុំចេញពីភាគខាងលិច ហើយមានប្រទេសវិលជុំ។ ហើយពេលខ្ញុំសម្លឹងមើល ឈរនៅលើភ្នំឃើញបុរសចំណាស់ម្នាក់មានពុកចង្ការវែងពណ៌ស ហើយសក់អ្វីដែលវាបានដុះចុះក្រោមមុខគាត់។ ហើយគាត់មានក្រណាត់រុំ ពណ៌ស ជាសម្លៀកបំពាក់" បាននិយាយថា "ខ្យល់បានបក់បោកវា។" ខ្ញុំគិតថាត្រូវហើយ បងស្រីស្តេហ្វី ដូចអញ្ចឹង។ ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំបន្តខិតទៅជិត។ គាត់កំពុងឈរលើកំពូលភ្នំមើលទៅទិសខាងកើត។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំឆ្ងល់ 'តើបុរសចំណាស់នេះជានរណា?'" ហើយនាងបានរើទៅជិតកាន់តែជិត។ ហើយពេលចូលទៅជិតនាងក៏ទទួលស្គាល់ថាជានរណា។ វាគឺជាអេលីយ៉ាដែលជាហោរាអមតៈ ឈរនៅទីនោះមើលទិសបូព៌ា។

172 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវតែឃើញគាត់។" នាងចង់បែបនោះ។ នាងរត់ឡើងលើភ្នំ ហើយដួលចុះនៅទីនោះ ដើម្បីនិយាយជាមួយលោក ក្នុងនាមអេលីយ៉ា។

ហើយបាននិយាយថានៅពេលដែលនាងនិយាយ...នាងបានលឺសំលេងមួយបាននិយាយថា "ប្អូនស្រី ស្តេហ្វី ចង់បានអ្វី?" ហើយវាគឺជាខ្ញុំ។

173 សុបិន្តរបស់អ្នកត្រូវបានសម្រេចនៅទីនោះ បងស្រី ស្តេហ្វី។ សម្រាប់ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនោះខ្ញុំបានទៅ ល្វីសវីល។ អ្វីដែលនាងត្រូវការគឺការអធិស្ឋាន។ ឃើញទេ? ហើយនាងបានឆ្លងកាត់ទាំងអស់នៅមន្ទីរពេទ្យ ហើយទីសំគាល់នៃខ្ញុំទៅទិសខាងលិច សម្លឹងមើលទៅខាងកើត សម្រាប់ហ្វូងចៀមរបស់ខ្ញុំ។ ចំណាំ។ ពេលណា...

174 ខ្ញុំបានទៅ ល្វីសវីល។ ហើយពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមចូលតាមខ្លោងទ្វារ ហើយមានការគាស់ នៅលើខ្លោងទ្វាររបស់ខ្ញុំ។ លោក ហ្គោនីន នៃផ្លូវទីក្រុងនៅទីនេះ កំពុងឡើងតាមផ្លូវ។ គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលី មកទីនេះ។" បាននិយាយថា "អ្នកត្រូវរើទ្វារ និងរបស់របរ របង របងថ្ម និងទ្វារចេញ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ ប៊ីល។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ពេលណា?"

175 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនៅពេលណា។" ខ្ញុំបាននិយាយថា..."នៅដើមឆ្នាំ ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមធ្វើវា។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ។"

176 ដូច្នេះខ្ញុំក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយប្រពន្ធនិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់ទៅហាងលក់គ្រឿងទេសបន្តិច។" ហើយខ្ញុំបានចុះពីផ្លូវ។ ហើយក្មេងប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ ម៉ៃម៉ុន ឃីង ដែលជាវិស្វករទីក្រុង។ ខ្ញុំតែងតែហៅគាត់ "ត្រចៀកភក់។" មូលហេតុថា យើងនៅតូចហែលទឹកជាមួយគ្នា គាត់វាយបុរសម្នាក់ចំត្រចៀកដោយដុំភក់។ ហើយយើងតែងតែហៅគាត់ថា "ត្រចៀកភក់។" គាត់រស់នៅខាងស្តាំផ្លូវពីខ្ញុំ—ប្រហែលទ្វារទីពីរនៅក្រោមបងប្រុស វូដ។

ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាត់ មកទីនេះបន្តិច។"

គាត់បាននិយាយថា "មិនអីទេ ប៊ីលី។" ហើយគាត់មកទីនោះ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បង្គោលនោះតើអ្នកបុកទម្លាក់ចុះឬ?"

177 គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលី វាគឺ ពួកគេនឹងយករឿងទាំងមូលនៅក្នុង។" បាននិយាយថា "ដើមឈើទាំងអស់ របងទាំងនេះ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតត្រូវរើចេញ។"

178 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង វិស្វករប្រាប់ខ្ញុំថា ទ្រព្យខ្ញុំមកដល់កណ្ដាលផ្លូវ។"

179 បាននិយាយថា "បាទ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងពង្រីកវា។ ទៅយកវាទៅក្នុង ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។" បាននិយាយថា "របស់ខ្ញុំផងដែរ។"

180 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ បងប្រុសវូដគឺជា—គឺជាជាងថ្ម និង" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យគាត់ផ្លាស់វាមកក្រោយ។"

181 បាននិយាយថា "ប៊ីលី កុំប៉ះវា។ ឱ្យអ្នកម៉ៅការនឹងធ្វើ។ នោះជាអនុរក្សមែនទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ មែនហើយ។"

បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើវា។" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។"

182 ហើយខ្ញុំបានងាកចេញ ហើយ ភ្លាមៗ *នោះ* អ្វីមួយបានវាយប្រហារវា។ [បងប្រុស ប្រាណហាំ បានខ្ទាស់ម្រាមដៃរបស់គាត់។—អេដ។] ខ្ញុំបានទៅផ្ទះ ចូលទៅក្នុងបន្ទប់រូងរបស់ខ្ញុំ រើសសៀវភៅនោះ ហើយនៅទីនោះ។ វាមិនមែនជាប្លុកបេតុង វាគឺជាថ្ម។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មេដា ត្រៀមខ្លួន។"

183 សុបិន្តប្រាំមួយ ហើយបន្ទាប់មកចក្ខុវិស័យបានបិទបាំងវា។ "ពេលហេតុការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង សូមបែរទៅទិសខាងលិច។"

184 ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅ តុកសុន។ បងប្រុស ណូមែនមានកន្លែង។ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំទៅណាទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនៅក្នុង...ខ្ញុំកំពុងឈរ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ខ្ញុំចាកចេញពីផ្ទះដែលខ្ញុំមិនត្រូវបង់ថ្លៃជួល។ ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្ញុំមួយរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍។ ហើយខ្ញុំស្ទើរតែត្រូវបង់មួយរយដុល្លារក្នុងមួយខែសម្រាប់ផ្ទះមួយ។ ខ្ញុំនៅទីនេះជាមួយបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំស្រលាញ់។ ហើយខ្ញុំទៅ ខ្ញុំមិនដឹងទៅណាទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកពីមូលហេតុបានទេ។ ប៉ុន្តែមានរឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង គឺធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលឱ្យធ្វើ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវបត់ទៅណាត្រូវធ្វើអ្វី។ វាមិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ...

185 តាមខ្ញុំស្មាន អ័ប្រាហាំ មានអារម្មណ៍បែបនោះ នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់គាត់ថា "ឆ្លងកាត់ទន្លេ។" គាត់មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេ ប៉ុន្តែបានស្នាក់នៅដោយទ្បែក។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

186 កាលពីព្រឹកថ្ងៃសៅរ៍ កន្លងទៅមួយសប្តាហ៍ ពីម្សិលមិញប្រហែលម៉ោងបីទៀបភ្លឺ ខ្ញុំបានក្រោកឡើង ហើយទទួលទានទឹក ហើយដណ្តប់ឱ្យយ៉ូសែប នៅក្នុងបន្ទប់របស់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ហើយគ្រាន់តែដេកចុះ។ ខ្ញុំបានទៅដេក។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំចូលគេង... ខ្ញុំកំពុងទទួលបានសុបិន និងរឿងតូចៗទាំងនេះ ដូច្នេះអ្នកនឹងឃើញផ្ទៃខាងក្រោយនៃអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងដោះស្រាយដើម្បីនិយាយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានដណ្តប់ឱ្យយ៉ូសែប ហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅដេកវិញទៅ។ ហើយខ្ញុំមានសុបិន។

187 ហើយខ្ញុំសុបិនថាខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ដែលសន្មតថាជាឪពុករបស់ខ្ញុំ ទោះបីជាគាត់ជាបុរសមាឌធំម្នាក់ក៏ដោយ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីម្នាក់ដែលត្រូវបានសន្មត់ថាជាម្តាយរបស់ខ្ញុំ តែមុខនាងមិនដូចម្តាយរបស់ខ្ញុំទេ។ ហើយបុរសនេះមានចិត្តអាក្រក់ចំពោះប្រពន្ធរបស់គាត់ណាស់។ ហើយគាត់មានឈើជ្រុងបី ដែលគាត់បានតោងឈើនេះ។ ហើយវាបាន...អ្នកដឹងទេ ថាឈើកាត់នោះ ឆ្លងកាត់ឈើ អ្នកដឹងទេ មួយកំណាត់ វាក្លាយជាដំបងបីជ្រុង។ ហើយរាល់ពេលដែលស្ត្រីនេះចាប់ផ្តើមក្រោកឈរឡើង គាត់ចាប់នាងត្រង់កញ្ចឹងកហើយវាយនាងទៅលើក្បាល ហើយវាយនាងចេញ។ ហើយបន្ទាប់មកនាងនឹងដេកនៅទីនោះ ហើយងក់ក្បាល និងយំ ហើយបន្ទាប់មកនាងនឹងចាប់ផ្តើមត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ គាត់នឹងដើរជុំវិញ ដោយមោទនភាព ដោយទ្រូងរបស់គាត់ជាប់គាំងសំលាញ់មាឌធំដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយពេលនាងងើបឡើងវិញ គាត់នឹងចាប់នាងត្រង់ក ហើយយកឈើបីជ្រុងនេះវាយក្បាលនាង រួចទម្លាក់នាងចុះ។ ដើរថយក្រោយហើយទះទ្រូងរបស់គាត់ ដូចជាគាត់បានធ្វើអ្វីមួយអស្ចារ្យ។

188 ហើយខ្ញុំក៏ឈរមើលវា។ ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំមិនអាចដោះស្រាយជាមួយបុរសនោះបានទេ។ គាត់មាឌធំពេក។ ហើយបន្ទាប់មក គាត់ជាប៉ាប៉ារបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែគាត់មិនមែនជាប៉ាប៉ារបស់ខ្ញុំទេ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់គ្មានការងារអីដែលប្រព្រឹត្តនឹងស្ត្រីបែបនោះទេ។" ហើយខ្ញុំមានការអន់ចិត្តបន្តិចជាមួយគាត់។ អញ្ចឹងខ្ញុំ ក្រោកឡើង ភ្លាមដោយភាពក្លាហាន ហើយខ្ញុំក៏ដើរទៅរកគាត់ ហើយចាប់

គាត់ត្រង់កអាវហើយបង្វិលគាត់ជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកគ្មានសិទ្ធិវាយនាងទេ។" ហើយពេលដែលខ្ញុំនិយាយនោះ សាច់ដុំក៏រីកធំ។ ខ្ញុំមើលទៅដូចជាយក្ស។ ហើយបុរសនោះមើលសាច់ដុំទាំងនោះ រួចគាត់ភ័យខ្លាចនិងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បើអ្នកវាយនាងម្តងទៀត អ្នកនឹងត្រូវដោះស្រាយជាមួយខ្ញុំ។" ហើយគាត់ស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការវាយនាងម្តងទៀត។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង។

189 ហើយខ្ញុំបានដេកនៅទីនោះបន្តិច។ ខ្ញុំគិត "តើនោះជាអ្វី? ចម្លែកណាស់ខ្ញុំយល់សប្តិឃើញស្ត្រីម្នាក់នោះ។" ហើយបន្តិចភ្លាមនោះ ទ្រង់យាងមក។ ខ្ញុំបានទទួលការបកស្រាយ។

190 ស្ត្រីតំណាងឱ្យក្រុមជំនុំនៃពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ ពិភពលោកទាំងមូល។ ខ្ញុំកើតក្នុងភាពរញ៉េរញ៉ៃនេះ ហើយខ្ញុំនៅទីនេះ។ នាងត្រូវបានគេសន្មត់ថាជាប្រភេទមួយ—ម្តាយរបស់...ប្រសិនបើនាងជាម្តាយរបស់ស្ត្រីពេស្យា ប៉ុន្តែខ្ញុំបានកើតនៅក្នុងវា។ និង...ប្តីរបស់នាងគឺជានិកាយដែលគ្រប់គ្រងនាង។ ដំបងជ្រុងបីដែលនាងមាន គឺបុណ្យជ្រមុជទឹកបីដោយឈ្មោះមិនពិត ថារាល់ពេលដែលនាងចាប់ផ្តើមក្រោកឡើង ក្រុមជំនុំ ដើម្បីទទួលយកវា គាត់វាយនាងចុះជាមួយវា។ ហើយជាការពិតណាស់ គាត់ធំណាស់ ខ្ញុំងាកមក ខ្លាចគាត់បន្តិច។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងគាត់ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ហើយសាច់ដុំគឺជាសាច់ដុំជំនឿ។ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំគិត "ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយខ្ញុំ ហើយអាចផ្តល់សាច់ដុំឱ្យខ្ញុំ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំក្រោកឈរឡើងសម្រាប់ជួយនាង។ 'ឈប់វាយនាងទៅ!'"

191 ច្បាស់ជាម៉ោង១០យប់ ពេលប្រពន្ធខ្ញុំចូលបន្ទប់ វាក៏កើតឡើង។ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងនិមិត្តមួយនៅព្រឹកនោះ ហើយខ្ញុំ...ឥឡូវនេះ សូមចាំថា វាមិនមែនជាសុបិនទេ។

192 មានភាពខុសគ្នារវាងសុបិន និងនិមិត្ត។ សុបិន្តគឺនៅពេលអ្នកចូលគេង។ និមិត្ត នៅពេលដែលអ្នកមិនទាន់គេងលក់។ យើងកើតមកតាមរបៀបនោះ។ មនុស្សធម្មតាពេលគាត់យល់សប្តិគឺនៅក្នុងមនសិការរបស់គាត់។ ហើយមនសិការរបស់គាត់គឺនៅឆ្ងាយពីគាត់។ អារម្មណ៍របស់គាត់គឺសកម្ម ដរាបណាគាត់ដឹងខ្លួនដំបូង។ ក្នុងមនសិការនេះ អ្នកឯងជាមនុស្សធម្មតា អ្នកមើលឃើញស្គាល់រសជាតិ មានអារម្មណ៍ ដឹងក្លិន ស្តាប់ឮ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកស្ថិតនៅ

ក្នុងមនសិការរបស់អ្នក ដេកលក់ អ្នកមិនបានឃើញ បានភ្លក់ មានអារម្មណ៍ ធុំក្លិន ឬឮទេ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនៅពេលដែលអ្នកយល់សប្តិ ឃើញថាអ្នកត្រឡប់ទៅរកការដឹងខ្លួនវិញ។ មានការចងចាំមួយ ដែលអ្នកចងចាំអ្វីមួយដែលអ្នកសុបិនអំពីឆ្នាំមុន។ មនុស្សធម្មតាគឺបែបហ្នឹង។

193 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់កំណត់ទុកជាមុននូវអ្វីមួយ សតិសម្បជញ្ញៈនេះមិននៅឆ្ងាយពីទីនេះ ទៅរកអ្នកមើលឃើញទេ ប៉ុន្តែមនសិការទាំងពីរនៅជាប់គ្នា។ ហើយអ្នកមើលឃើញ ក្នុងការនិមិត្ត មិនទាន់ដេកលក់ទេ។ គាត់នៅតែមានអារម្មណ៍ មើលឃើញវា។

194 ខ្ញុំបានពន្យល់ថាសម្រាប់វេជ្ជបណ្ឌិតមួយចំនួន នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត។ រួចគេក្រោកឡើងនិយាយថា "អស្ចារ្យ។ មិនដែលគិតដល់រឿងបែបនេះទេ។" នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើតេស្តជីបចរ ហើយពួកគេនិយាយថាខ្ញុំ...ពួកគេមិនដែលឃើញអ្វីដូចនោះទេ។ ឃើញទេ? "មែនហើយ" បាននិយាយថា "មានអ្វីមួយកើតឡើងចំពោះអ្នក។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយ។ ខ្ញុំបានប្រាប់វាហើយ។ គាត់បាននិយាយថា "នោះហើយជាវា ពិតប្រាកដមែន។" ឃើញទេ?

195 មនសិការទាំងពីរអង្គុយជិតគ្នា។ វាគ្មានអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានទេ ហើយវាមិនធ្វើឱ្យខ្ញុំលើសពីអ្នកដទៃទេឡើយ។ វាគ្រាន់តែ ព្រះបានបង្កើតវាតាមរបៀបនោះ។ អ្នកមិនចូលគេងទេ។ អ្នកនៅទីនេះ ដូចជាដេកលក់។ អ្នកកំពុងឈរនៅទីនេះ មើលទៅក្រៅ បែបនេះ។

196 ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាបានឃើញវា នៅជុំវិញពិភពលោក។ អ្នកមិនគេងលក់ទេ។ ឈរនៅទីនេះនៅលើវេទិកា និយាយទៅកាន់មនុស្ស អ្នកឮខ្ញុំចូលទៅក្នុងនិមិត្ត ហើយត្រលប់មកវិញ។ ពេលខ្ញុំជិះឡានជាមួយអ្នក កន្លែងណាផ្សេងទៀត ហើយប្រាប់អ្នកពីរឿងដែលនឹងកើតឡើង ហើយមិនដែលខុស មិនដែលខុសមួយឡើយ។ មានអ្នកណាធ្លាប់ឃើញវាបរាជ័យទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ទេ"—អេដ។] អត់ទេបាទ។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ វានឹងមិនបរាជ័យទេដរាបណាវាមកពីព្រះ។ សូមចំណាំ នៅលើវេទិកា រាប់ពាន់នាក់ មុខមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ ទោះបីជាភាសាផ្សេងដែលខ្ញុំមិនអាចនិយាយក៏នៅតែមិនបរាជ័យ។ ឃើញទេ? គឺជាព្រះ!

197 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងនិមិត្តនេះ ឬដូចដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ហើយខ្ញុំបានឃើញរឿងចម្លែកមួយ។

198 ឥឡូវនេះ វាហាក់ដូចជាកូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំ យ៉ូសែប បាននៅក្បែរខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយគាត់។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកមើលការនិមិត្តជិតៗ អ្នកនឹងឃើញពីមូលហេតុដែលយ៉ូសែបឈរនៅទីនោះ។

199 ហើយខ្ញុំមើលទៅមានគុម្ពោតធំមួយ។ ហើយនៅលើព្រៃនេះនៅក្នុង—នៅក្នុងក្រុមតារានិករ បក្សីតូច មានប្រវែងប្រហែលកន្លះអ៊ីញ និងកម្ពស់កន្លះអ៊ីញ។ ពួកគេជាអតីតយុទ្ធជនតិចតួច។ ស្លាបតូចៗរបស់ពួកគេត្រូវបានវាយដំ។ ហើយនៅលើអវយវៈខាងលើមានប្រហែលពីរ ឬបីនៅលើអវយវៈខាងលើ ប្រាំមួយ ឬប្រាំបីនៅលើអវយវៈបន្ទាប់ និងដប់ប្រាំឬម្ភៃនៅលើអវយវៈបន្ទាប់ ចុះមកក្នុងទម្រង់ជាពីរ៉ាមីត។ ហើយពួកអ្នកនាំសារតូចៗទាំងនោះ ហើយពួកគេស្អាតណាស់។ ហើយគេមើលទៅទិសខាងកើត។

200 ហើយខ្ញុំនៅតុកសុន រដ្ឋអារីហ្សូណា ក្នុងនិមិត្ត ព្រោះវាមានគោលបំណងយ៉ាងធំ ដែលទ្រង់មិនចង់ឲ្យខ្ញុំខកខានមើលថាវានៅឯណា។ ខ្ញុំកំពុងរលាស់ដីខ្សាច់ចេញពីខ្ញុំ ពីវាលខ្សាច់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថានេះគឺជានិមិត្តមួយ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនៅ តុកសុន។ ហើយខ្ញុំដឹងថាសត្វស្លាបតូចៗនៅទីនោះតំណាងឱ្យអ្វីមួយ។" ហើយគេមើលទៅទិសខាងកើត។ រំពេចនោះ ពួកគេបានធ្វើចលនា ហោះហើរទៅឆ្ងាយ ទៅទិសខាងកើត។

201 ហើយនៅពេលដែលពួកគេចាកចេញភ្លាមៗនោះ ក្រុមតារានិករនៃបក្សីធំមួយបានមកដល់។ ពួកវាមើលទៅដូចជាសត្វព្រាប ស្លាបមុតស្រួច ប្រភេទនៃពណ៌ប្រផេះ ពណ៌ស្រាលជាងអ្នកនាំសារតូចដំបូងទាំងនេះ។ ហើយពួកគេបានមកខាងកើត យ៉ាងលឿន។

202 ហើយមិនយូរប៉ុន្មានពួកគេបានចេញពីភ្នែកខ្ញុំ ខ្ញុំបែរទៅទិសខាងលិចម្តងទៀត ហើយវាបានកើតឡើង។ មានការផ្ទុះដែលពិតជាបានអង្រួនផែនដីទាំងមូល។

203 ឥឡូវនេះ កុំខកខានរឿងនេះ។ ហើយអ្នកនៅលើកាសែត ត្រូវប្រាកដថាអ្នកទទួលបានវាត្រឹមត្រូវ។

204 ដំបូង មានការផ្ទុះមួយ។ ហើយខ្ញុំគិតថាវាស្តាប់ទៅដូចជាសំឡេងឡងមកវិញ អ្វីដែលអ្នកហៅវានៅពេលដែលយន្តហោះឆ្លងកាត់សំឡេង ហើយសំឡេងត្រឡប់មកផែនដីវិញ។ គ្រាន់តែញ័រ ដូចជា គ្រហឹម អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ បន្ទាប់មក វាអាចជា—ជា—ការទះដៃដ៏អស្ចារ្យនៃផ្គរលាន់និងផ្លេកបន្ទោរដូចជា ខ្ញុំមិនបានឃើញផ្លេកបន្ទោរទេ។ ខ្ញុំទើបតែបានឮការផ្ទុះដ៏អស្ចារ្យដែលបានចេញនោះ ស្តាប់ទៅដូចជានៅភាគខាងត្បូង ពីខ្ញុំ ឆ្ពោះទៅប្រទេសម៉ិកស៊ិក។

205 ប៉ុន្តែវាបានអង្រួនផែនដី។ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង ខ្ញុំនៅតែមើលទៅខាងលិច។ ហើយឆ្ពោះទៅកាន់ភាពអស់កល្ប ខ្ញុំបានឃើញក្រុមតារានិករនៃអ្វីមួយកំពុងមក។ វាហាក់ដូចជាថាវាអាចជាចំណុចតូចៗ។ វាអាចមានមិនតិចជាងប្រាំនិងមិនលើសពីប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេមានរូបរាងពីរ៉ាមីត ដូចជាអ្នកនាំសារទាំងនេះមក។ ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង នោះព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិបានលើកខ្ញុំឡើងដើម្បីជួបពួកគេ។

206 ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញវា។ វាមិនដែលទុកខ្ញុំចោលទេ។ ប្រាំបីថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅហើយ ខ្ញុំនៅតែមិនអាចបំភ្លេចបាន។ ខ្ញុំមិនដែលមានអ្វីដែលរំខានខ្ញុំដូចនោះទេ។ គ្រួសារខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។

207 ខ្ញុំអាចមើលឃើញទេវតាទាំងនោះ ដែលមានរាងដូចស្លាបខាងក្រោយធ្វើដំណើរលឿនជាងសំឡេងអាចធ្វើដំណើរទៅទៀត។ ពួកគេមកពីភាពអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងការបំបែក ក្នុងមួយប៉ព្រិចភ្នែក។ មិនបានមួយប៉ព្រិចភ្នែកផង គ្រាន់តែមួយប៉ព្រិចភ្នែក ពួកគេនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនមានពេលរាប់ទេ។ ខ្ញុំមិនមានពេលលើសពីការមើល។ មហិទ្ធិឫទ្ធិ ទេវតាដ៏មានអំណាច ព្រិលស ស្លាបបានកំណត់ និងក្បាល។ ហើយពួកគេបាន "វ៉េវ-វ៉េវ!" ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង ខ្ញុំត្រូវបានគេចាប់ចូលទៅក្នុងពីរ៉ាមីតនៃក្រុមតារានិករនេះ។

208 ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ឥឡូវនេះ នេះហើយ។" ខ្ញុំស្ពឹកពេញខ្លួន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំអើយ! នេះមានន័យថានឹងមានការផ្ទុះដែលនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនត្រូវប្រាប់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំទេ នៅពេលដែលនិមិត្តនេះចាកចេញ។ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យពួកគេដឹងអំពីវាទេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌បានប្រាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះថា ពេលវេលារបស់ខ្ញុំបានបញ្ចប់ហើយ។ ហើយខ្ញុំមិនប្រាប់គ្រួសារខ្ញុំទេ ដូច្នេះគេនឹងបារម្ភពីខ្ញុំ 'ដោយសារតែគាត់កំពុងតែរៀបចំដើម្បី

ទៅ។៉ ហើយទេវតាទាំងនេះបានមករកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវស្លាប់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ នៅក្នុងប្រភេទនៃការផ្ទុះមួយ។៉

209 ពេលនោះវាបានមកដល់ខ្ញុំ ក្នុងពេលដែលខ្ញុំស្ថិតក្នុងក្រុមតារានិករនេះ "អត់ទេ នោះមិនមែនទេ។ ប្រសិនបើវាសម្លាប់អ្នក វានឹងសម្លាប់យ៉ូសែប។" ហើយខ្ញុំអាចលឺយ៉ូសែបហៅខ្ញុំ។

210 មែនហើយ ខ្ញុំបានងាកមកម្តងទៀត។ ខ្ញុំគិត "ព្រះជាម្ចាស់អើយ តើនិមិត្តនេះមានន័យដូចម្តេច?" ហើយខ្ញុំឆ្ងល់។

211 ហើយបន្ទាប់មកវាមករកខ្ញុំ (មិនមែនជាសំឡេងទេ) គ្រាន់តែមករកខ្ញុំ។ "អូ! នោះគឺជាទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ មកឲ្យខ្ញុំនូវកិច្ចការថ្មីរបស់ខ្ញុំ។" ហើយពេលខ្ញុំគិតដូច្នេះ ខ្ញុំក៏លើកដៃឡើង ហើយនិយាយថា "ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីដល់ខ្ញុំ?" ហើយនិមិត្តបានចាកចេញពីខ្ញុំ។ អស់រយៈពេលជិតមួយម៉ោង ខ្ញុំមិនអាចមានអារម្មណ៍បាន។

212 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដឹងថាពរជ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាអ្វី។ ប៉ុន្តែ អំណាចនៃព្រះអម្ចាស់គឺខុសគ្នាទាំងស្រុង អំណាចនៃព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងប្រភេទនៃកន្លែងមួយ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាវាច្រើនដង ច្រើនដងពីមុនក្នុងនិមិត្ត ប៉ុន្តែមិនដូចនោះទេ។ វាមានអារម្មណ៍ថាជាការភ័យខ្លាច។ ខ្ញុំភ័យខ្លាចរហូតដល់ពិការនៅចំពោះមុខសត្វលោក។

213 ខ្ញុំប្រាប់ការពិត។ ដូចដែលប៉ុលបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនកុហកទេ។" អ្នកមិនដែលចាប់ខ្ញុំនិយាយអ្វីខុសអំពីរឿងបែបនេះទេ។ មានអ្វីមួយកំពុងដំណើរការនឹងកើតឡើង។

214 បន្ទាប់មកមួយសន្ទុះក្រោយមក ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រ ះអម្ចាស់យេស៊ូវ បើខ្ញុំត្រូវគេសម្លាប់ សូមប្រាប់ឲ្យខ្ញុំដឹងផង ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំអំពីរឿងនេះទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមានអ្វីផ្សេងទៀតសូមប្រាប់ខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីឆ្លើយតបទេ។

215 បន្ទាប់ពីព្រះវិញ្ញាណបានចាកចេញពីខ្ញុំ ប្រហែលកន្លះម៉ោង ខ្ញុំគិត ឬច្រើនជាងនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទូលបង្គំនឹងត្រូវគេសម្លាប់ ហើយទ្រង់នឹងបញ្ចប់ជាមួយនឹងទូលបង្គំនៅលើផែនដី ហើយ—ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវ

ទៅផ្ទះឥឡូវនេះ។ ដែលប្រសិនបើវា នោះជាការល្អ។ មិនអីទេ។ ដូច្នេះ″ ខ្ញុំបាននិយាយថា ″បើវាមែន សូមប្រាប់ខ្ញុំផង។ សូមបញ្ជូនអំណាចរបស់ទ្រង់មកលើទូលបង្គំម្តងទៀត នោះទូលបង្គំនឹងដឹងថាមិនត្រូវប្រាប់មនុស្សរបស់ទូលបង្គំ ឬនរណាម្នាក់អំពីវាទេ ព្រោះទ្រង់កំពុងតែមកចាប់ទូលបង្គំចេញ។″ ហើយខ្ញុំ...ហើយគ្មានអ្វីកើតឡើងទេ។ ហើយខ្ញុំបានរង់ចាំមួយរយៈ។

216 បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា ″ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ប្រសិនបើវាមិនមានន័យនោះទេ ហើយវាមានន័យថា ទ្រង់មានអ្វីមួយដែលទូលបង្គំត្រូវធ្វើ ហើយវានឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់ទូលបង្គំនៅពេលក្រោយ បន្ទាប់មកសូមប្រទានអំណាចរបស់ទ្រង់។″ ហើយស្ទើរតែយកខ្ញុំចេញពីបន្ទប់!

217 ខ្ញុំបានឃើញខ្លួនឯង នៅកន្លែងណាមួយនៅជ្រុងមួយ។ ខ្ញុំអាចឮប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ នៅកន្លែងណាមួយកំពុងព្យាយាមអង្រួនទ្វារ។ ទ្វារក្នុងបន្ទប់គេងត្រូវបានចាក់សោ។ ហើយខ្ញុំបានបើកព្រះគម្ពីរ ហើយវា...កំពុងអាន ខ្ញុំមិនដឹង ប៉ុន្តែវាស្ថិតនៅក្នុង រ៉ូម ជំពូកទី៩ ខចុងក្រោយៈ

...មើល អញដាក់ថ្មដំពប់១ គឺជាថ្មដា បង្អាក់បង្អន់ចិត្ត ថ្មដ៏មានតម្លៃ អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ថ្មនោះ នឹងគ្មានហេតុនាំឲ្យខ្មាសឡើយ។

218 ហើយខ្ញុំបានគិតថា ″វាចម្លែកដែលខ្ញុំកំពុងអានវា។″ វិញ្ញាណនៅតែនាំខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់! ខ្ញុំបានបិទព្រះគម្ពីរ ហើយឈរនៅទីនោះ។

219 ខ្ញុំបានទៅឯបង្អួច។ វាគឺប្រហែលដប់ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ឬលើសជាងនេះ។ ហើយខ្ញុំលើកដៃឡើង ហើយខ្ញុំនិយាយថា ″ព្រះជាម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមិនយល់ទេ។ នេះជាថ្ងៃចម្លែកសម្រាប់ទូលបង្គំ។ ហើយទូលបង្គំនៅក្បែរខ្លួន ទូលបង្គំស្ទើរតែ។″

220 ខ្ញុំបាននិយាយថា ″ព្រះអម្ចាស់អើយតើវាមានន័យយ៉ាងណា? អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំអានម្តងទៀតប្រសិនបើវាជាទ្រង់។″ ឥឡូវនេះ វាស្តាប់ទៅដូចជាអនីតិជន។ ហើយខ្ញុំបានយកព្រះគម្ពីរ បើកវាឡើង។ នៅទីនោះម្តងទៀត ប៉ុលបានប្រាប់ជនជាតិយូដាថាពួកគេបានព្យាយាម...ប្រាប់ជនជាតិរ៉ូម ដែលសាសន៍យូដាបានព្យាយាមទទួលយកវាដោយការប្រព្រឹត្ត ប៉ុន្តែវាគឺដោយសារជំនឿដែលយើងជឿវា។

221 មែនហើយ វាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ ឥឡូវ អ្នកឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំឈរ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវ និយាយអ្វីទេ។

222 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ ឥឡូវនេះ ពីឥឡូវនេះតទៅ សម្រាប់លើកក្រោយ ប្រហែលដប់ប្រាំ ទៅម្ភៃនាទី ខ្ញុំសូមព្យាយាមនិយាយអ្វីមួយនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ សូមចាំថា និមិត្តទាំងនោះ មិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងយកបទគម្ពីរ មួយភ្លែត ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទី១០។ ឥឡូវនេះខ្ញុំសូម និយាយរឿងនេះ។ បើនិមិត្តនោះជាបទគម្ពីរ នោះ វាអាចបកស្រាយបានត្រឹមតែបទ គម្ពីរប៉ុណ្ណោះ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដាក់វាជាមួយគ្នា។

223 ហើយឥឡូវនេះ អ្នកធ្វើបទបង្ហាញ ហើយអ្នកនៅលើខ្សែអាត់ ត្រូវប្រាកដថា អ្នកនិយាយនេះដូចដែលខ្ញុំនិយាយវា ព្រោះវាអាចជាការយល់ច្រលំយ៉ាងងាយ។

224 តើអ្នកប្រញាប់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ទេ"—អេដ។] ត្រូវហើយ។ គ្រាន់តែ... ខ្ញុំសូមអរគុណដែលបាននៅស្ងៀម ល្អ។

ឥឡូវនេះ "ទេវតាទីប្រាំពីរ..."

225 ឥឡូវនេះ លោក (ដូចដែលខ្ញុំដាក់ចំណងជើងនេះ) តើនេះជាទីសម្គាល់នៃ គ្រាចុងក្រោយ មែនទេ? តើយើងរស់នៅឯណា? តើសម័យណាហើយសព្វថ្ងៃ? ជាអ្នកចំបាប់ដែលនឿយណាយពេញមួយយប់ ក្រោកនិងបើកនាឡិកាមើល ដើម្បី រកមើលថាតើវាជាអ្វី បើកពន្លឺភ្លើង។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំគឺ "ព្រះជាម្ចាស់ អនុញ្ញាត ឱ្យយើងបើកភ្លើង។"

226 ខ្ញុំកំពុងឈរនៅកន្លែងដ៏ភ័យខ្លាចមួយ ប្រសិនបើអ្នកដឹង។ ចូរចាំថា ខ្ញុំប្រាប់ អ្នកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីការពិត ហើយមានអ្វីមួយ កំពុងដោះស្រាយ។

227 ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកនៅលើកាសែត យល់មានទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាម។ មករកខ្ញុំ កាលពីម្សិលមិញ អង្គុយក្នុងបន្ទប់រូងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិន និយាយថានេះគឺជាការពិត វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលរំកិលក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបាន ដើរលើកម្រាលឥដ្ឋ។

228 ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវចុះទៅវិញបន្តិច ហើយចុះមកជាមួយ ឆាលី ហើយទៅបរបាញ់ជាមួយគាត់នៅថ្ងៃមួយ មុនពេលដែលយើងបែកគ្នា។

229 ខ្ញុំសូមនិយាយថា ដោយសារខ្ញុំទៅខាងលិច វាមិនមែនជាការដែលខ្ញុំចាកចេញពីរោងឧបោសថនេះទេ។ នេះគឺជាក្រុមជំនុំដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានប្រទានឱ្យខ្ញុំ។ នេះគឺជាទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់ខ្ញុំ។ នេះជាកន្លែងដែលខ្ញុំស្នាក់នៅ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែគោរពតាមបទបញ្ញត្តិដែលផ្តល់ឱ្យខ្ញុំដោយនិមិត្តប៉ុណ្ណោះ។ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ប៊ីលីប៉ុល នឹងនៅតែជាលេខារបស់ខ្ញុំ។ ការិយាល័យរបស់ខ្ញុំនឹងនៅទីនេះនៅព្រះវិហារនេះ។ ដោយជំនួយពីព្រះ ខ្ញុំនឹងនៅទីនេះនៅពេលវាមកដល់...រឿងនេះចប់ហើយ ដើម្បីអធិប្បាយអំពីត្រាទាំងប្រាំពីរ។ ហើយខ្សែអាត់ដែលខ្ញុំបង្កើត ឬអ្វីផ្សេងទៀតនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងនៅទីនេះនៅព្រះវិហារនេះ។ ហើយនៅទីនេះ តាមដែលខ្ញុំដឹង គឺជាកន្លែងដែលខ្ញុំអាចផ្សាយបានដោយសេរីជាងអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាននៅក្នុងពិភពលោក ពីព្រោះមានមនុស្សមួយក្រុមនៅទីនេះដែលជឿ ហើយស្រេកឃ្លាននិងកាន់ជាប់។ ហើយនេះមានអារម្មណ៍ដូចជាផ្ទះ សម្រាប់ខ្ញុំ។ នេះជាកន្លែងមួយ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ សុបិនបាននិយាយដូចគ្នា សូមមើលកន្លែងដែលអាហារបានមក។

230 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថានឹងមានអ្វីនៅថ្ងៃអនាគតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថានរណាជាអ្នកកាន់អនាគត។ នោះជារឿងសំខាន់។

231 ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទូលបង្គំខុស ទ្រង់អត់ទោសឱ្យទូលបង្គំ ហើយបិទមាត់ទូលបង្គំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ ចំពោះអ្វីៗដែលមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំធ្វើនេះដោយសារតែទូលបង្គំស្ញើចសរសើរព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យប្រជាជនយល់ ចាប់អារម្មណ៍តែប៉ុណ្ណោះ។

232 ហេតុផលដែលខ្ញុំគិតថាការបកស្រាយមិនដែលមកភ្លាមៗនោះទេ គឺដោយសារអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះខ្ញុំជឿថាវាត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះក្នុងព្រះគម្ពីរសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយប្រសិនបើវាជាបទគម្ពីរ នោះមានតែបទគម្ពីរប៉ុណ្ណោះដែលអាចបកស្រាយវាបាន។ ហើយប្រសិនបើរឿងនេះជាការពិតបងប្រុស បងស្រី ខ្ញុំមិនមានបំណងចង់បំភ័យអ្នកទេ ប៉ុន្តែយើងប្រយ័ត្នឥឡូវនេះប្រសើរជាង។ យើងកំពុងជួសជុល...មានអ្វីមួយកំពុងដោះស្រាយនឹងកើតឡើង។ ហើយខ្ញុំនិយាយនេះដោយគោរព និងកោតខ្លាចព្រះ។ ហើយអ្នកគិតថាខ្ញុំនឹង

ឈរនៅទីនេះ...ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ជឿលើខ្ញុំថាជាហោរាដែរ។ ខ្ញុំមិនអះអាងថាជាហោរាទេ។

233 អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំគឺបែបនេះ។ ណា-...កាលពីឆ្នាំមុន ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ...រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំឃើញ ការរស់ឡើងវិញគឺចប់ហើយ នៅក្នុងជាតិ ឬប្រជាជាតិនេះ ទោះជាយ៉ាងណា។" ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរផ្សាយដំណឹងល្អ។ បងប្អូនជាច្រើនបានទៅជាមួយខ្ញុំ។ អូ វាមិនអីទេ។ យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ការប្រជុំដ៏ល្អ ហ្វូងមនុស្សជាច្រើន ប៉ុន្តែវាមិនបានដល់ចំណុចនោះទេ។

234 ឆ្នាំនេះ ខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំនឹងទៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ឥណ្ឌា និងជុំវិញពិភពលោក ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាន ក្នុងដំណើរទេសចរណ៍ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អផ្សេងទៀត។

235 ប្រសិនបើវាមិនដំណើរការទេ ខ្ញុំមិនផឹកទឹកឬទទួលទានអាហារទេ ហើយខ្ញុំនឹងឡើងភ្នំខ្ពស់ៗខ្លះនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំនឹងនៅទីនោះរហូតដល់ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយតប។ ខ្ញុំមិនអាចរស់នៅបែបនេះបានទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចបន្តទៀតបាន។

236 នេះប្រហែលជាចម្លើយនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ "រហូតដល់ទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំ" តើអ្នកនៅចាំនិមិត្តអំពីបីសប្តាហ៍មុនទេ "ឈរនៅក្នុងព្រះអាទិត្យ ផ្សព្វផ្សាយដល់ក្រុមជំនុំ"? អ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន។ ថ្ងៃអាទិត្យជាច្រើនដងអ្នកនៅទីនេះដែលមានខ្សែអាត់—ហើយនៅទីនេះនៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើង អ្នកយល់ពីរឿងទាំងនេះ។ ព្រោះឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសំដៅត្រង់កន្លែងទាំងនេះហើយអ្នកមើលវា។ សូម្បីតែអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយក៏សំដៅត្រង់ចំណុចនេះដែរ ដូច្នេះវាត្រូវតែជាការបកស្រាយ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយថា "តើនេះ ហើយឬ?"

237 ខ្ញុំជឿថា "ទេវតាទីប្រាំពីរ" វិវរណៈ ១០ គឺជាអ្នកនាំសារជំនាន់ទីប្រាំពីរនៃក្រុមជំនុំនៃវិវរណៈ ៣:១៤។ សូមចងចាំ។ ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអាន។ រកមើលកន្លែងដែលខ្ញុំអាចអានបាន។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាទេវតាទីប្រាំពីរ។

> *តែនៅគ្រាដែលឮសំឡេងទេវតាទី៧* (ខទី៧) *ក្នុងកាលដែលរៀបនឹងផ្លុំត្រែ នោះសេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងបានសំរេច ដូចជា*

ទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អមកប្រាប់ពួកហោរា ជាពួកបាវបំរើរបស់ទ្រង់ដែរ។

238 ឥឡូវនេះ អ្នកសម្គាល់ឃើញថា នេះគឺជាទេវតា។ ហើយវាគឺជាទេវតានៃគ្រាពួកជំនុំទីប្រាំពីរ ព្រោះវានិយាយថានៅទីនេះ "ទេវតាទីប្រាំពីរ" នៃយុគសម័យព្រះវិហារទីប្រាំពីរ។ រកឃើញហើយនៅ បើចង់ឃើញថាជានរណា...តើទេវតានៅឯណា វិវរណៈ ៣:១៤ វាគឺ "ទេវតាទៅកាន់ព្រះវិហារឡៅឌីសេ។"

239 ឥឡូវនេះ អ្នកចាំថាពេលណាដែលគេប្រាប់នៅទីនោះ ទេវតា និងសម័យពួកជំនុំ។ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងរឿងនេះ វានឹងបង្ហាញយ៉ាងពេញលេញនៅក្នុងត្រាទាំងប្រាំពីរនេះ ដែលយើងកំពុងមកនិយាយ។ ហើយត្រាទាំងប្រាំពីរដែលយើងកំពុងព្យាយាមនិយាយ នៅពេលដែលពួកគេមកលើកនេះ គឺជាត្រាទាំងប្រាំពីរដែលបានសរសេរ។ ហើយត្រាទាំងប្រាំពីរនេះ ដូចដែលអ្នកដឹងគឺគ្រាន់តែជាការបង្ហាញរបស់ទេវតាទាំងប្រាំពីរនៃក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ប៉ុន្តែមានត្រាប្រាំពីរផ្សេងទៀតដែលនៅខាងក្រោយនៃគម្ពីរ វានៅខាងក្រៅព្រះគម្ពីរ។ សូមកត់សម្គាល់។ យើងនឹងទៅដល់វាក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ។

240 ឥឡូវនេះ មុនពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើ តើអ្នកអស់កម្លាំងទេ? តើអ្នកចង់ឈរ ផ្លាស់ប្តូរទីតាំងទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អត់ទេ។"—អេដ។] ឥឡូវស្តាប់ឲ្យជិត។

241 ទេវតាទីប្រាំពីរនៃវិវរណៈ ១០:៧ គឺជាអ្នកនាំសារទីប្រាំពីរនៅក្នុងសម័យព្រះវិហារ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះមើល។ "ហើយនៅក្នុងថ្ងៃ..." ឥឡូវនេះមើលនៅទីនេះ:

តែនៅគ្រាដែលឮសំឡេងទេវតាទី៧ ក្នុងកាលដែលរៀបនឹងផ្លុំត្រែ នោះសេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងបានសំរេច...

242 ឥឡូវនេះ អ្នកនាំសារនេះ ជាទេវតាទីប្រាំពីរ កំពុងតែបន្លឺឡើងនូវសាររបស់គាត់ ទៅក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ។ សម្គាល់ប្រភេទសាររបស់គាត់។ ឥឡូវនេះ វាមិនមែនដល់ទេវតាទីមួយទេ មិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនោះទេ។ ទេវតាទីពីរ ទីបី ទីបួន ទីប្រាំ ទីប្រាំមួយ។ ប៉ុន្តែវាគឺជាទេវតាទីប្រាំពីរដែលមានសារប្រភេទនេះ។ តើវាជាអ្វី? សូមកត់សម្គាល់ប្រភេទសាររបស់គាត់ "ការបញ្ចប់អាថ៌កំបាំងទាំងអស់របស់ព្រះ ដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ។" ទេវតាទីប្រាំពីរកំពុងស្រាយអាថ៌កំបាំងទាំងអស់ដែលលាតត្រដាង ទាំងអស់តាមរយៈអង្គការនិងនិកាយ

ទាំងនេះ។ ទេវតាទីប្រាំពីរប្រមូលពួកគេឡើង ហើយបញ្ចប់អាថ៌កំបាំងទាំងស្រុង។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "សេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងបានសំរេច។"

243 ឥឡូវនេះ ចូរយើងកត់ចំណាំនូវអាថ៌កំបាំងទាំងនេះមួយចំនួន ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់សរសេរវាចុះ។ ជាដំបូង ខ្ញុំនឹងយកអ្វីដែល ស្កូហ្វៀលនិយាយនៅទីនេះ នៅក្នុង ម៉ាថាយ១៣។ ប្រសិនបើអ្នកចង់វាកត់អក្សរខ្លះចុះ ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់មាន ព្រះគម្ពីរស្កូហ្វៀល អ្នកអាចអានអ្វីដែលគាត់គិតថាមានអាថ៌កំបាំងខ្លះ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងខទី១១:

> ទ្រង់*មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា ពីព្រោះ*បាន*ប្រទាន*មក*អ្នករាល់គ្នា* (ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ) *ពីព្រោះបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា ឲ្យបានស្គាល់ការអាថ៌កំបាំងរបស់នគរស្ថានសួគ៌ តែ*មិនបាន*ប្រទានឲ្យអ្នកទាំងនោះស្គាល់ទេ។*

244 អាថ៌កំបាំង នៅទីនេះ "អាថ៌កំបាំង។" អាថ៍កំបាំងគឺបទគម្ពីរ គឺជាសេចក្តីពិតដែលលាក់ទុកពីមុនមក ឥឡូវនេះត្រូវបានបើកសម្តែងដោយព្រះ ប៉ុន្តែ (ដែលជា) ធាតុអរូបីនៅតែនៅតែមាន ទោះបីជាមានការបើកសម្តែងក៏ដោយ។ អាថ៍កំបាំងនិងអាថ៍កំបាំងធំៗគឺ:

245 លេខមួយ អាថ៌កំបាំងនៃនគរស្ថានសួគ៌។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយឥឡូវនេះ។ ១៣ ម៉ាថាយ ១៣:៣ ដល់ ៥០។

246 ឥឡូវនេះ អាថ៌កំបាំងទីពីរ គឺជាអាថ៌កំបាំងនៃភាពងងឹតងងុលរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលក្នុងសម័យនេះ។ រ៉ូម ១១:២៥ ជាមួយនឹងបរិបទ។

247 ទីបី អាថ៌កំបាំងទីបី គឺជាអាថ៌កំបាំងនៃការលើកឡើងនៃពួកបរិសុទ្ធដែលនៅរស់នៅចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យនេះ។ កូរិនថូសទី១៥ និងថែស្សាឡូនីច៤:១៤ដល់១៧ផងដែរ។

248 ទីបួន អាថ៌កំបាំងនៃក្រុមជំនុំសញ្ញាថ្មីជារូបកាយតែមួយ ដែលផ្សំឡើងទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ។ អេភេសូរ ៣:១ ដល់១១ រ៉ូម ១៦:២៥ និងអេភេសូរ ៦:១៩ កូល៉ុស ៤:៣។

249 អាថ៌កំបាំងទីប្រាំគឺអំពីក្រុមជំនុំជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អេភេសូរ ៥:២៨ ដល់ ៣២។

250 អាថ៌កំបាំងទីប្រាំមួយគឺអំពីព្រះគ្រីស្ទដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ កាឡាទី ២:២០ និងហេព្រើរ ១៣:៨ និងកន្លែងជាច្រើនដូចនោះ។

251 អាថ៌កំបាំងទីប្រាំពីរគឺមកពីព្រះ សូម្បីតែព្រះគ្រីស្ទ ជាភាពពេញលេញនៃព្រះដែលបានចាប់កំណើតមកជាតំណាង ដែលជាព្រះប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះ...

252 ...ហើយការគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះក៏បានត្រឡប់មកមនុស្សវិញ។

253 អាថ៌កំបាំងទីប្រាំបួន គឺជាអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត ដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុង ថែស្សាឡូនីចទីពីរ ជាដើម។

254 អាថ៌កំបាំងទីដប់គឺក្នុងចំណោមផ្កាយប្រាំពីរនៃវិវរណៈ ១:២០។ យើងទើបតែឆ្លងកាត់វា "ផ្កាយប្រាំពីរនៃព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ អ្នកនាំសារទាំងប្រាំពីរ" ជាដើម។

255 ហើយអាថ៌កំបាំងទី១១ គឺអាថ៌កំបាំងបាប៊ីឡូន ជាស្រីពេស្យា។ វិវរណៈ ១៧:៥ ដល់៧។

256 នោះជាអាថ៌កំបាំងមួយចំនួនដែលទេវតានេះត្រូវបានសន្មត់ថានឹងឡើងមក "អាថ៌កំបាំង" អាថ៌កំបាំងទាំងអស់របស់ព្រះ។

និងមួយទៀត ហើយខ្ញុំសូមនិយាយពាក្យនេះដោយសេចក្តីគោរព ហើយមិនសំដៅលើខ្លួនខ្ញុំទេ តែសំដៅទៅលើទេវតានៃព្រះ ះ

257 គ្រាប់ពូជរបស់សត្វពស់ នោះគឺជាអាថ៌កំបាំងដែលលាក់កំបាំងអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។

258 ព្រះគុណ តម្រង់ចេញ មិនមែនជាការប្រមាថទេ ប៉ុន្តែជាព្រះគុណពិត។

259 គ្មានរឿងបែបនេះទេ ដែលជាស្ថាននរកដែលកំពុងឆេះ។ អ្នកនឹងឆេះរាប់លានឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែ អ្វីៗដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច ពុំមានការចាប់ផ្តើម ឬទីបញ្ចប់ឡើយ។ ហើយឋាននរកត្រូវបានបង្កើតឡើង។

អាថ៌កំបាំងទាំងអស់នេះ!

260 អាថ៌កំបាំងនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយគ្មានការយល់ឃើញទេ ប៉ុន្តែជាបុគ្គលរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលធ្វើក្នុងអ្នករាល់គ្នានូវកិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើ។

261 អាថ៌កំបាំងនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ជាកន្លែងដែល លទ្ធិត្រីភាគីជ្រុលនិយមបាននាំវាទៅជាចំណងជើង "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" ហើយអាថ៌កំបាំងនៃព្រះត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះនាម "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ" យោងតាមសៀវភៅវិវរណៈ ដែលក្រុមជំនុំនៅពេលនេះត្រូវទទួល។

មានអាថ៌កំបាំងមួយចំនួន។

262 បង្គោលភ្លើងត្រលប់មកវិញ។ អាម៉ែន! នោះជារឿងដែលត្រូវកើតឡើង ហើយយើងឃើញវា។

អូរបៀបដែលយើងអាចបន្ត ដោយដាក់ឈ្មោះអាថ៌កំបាំង!

263 ដោយឃើញបង្គោលភ្លើងដែលនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ព្រះអង្គដដែលដែលវាយសុល នៅតាមផ្លូវចុះទៅក្រុងដាម៉ាស! ហើយព្រះអង្គតែមួយដែលយាងមកដោយមានឫទ្ធានុភាពដូចគ្នា ធ្វើការដូចគ្នា ហើយបើកសម្ដែងព្រះបន្ទូលដដែលរក្សាព្រះបន្ទូលតាមព្រះបន្ទូលជាមួយព្រះគម្ពីរ!

264 សំឡេងត្រែ មានន័យថា "ដំណឹងល្អ" ត្រែ។ ហើយសំឡេងត្រែ ក្នុងព្រះគម្ពីរមានន័យថា "ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់សង្គ្រាមបទគម្ពីរ។" តើអ្នកកត់វាចុះទេ? សង្គ្រាមអក្សរសាស្ត្រ!

265 ប៉ុលបានមានប្រសាសន៍អញ្ចឹង បើអ្នកចង់កត់វាចុះ កូរិនថូសទី១ ១៤:៨។ ប៉ុលបាននិយាយថា "បើត្រែបញ្ចេញសំឡេងមិនច្បាស់ តើមនុស្សនឹងដឹងថាត្រូវត្រៀមខ្លួនយ៉ាងដូចម្ដេច?" ហើយប្រសិនបើវាមិនមានសំឡេងបទគម្ពីរ ជាការបញ្ជាក់ ការ—ការបញ្ជាក់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានសម្ដែងឱ្យឃើញ តើយើងនឹងដឹងថាយើងនៅគ្រាចុងក្រោយដោយរបៀបណា?

266 បើគេនិយាយថាពួកគេជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ប៉ុន្តែបដិសេធទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ដែលអាណាចក្រនៃធម្មជាតិទាំងមូលបានជឿលើទ្រង់ ហើយក្រុមជំនុំ

ទាំងអស់បានជឿលើទ្រង់ដោយការនេះ តើយើងនឹងដឹងពីរបៀបដើម្បីរៀបចំដោយរបៀបណា?

267 មាននរណាម្នាក់បានចេញមកជាមួយនឹងគំនូសតាង ហើយគូរវាទាំងអស់ចេញ ហើយមាននរណាម្នាក់បានចេញមក រឿងមួយទៀត ហើយបានទាញវាចេញ*បែបនេះ* ផ្ទុយ*ពីនេះ*។ អ្នកខ្លះបានចេញមកនិយាយថា*នេះ*ជាវា ត្រឡប់មករករឿង*នេះ*។ ហើយអ្នកខ្លះទៀតបានសរសេរសៀវភៅ ហើយរឿងបែបនោះ។

268 ប៉ុន្តែ ព្រះយាងមកដោយអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់! ហើយអ្នកណានឹងនិយាយប្រឆាំងនឹងវា? ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត នោះទ្រង់ធ្វើដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ នោះហើយជាអ្វីដែលទេវតានេះគួរធ្វើ យកអាថ៌កំបាំងរបស់ពួកគេ បញ្ចប់ភាពធូររលុង ដែលមនុស្សរត់ចេញ។

269 ចំណាំ បើវាបញ្ចេញសំឡេងមិនច្បាស់ ខុសពីគម្ពីរ តើអ្នកណាអាចរៀបចំខ្លួនបាន? ប៉ុន្តែ ត្រែមួយ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញទេ តើអ្នករាល់គ្នាក្នុងសម័យនោះ ដូចខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីក្រុមជំនុំដែលចូលមក មានត្រែបន្លឺឡើង ត្រាមួយបានរហែក។ ហើយត្រែមានន័យថាសង្គ្រាម។ បើវាមិនផ្តល់សំឡេងបទគម្ពីរទេ ចុះវាម៉េចវិញ?

ប៉ុន្តែសូមឱ្យខ្ញុំហៅវាទៅក្នុងការចងចាំរបស់អ្នក។ កុំខកខានវាឥឡូវនេះ។

270 សូមកត់សម្គាល់ សម័យព្រះវិហារនីមួយៗមានអ្នកនាំសាររបស់ខ្លួន។ យើងដឹងរឿងនោះ។ ប៉ុលគឺជាអ្នកនាំសារដំបូង។ ហើយនៅពេលដែលត្រែទីមួយបានបន្លឺឡើង ហើយត្រាទីមួយបិទ ប៉ុលជាអ្នកនាំសារដំបូងដូចយើងបានរកឃើញ ហើយតើគាត់បានធ្វើអ្វី? បានប្រកាសសង្គ្រាម (លើអ្វី) ពួកជំនុំអូស្សូដក់សម្រាប់ការមិនជឿលើទីសំគាល់របស់ព្រះមេស្ស៊ី ដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតដល់ពួកគេ។ ហេតុអ្វី បានជាពួកគេគួរតែដឹង។ ពួកគេគួរតែស្គាល់ទ្រង់។

271 សូមចាំថា ប៉ុលបានមកនៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាល។ អ្នកនាំសារទាំងអស់មកនៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាល។ វាគឺជាពេលវេលាចុងក្រោយ នៅពេលដែលរឿងទាំងនេះគឺ—ត្រូវបាននាំមក។

272 ប៉ុលដឹងបទគម្ពីរ ហើយដឹងថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះមេស្ស៊ី ក៏វាយប្រហារសាលាប្រជុំទាំងនោះ ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ជាមួយនឹងបទគម្ពីរ ហើយត្រូវបានគេដកចេញពីគ្រប់កន្លែង។ រហូតដល់ទីបំផុត គាត់បានរលាស់ធូលីចេញពីជើងរបស់គាត់ ហើយបែរទៅរកសាសន៍ដទៃ។ តើវាជាអ្វី? សំឡេងត្រែ ទេវតាជាអ្នកនាំសារ ឈរនៅទីនោះជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល! អូ ខ្ញុំអើយ! កុំខកខានវាឥឡូវនេះ។ ព្រះបន្ទូល! ហើយប៉ុល ជាមួយនឹងការបកស្រាយដោយមិនបន្លំនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ វាយប្រហារសាលាប្រជុំនីមួយៗ។ ចំណាយជីវិតរបស់គាត់។

273 របៀបដែលយើងអាចចុះទៅ អ៊ីរិននៀស ដែលជាអ្នកនាំសារនៃសម័យក្រុមជំនុំបន្ទាប់!

274 ហើយលោកម៉ាទីន ដែលជាសម័យក្រុមជំនុំបន្ទាប់ នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមទទួលបានគោលលទ្ធិរបស់នីកូឡាស ចាប់ផ្តើមចូលមក។ ហើយពួកគេបានបំផ្ទុះសម័យនោះ។ លោកម៉ាទីនបានបំផ្ទុះសម័យរបស់គាត់។

275 ហើយបន្ទាប់មក លូធើ ដែលជាអ្នកនាំសារទីប្រាំ គាត់បានបំផ្ទុះព្រះវិហារកាតូលិកនោះ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ "មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ" គាត់បាននិយាយអញ្ចឹង។ "ហើយ*នេះ*មិនមែនជារូបកាយពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ" ហើយគាត់បានបោះការប្រកបរួបរួមនៅលើឥដ្ឋ ហើយបានដើរចេញហើយបានបំផ្ទុះព្រះវិហារកាតូលិកនោះ។ ត្រែនោះស្តាប់ទៅត្រឹមត្រូវ។ មែនអត់?

276 លោក ចន វេសលី បានលើកឡើងនៅក្នុងថ្ងៃនៃព្រះវិហារ អង់គ្លីខិន។ "ហេតុអ្វី" ពួកគេថា "មិនមានហេតុផលទៀតទេក្នុងការរស់ឡើងវិញ" ហើយវាបានទៅឯគ្រាប់ពូជ។ ប៉ុន្តែ ចន វេសលី បានក្រោកឈរឡើង ដោយមានសារនៃកិច្ចការទីពីរនៃព្រះគុណ ការញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយគាត់បានបំផ្ទុះព្រះវិហារ អង់គ្លីខិននោះ ជាមួយនឹងសំឡេងត្រែដំណឹងល្អ ដែលរៀបចំសម្រាប់សង្គ្រាម។ ត្រូវហើយ។ គាត់បានធ្វើវា។

277 ឥឡូវនេះ យើងស្ថិតនៅក្នុងយុគសម័យឡៅឌីសេ ជាពេលដែលពួកគេបានចាត់តាំងម្តងទៀត មេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន លូធើរ៉ាន ពេនទីកុស្ត។ ហើយយើងកំពុងស្វែងរកហោរាម្នាក់ដែលនឹងមក ដើម្បីបំផ្ទុះសម័យនេះ ហើយបង្វែរពួកគេឲ្យត្រឡប់ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេវិញ។

278 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនោះជានិន្នាការ គ្រប់វិធីចុះទៅតាមសម័យកាល តើព្រះនឹងផ្លាស់ប្តូរនិន្នាការរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះឬ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អត់ទេ។"—អេដ។] ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរវាបានទេ។ ទ្រង់ត្រូវតែរក្សាជំហានធម្មតា។

279 ហើយត្រូវចាំថា អ្នកនាំសារនេះគឺជាទេវតាទីប្រាំពីរ ហើយគាត់ត្រូវយកអាថ៌កំបាំងទាំងអស់ហើយប្រមូលវាឡើង។ សូមកត់សម្គាល់ ទេវតាទីប្រាំពីរគឺដើម្បីបំផ្ទុះពួកជំនុំឡៅឌីសេ ដែលជាព្រះវិហារដ៏សម្បូរបែប។ "'ខ្ញុំជាអ្នកមាន មានទំនិញកើនឡើង ហើយមិនត្រូវការអ្វីសោះ។'" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកជាមនុស្សទុច្ចរិត កំសត់ ខ្វាក់ភ្នែក អាក្រាតហើយមិនដឹងខ្លួនសោះ។" នោះគឺជាសាររបស់គាត់។

280 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមចាត់ហោរាម្នាក់ដែលមិនចេះខ្លាចមកយើងខ្ញុំជាមួយនឹង**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ថាព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបានបញ្ជាក់ថានឹងឆ្លងកាត់វា ហើយបញ្ជាក់ថាទ្រង់បានបញ្ជូនមកពីព្រះ។ ហើយពេលដែលគាត់មក គាត់នឹងបំផ្ទុះក្នុងសម័យកាលរបស់ពួកគេ។ ប្រាកដណាស់។ ទ្រង់នឹងតាំងពួកជំនុំឡៅឌីសេនោះប្រឆាំងនឹងគាត់។ ប្រាកដណាស់ គាត់នឹង។ ពួកគេបានធ្វើនៅគ្រប់សម័យ។ វានឹងមិនផ្លាស់ប្តូរនៅសម័យនេះទេ។ វាត្រូវតែដូចគ្នា។

281 សូមកត់សម្គាល់ ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារឡៅឌីសេ។ អ្នកនាំសារ (នឹងបញ្ចប់) នៃឡៅឌីសេ ដែលជាទេវតាទីប្រាំពីរ នឹងបញ្ចប់ អាថ៌កំបាំងទាំងអស់ដែលត្រូវបានបាត់បង់នៅក្នុងសមរភូមិ ពីមុន គឺជាការពិត។

282 លូធើបានក្រោកឡើង ប៉ុន្តែគាត់មិនមានសេចក្តីពិតទាំងអស់។ គាត់គ្រាន់តែមានហេតុផលប៉ុណ្ណោះ។ ត្រូវហើយ។

283 អ្នកនាំសារម្នាក់ទៀតឈ្មោះ ចន វេសលី បានមកជាមួយការញែកជាបរិសុទ្ធ។ គាត់មិនមានវាទេ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ក្រុមជំនុំ ហ្វីឡាដែលហ្វៀ!

284 បន្ទាប់មក សម័យពួកជំនុំឡៅឌីសេមកដល់ ជាមួយនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានធ្វើឱ្យវារញ៉េរញ៉ៃ ហើយបានត្រឡប់ទៅជាផ្លូវការវិញដូចជាពួកគេបានធ្វើកន្លែងដំបូង។

285 ពេលណា "ទ្រង់ត្រូវមើលទៅជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា" ព្រះហស្តទ្រង់ដាក់ផ្លូវ*មួយ* និង*ផ្លូវ*មួយ "ដំបូងនិងចុងក្រោយ។"

ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានយាងចុះមកនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ហើយបានបំពេញក្រុមនោះ។

286 នាងបានហូរចេញបន្តិចម្តងៗ រហូតដល់វាឈានដល់យុគសម័យងងឹត។ ជើងចង្កៀងមាសទាំងប្រាំពីរ សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ចុងក្រោយគឺនៅឆ្ងាយបំផុតពីទ្រង់។ នោះគឺជាអ្នក-...ជិតមួយពាន់ឆ្នាំនៃសម័យកាលងងឹតនៃព្រះវិហារកាតូលិក។

287 លូធើចាប់ផ្តើមនាំពន្លឺបន្ទាប់ ខិតទៅជិតព្រះបន្ទូលបន្តិច។

ពន្លឺបន្ទាប់ ចូលមកជិតបន្តិច។

288 ពន្លឺបន្ទាប់ ឡេវឌីសេ។ បន្ទាប់មកវាត្រលប់មកវិញភ្លាមៗដូចដែលវាបានធ្វើកន្លែងដំបូងបានចូលទៅក្នុងភាពរញ៉េរញ៉ៃដូចគ្នាដែលវាបានធ្វើកាលពីដំបូង។ តើអ្នកមិនឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេឬ?

289 ឥឡូវនេះមើល។ មានការពិតជាច្រើនបានបាត់បង់នៅទីនោះ (ហេតុអ្វី?) ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកផ្សេងទៀតសម្របសម្រួលលើការពិត។ ប៉ុន្តែទេវតាទីប្រាំពីរនេះមិនចុះសម្រុងនឹងអ្វីទាំងអស់។ គាត់ប្រមូលទាំងអស់ចប់ ប្រមូលវាទាំងអស់។ ហើយនៅសំលេងរបស់គាត់ "អាថ៌កំបាំងទាំងអស់របស់ព្រះគួរតែបញ្ចប់។" អូ! ព្រះអើយ សូមបញ្ជូនគាត់មក។ អាថ៌កំបាំងដែលលាក់កំបាំងទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលដែល គាត់ វាត្រូវបានលាតត្រដាងដល់គាត់។ ដោយអ្វី? ប្រសិនបើទាំងនេះជាអាថ៌កំបាំងលាក់កំបាំង បុរសនោះនឹងត្រូវធ្វើជាហោរា។ ហើយតើយើងមិនគ្រាន់តែបានឆ្លងកាត់ហើយឃើញថាហោរានោះ នឹងមកដល់ក្នុងគ្រាចុងក្រោយបង្អស់នោះទេ តើអេលីយ៉ាអស្ចារ្យដែលយើងកំពុងតែស្វែងរកឬ? ពីព្រោះ អាថ៌កំបាំងទាំងនេះដែលលាក់កំបាំង តាមរយៈអ្នកទ្រឹស្តី នឹងត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញ ដល់ព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលមកដល់តែហោរាប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើងបានដឹង។ គាត់នឹងក្លាយជាអេលីយ៉ាទីពីរ ដូចដែលបានសន្យា។ អូ! សារដែលគាត់—គាត់នឹងនាំយកមកនូវអាថ៌កំបាំង អ្វីៗទាំងអស់នេះ។

290 យើងមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ វាត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នាទាំងអស់។ ត្រូវហើយ។ ការប្រោះ ការចាក់ទឹក។ មួយយក "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" ម្នាក់យក*រឿងនេះ*។ មួយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកបីដង បែរមុខទៅមុខ សម្រាប់មួយព្រះមួយដែលមានឈ្មោះថា "ព្រះវបិតា" មួយទៀតសម្រាប់ព្រះមួយឈ្មោះថា "ព្រះរាជ្យបុត្រា" មួយទៀតសម្រាប់ព្រះមួយឈ្មោះថា "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" ម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា "អ្នកខុស។ គាត់ត្រូវធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកថយក្រោយបីដង *បែបនោះ*។" ហើយ អូ រញ៉េរញ៉ៃ!

291 ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានរងរបួស ត្បិតមានព្រះតែមួយ ហើយព្រះនាមទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ "ហើយមិនមាននាមមួយទៀតនៅក្រោមស្ថានសួគ៌ ដែលមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះនោះទេ។" គ្មានអត្ថបទមួយនៃបទគម្ពីរ គ្មានកន្លែងណាក្នុងព្រះគម្ពីរឡើយ ដែលជាកន្លែងដែលនរណាម្នាក់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមរបៀបផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែក្រៅពីនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មិនមានពេលណាមួយនៃក្រុមជំនុំថ្មី ឬក្រុមជំនុំនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលធ្លាប់ប្រោះ ចាក់ ឬអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ។ មិនដែលធ្លាប់ធ្វើពិធីអញ្ចឹងទេ "ខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" វាជាគោលលទ្ធិនិងរឿងផ្សេង។

292 ហើយនៅក្នុងសមរភូមិដើម្បីសេចក្តីពិត ចុងបញ្ចប់ត្រូវបានសំរេច។ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ពួកគេនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ "ខ្ញុំនឹងស្តារ" ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។ យើងបានឆ្លងកាត់រឿងនោះមិនយូរប៉ុន្មានទេ *ដើមឈើកូនក្រមុំ*។ វាត្រូវការហោរា។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា គាត់នឹងនៅទីនេះ។ ត្រូវហើយ។ ម៉ាឡាគី៤ និយាយថាគាត់នឹងនៅទីនេះ ហើយយើងជឿថាគាត់នឹងនៅ។ យើងកំពុងស្វែងរកគាត់។ ហើយយើងកំពុងស្វែងរកការបង្ហាញរបស់ទ្រង់ ហើយយើងនឹងឃើញព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបានបញ្ជាក់។

293 វានឹងមានតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលយល់។ "ដូចនៅជំនាន់លោកណូអេដែរ កូនមនុស្សនឹងមកដល់។" តើអ្វីបានសង្គ្រោះ? ព្រលឹងប្រាំ...នៅសម័យឡុត ពិតជាមានអ្នកបានសង្គ្រោះបីនាក់មែន។ ប្រពន្ធចាប់ផ្តើមបែរចេញបាត់។ "ដូច្នេះពេលកូនមនុស្សយាងមកក៏ដូច្នោះដែរ។" នឹងមានតិចតួចណាស់ដែលបានសង្គ្រោះលើកឡើងនៅក្នុងពេលនោះ។ អាចកំបាំងមួយ នៃក្រុមជំនុំនោះត្រូវបានយកឡើង។ ដូចជាឡុតត្រូវបានយកចេញ ដូចជាឡុតត្រូវបានយកចេញទៅឆ្ងាយ។ ណូអេត្រូវបានលើកឡើង។ ហើយក្រុមជំនុំនឹងត្រូវលើកឡើង ផងដែរ។ មួយបាន

ចូលទៅក្នុង ហើយម្នាក់បានចេញទៅក្រៅ។ ហើយម្នាក់ទៀតឡើង។ ឃើញទេ? វាពិតជាល្អឥតខ្ចោះ។

294 ព្រះបន្ទូលបានមក។ "សៀវភៅដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង" បន្ទាប់មកត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលនេះ អាថ៌កំបាំងទាំងអស់នេះត្រូវបានបន្លឺឡើង។ ឥឡូវនេះ សូមឱ្យខ្ញុំអានវាម្តងទៀតឥឡូវនេះ ដូច្នេះអ្នកនឹងប្រាកដ។ ឥឡូវនេះមើលៈ

> *តែនៅគ្រាដែលឮសំឡេងទេវតាទី៧* (ទេវតាចុងក្រោយ) *ក្នុងកាលដែលរៀបនឹងផ្លុំត្រែ នោះសេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងបានសំរេច...*

295 ឥឡូវនេះ តើជាអ្វីទៅ "អាថ៌កំបាំងនៃព្រះ" ម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេ? ប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា នៅក្នុងធីម៉ូថេទី៣ ខ្ញុំជឿថាវាបាននិយាយថា "ដោយគ្មានភាពចម្រូងចម្រាសគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃការគោរពព្រះ◌ៈ ដ្បិតព្រះបានសម្តែងឲ្យឃើញក្នុងសាច់ឈាម (យើងបានចាប់ទ្រង់ ឃើញទ្រង់) បានទទួលសិរីល្អ ជាសាក្សីដោយពួកទេវតា បញ្ជាក់នៅទីនេះនៅលើផែនដី។" ព្រះជាម្ចាស់! ប្រាកដណាស់ វាជាអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានដោះស្រាយទាំងអស់។ មិនមែន "ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" ព្រះបី ប៉ុន្តែ ព្រះមួយអង្គនៅក្នុងមុខងារបី។ ភាពជាបិតា នៅសម័យលោកម៉ូសេ បុត្រា នៅសម័យព្រះគ្រីស្ទ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្រោមការកាន់កាប់នេះ។ គ្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រាបីនៃព្រះតែមួយ មិនមែនព្រះបីទេ។ អាថ៌កំបាំងត្រូវបានបញ្ចប់ឥឡូវនេះ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាវាគួរតែអញ្ចឹង។ នៅពេលដែល...

296 ខ្ញុំបានឃើញថ្ងៃមុនដែលវិទ្យាសាស្ត្រកំពុងព្យាយាមប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ តាមអ្វីដែលគេធ្លាប់និយាយថា នៅពេលដែលខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកណាខ្លះជឿថាអេវ៉ាញ៉ាំផ្លែប៉ោម!" ឥឡូវនេះវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួកគេនិយាយថា អ្នកបានឃើញនៅក្នុងកាសែតកាលពីថ្ងៃមុន ចំណាងជើងធំមួយ "នាងញ៉ាំផ្លែព្រូន។" មិនសមហេតុសមផលសោះ។ នោះនឹង—តើនោះនឹងបំភាន់នាងទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អត់ទេ"—អេដ។] ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ ឃើញទេ? ពួកគេគ្រាន់តែ...នោះហើយ—នោះជាអ្វីដែលកាអ៊ីនបានគិត អ្នកដឹងទេ ហើយគាត់បានយករឿងដដែលនេះមកវិញ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់មិនបានទទួលដង្វាយរបស់គាត់ទេ។

ហើយអេបិលជាមនុស្សសុចរិតវាបានបើកសម្ដែងដល់គាត់ "វាជាឈាម" ហើយគាត់បានយកឈាម។

ឱព្រះអើយ ព្រះវិហារនេះនិងសម័យកាលដែលយើងកំពុងរស់នៅ!

297 "សៀវភៅដែលត្រូវបានសរសេរនៅខាងក្នុង" ចប់ហើយ ពេលដែលទេវតានេះឈប់ (ឥឡូវនេះសូមយល់ពីរឿងនេះ) នៅពេលដែលសាររបស់ទេវតាទីប្រាំពីរត្រូវបានបញ្ចប់ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ អាថ៌កំបាំងគ្រាប់ពូជរបស់សត្វពស់ អាថ៌កំបាំងផ្សេងទៀតនៃរឿងទាំងអស់នេះ។

298 ភាពជាបុត្រាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដូចដែលពួកគេនិយាយ។ តើទ្រង់អាចក្លាយជាព្រះរាជបុត្រាដ៏អស់កល្បបានដោយរបៀបណា នៅពេលដែលភាពអស់កល្បជានិច្ចមិនចាប់ផ្ដើមឬមិនបញ្ចប់ ហើយបុត្រាគឺជាអ្វីដែលបង្កើតមក? តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច?

299 តើអាចមាននរកដ៏អស់កល្បដោយរបៀបណា នៅពេលដែលនរកត្រូវបានបង្កើតឡើង? ខ្ញុំជឿលើឋាននរកដែលកំពុងឆេះ។ ប្រាកដណាស់ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ ប៉ុន្តែ វាគឺដើម្បីបំផ្លាញ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "មានពរហើយអ្នកដែលមិនចូលរួមក្នុងការស្លាប់ទីពីរ។" ឃើញទេ? សូមមើល អ្នកនឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញដោយការស្លាប់ទីពីរទេ។ ទីមួយគឺរាងកាយ។ ទីពីរគឺការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណនៅពេលដែលអ្វីៗត្រូវបានបញ្ចប់។ "ព្រលឹងដែលធ្វើបាប ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវស្លាប់។" អ្នកនឹងត្រូវបានដាក់ទោសចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក ប្រហែលជាឆ្លងកាត់រាប់រយឆ្នាំ រាប់ពាន់ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែមិនអាចមាននរកដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចបានទេ ព្រោះព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា នរកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ តើវាអាចត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយស្ថិតនៅជានិរន្តរ៍ដោយរបៀបណា? ប្រសិនបើធ្លាប់មាន...ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ឋាននរកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់អារក្ស និងទេវតារបស់វា។" ហើយបើវាត្រូវបានបង្កើតឡើង វាមិនអាចជាអស់កល្បបានទេ។ ព្រោះ ភាពអស់កល្បជានិច្ច អ្វីៗដែលអស់កល្បជានិច្ច មិនដែលមានការចាប់ផ្ដើម ឬមានទីបញ្ចប់ឡើយ។

300 នោះហើយជារបៀបដែលយើងមិនអាចស្លាប់បានទេ ព្រោះយើងតែងតែ។ យើងជាផ្នែកមួយនៃព្រះ ជាពូជពង្សនៃព្រះ ហើយទ្រង់ជាព្រះដ៏អស់កល្បតែមួយគត់ដែលមាន។ អាម៉ែន។ អ្នកមិនអាចស្លាប់លើសពីព្រះអាចស្លាប់បានទេ

ព្រោះអ្នកគឺជានិរន្តរភាពជាមួយទ្រង់។ អាម៉ែន! អោយវាមក! ហាលេលូយ៉ា! ធុញទ្រាន់នឹងផ្ទះចាស់នេះ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

301 សូមចំណាំ "សៀវភៅដែលសរសេរ" នៅពេលដែលទេវតានេះបញ្ចប់កិច្ចបម្រើទាំងនេះ តាមរយៈសមរភូមិដែលពួកគេបានប្រយុទ្ធ លូធើបានប្រយុទ្ធ ហើយ វេសលីបានប្រយុទ្ធ ហើយ ពេនទីកុស្តបានប្រយុទ្ធ។ "ប៉ុន្តែមានមួយមកដល់" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ថានៅក្នុងថ្ងៃនៃការបន្លឺសំឡេងរបស់គាត់អាថ៌កំបាំងទាំងអស់នេះ..." ភាពតែមួយបានរត់ចេញពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ព្រះត្រីឯកបានចេញពី ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចពួកគេបានធ្វើនៅក្រុមប្រឹក្សានីសៀ រឿងដដែល ពួកគេទាំងពីរគឺខុស។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ នៅកណ្តាលផ្លូវ នៅក្នុងបទគម្ពីរ បានដាក់ចេញនូវសេចក្តីពិត។ តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលយើងនៅទេ? ទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់!

302 សូមចំណាំ វិវរណៈ ៥:១។ សូមស្តាប់ឥឡូវនេះៈ

> *ឯនៅព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះអង្គ ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក នោះខ្ញុំឃើញមានក្រាំង* (ការសរសេរគឺនៅខាងក្នុង) *ដែលសរសេរទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅព្រមទាំងមានបិទត្រាពផង។*

303 ឥឡូវនេះ មានការសរសេរនៅផ្នែកខាងក្នុងនៃសៀវភៅ។ ប៉ុន្តែ នៅខាងក្រោយមានត្រាប្រាំពីរ នៅខាងក្រោយរបស់វា ដែលមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាអ្នកទទួលការបើកសម្តែងដែលកំពុងនិយាយ យ៉ូហាន។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា វាមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនោះទេ។ "ហើយនៅថ្ងៃនៃសំឡេងនៃទេវតាទីប្រាំពីរ អាថ៌កំបាំងទាំងអស់ដែលត្រូវបានសរសេរនៅខាងក្នុងគួរតែបញ្ចប់។" វាគួរតែត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ នៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ ឥឡូវអ្នកឃើញថាខ្ញុំមានន័យថាម៉េច? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] តើអ្នកកំពុងតាមខ្ញុំទេ? ["អាម៉ែន។"] ពេលនោះគឺជាពេលដែលសំឡេងទាំងប្រាំពីរនៃវិវរណៈ ១០ ត្រូវបានបើកសម្តែង។ ពេលសៀវភៅចប់ នៅសល់តែរឿងមួយ ហើយនោះគឺជាសំឡេងផ្គរលាន់អាថ៌កំបាំងប្រាំពីរដែលត្រូវបានសរសេរនៅខាងក្រោយនៃសៀវភៅ ដែល យ៉ូហានត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យសរសេរ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានវា។

ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ដ៏ពូកែ១ទៀត ចុះមកពីលើមេឃ មានពពកហ៊ុំ: ហើយមានឥន្ទធនូនៅលើក្បាលទេវតានោះ...ដូចជាថ្ងៃ ហើយជើងដូចជាបង្គោលភ្លើងៈ

មានកាន់ក្រាំង១តូចបើកនៅដៃៈ...(សូមមើល ឥឡូវនេះ មើលរឿងនេះ។)... *ក៏ឈានជើងស្តាំទៅលើ...សមុទ្រ ហើយជើងឆ្វេង...ទៅលើដីគោក*

រួចបន្លឺឡើងដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសំឡេងនៃសត្វសិង្ហៈ ដែលគ្រហឹម...លុះបានបន្លឺស្រេចហើយ នោះក៏មានឮសំឡេងផ្គរលាន់៧។ (មើល។)

កាលបានឮផ្គរលាន់ទាំង៧នោះរួចហើយ នោះខ្ញុំរៀបនឹងសរសេរៈ...

304 មានអ្វីមួយបាននិយាយ។ វាមិនមែនជាសំលេងរំខានទេ។ មានអ្វីមួយបាននិយាយ។ គាត់ហៀបនឹងសរសេរ។

...តែមានសំឡេងចេញពីលើមេឃប្រាប់ខ្ញុំថា ...

305 រកមើលកន្លែងដែលសំឡេងនោះ គឺផ្គរលាន់។ មិននៅស្ថានសួគ៌ នៅលើផែនដី! ផ្គរលាន់មិនដែលបន្លឺពីលើមេឃទេ។ ពួកគេបានបន្លឺចេញពីផែនដី។

...នោះខ្ញុំរៀបនឹងសរសេរៈ តែមានសំឡេងចេញពីលើមេឃប្រាប់ខ្ញុំថា ចូរបំបិទ (អក្សរធំ បិ-ទ) *ចូរបំបិទសេចក្តីដែលផ្គរលាន់ទាំង៧បានថ្លែងនោះទៅ កុំឲ្យកត់សេចក្តីទាំងនោះឡើយ។*

306 វាស្ថិតនៅផ្នែកខាងក្រោយ នៅពេលដែលសៀវភៅត្រូវបានបញ្ចប់។ គាត់មិនបាននិយាយថា "នៅផ្នែកខាងមុខ។" គាត់បាននិយាយថា "នៅខាងក្រោយ" បន្ទាប់ពីវារួចរាល់ បានបញ្ចប់។ បន្ទាប់មក សំឡេងនៃផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរនេះគឺជារឿងតែមួយគត់ ដែលជាប់គាំងនៅក្នុងសៀវភៅ ដែលមិនត្រូវបានបង្ហាញ។ វាមិនត្រូវបានសរសេរសូម្បីតែនៅក្នុងសៀវភៅ។

307 អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំប្រាថ្នាថាខ្ញុំអាចទទួលបានការនោះ ដែលប្រជាជនពិតជាអាចធ្វើបាន...កុំបាត់បង់។ កុំ កុំ បរាជ័យ។ សូមកុំ លើកនេះ។ ខ្ញុំកំពុងដោះស្រាយដើម្បីចាកចេញពីអ្នក។ កុំបរាជ័យ។ ធ្លាប់ស្តាប់ សកដាប់ឱ្យជិត!

308 ត្រាទាំងនេះនៅខាងខ្នងសៀវភៅ។ "ហើយនៅពេលដែលទេវតាទីប្រាំពីរកំពុងបន្លឺឡើង អាថ៌កំបាំងទាំងអស់ដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងគម្ពីរត្រូវបានបញ្ចប់។" ហើយភ្លាមនោះសៀវភៅ ដែលបានបើកនិងសរសេរទាំងសងខាង ត្រូវបានបិទ "អាថ៌កំបាំងនៃព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។" ហើយនេះគឺជាអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ ៈ ការទៅនៃក្រុមជំនុំ និងអ្វីៗទាំងអស់នេះទៀត។ "អាថ៌កំបាំងបានសំរេច។" នៅពេលដែលទេវតាទីប្រាំពីរនោះបញ្ចេញនូវអាថ៌កំបាំងទាំងអស់នោះ វាចប់ហើយ។ សូមឱ្យគាត់ក្លាយជាអ្នកដែលគាត់អាចធ្វើបាន ទោះជាអ្វីក៏ដោយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា:

> *តែនៅគ្រាដែលឮសំឡេងទេវតាទី៧ ក្នុងកាលដែលរៀបនឹងផ្លុំត្រែ នោះសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះនឹងបានសំរេច ដូចជាទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អមកប្រាប់ពួកហោរា ជាពួកបាវបំរើរបស់ទ្រង់ដែរ។*

309 រឿងទាំងអស់នោះ ដូចជា អូ ទីក្រុងរ៉ូមគឺជា—ស្រីសំផឹង និងក្រុមជំនុំប្រូតេស្តង់ទាំងអស់ និកាយនិកាយបន្ទាប់ពីនាង បានក្លាយជាស្រីពេស្យារបស់នាង។ ឃើញទេ? អាថ៌កំបាំងទាំងអស់នោះ ដែលហោរាបាននិយាយ នឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនេះក្នុងម៉ោងចុងក្រោយនេះ។

310 ហើយនៅពេលដែលទេវតាទីប្រាំពីរនេះក្រោកឡើងក្នុងយុគសម័យឡៅឌីសេ ហើយចាប់ផ្ដើមបន្លឺសំឡេងត្រែពិត ព្រោះវាផ្ទុយទៅវិញ គេមិនជឿទេ។ ពួកគេប្រាកដជាមិនជឿវាទេ។ ប៉ុន្តែ វានឹងក្លាយជាហោរាដែលទទួលការបើកសម្ដែង ព្រោះគ្មានវិធីដើម្បីដោះស្រាយវាចេញទេ។

311 មនុស្សព្យាយាមស្វែងយល់ពីព្រះត្រីឯក ហើយក្លាយជាសក់ស្កូវ ហើយឆ្កួតទៅ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចយល់ពីវាបានទេ។ ពួកគេនៅតែជឿថាអេវ៉ាស៊ីផ្លែប៉ោម និងរបស់ទាំងអស់នោះ។ ដោយសារតែវាជាទំនៀមទម្លាប់ដែលមនុស្សបានប្រកាន់យក ដូចជាព្រះយេស៊ូវបានរកឃើញក្រុមជំនុំ។

312 ប៉ុន្តែវាត្រូវតែជាហោរាដែលដឹកនាំដោយព្រះ ដ្បិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មករកគាត់ ជាមួយនឹងការបកស្រាយពិតនៃការបើកសម្ដែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អញ្ចឹង នោះ វា—វាត្រូវតែជាវិធីនោះ។ ព្រះជួយយើង!

313 ឥឡូវនេះ "ពេលគាត់បន្លឺឡើង" ឥឡូវនេះ នោះហើយជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។** យើងមានភាពច្បាស់លាស់។ នៅពេលដែលគាត់បន្លឺសាររបស់គាត់ ប្រកាសសង្គ្រាម ដូចប៉ុលបានធ្វើនៅលើអូស្សូដក់ ដូចអ្នកផ្សេងទៀតបានធ្វើ ដូចជា លូធើរ វេសលី ប្រឆាំងនឹងអង្គការ។ ពេលគាត់ប្រកាសសង្គ្រាម ហើយប្រាប់ពួកគេថា "គេកុហកហើយវាមិនមែនជាការពិតទេ! ហើយពួកគេកំពុងបញ្ឆោតមនុស្ស!" ពេលគាត់បន្លឺឡើងថា អ្នកមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ វានឹងមិនបរាជ័យទេ ពីព្រោះគាត់នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អ្នកនឹងដឹងច្បាស់ថាវាជាអ្វី។ ហើយពេលគាត់ធ្វើ គាត់ក៏បន្លឺសំឡេងឡើង ហៅពីបាប៊ីឡូន "ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរចេញពីនាងទៅ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមអំពើបាបរបស់នាងឡើយ។" ព្រះអើយ បញ្ជូនគាត់មក! កុំខកខានវា។

314 ឥឡូវនេះ "នៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមបន្លឺសម្លេង អាថ៌កំបាំងនឹងត្រូវបញ្ចប់។" ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ នោះវាជាពេលសម្រាប់សំឡេងត្រាទាំងប្រាំពីរនៃវិវរណៈ ១០ ត្រូវបានបើកបង្ហាញ។ តើអ្នកយល់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេដ។] នៅពេលដែលអាថ៌កំបាំងទាំងអស់នៃសៀវភៅបានបញ្ចប់! ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយ នៅទីនេះ ថាគាត់នឹងបញ្ចប់អាថ៌កំបាំង។

315 នៅពេលដែល មនុស្សនៅសម័យផ្សេងទៀតបានប្រយុទ្ធដើម្បីសេចក្តីពិត។ ពួកគេបានប្រយុទ្ធដើម្បីរកភាពសុចរិត។ ពួកគេបានទៅមួយរយៈ។ ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ! ពួកគេបានតស៊ូដើម្បី*ការនេះ* ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធដើម្បី*ការនោះ*។ ពួកគេបានប្រយុទ្ធដើម្បី*រឿងនេះ*។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ត្រឡប់ជុំវិញហើយរៀបចំចូលទៅក្នុងវា រឿងដដែល។ ពេនទីកុស្ត និង បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន លូធើរៀនម្នាក់ៗ ធ្វើរឿងដូចគ្នា បត់ជុំវិញហើយធ្វើរឿងដូចគ្នា។

316 ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា នៅក្នុងវិវរណៈ១៧ នោះជាអ្វីដែលគេនឹងធ្វើ ម្តាយចំណាស់សំផឹងនិងកូនស្រីរបស់នាង "**អាថ៌កំបាំង បាប៊ីឡូន។**" ព្រះគម្ពីរបានមានបន្ទូលថា នៅទីនេះ នោះនឹងក្លាយជាអាថ៌កំបាំងមួយដែលនឹងត្រូវលាតត្រដាង។ ប្រូតេស្តង់ ពេស្យាចារ "ប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងវិញ្ញាណ" ដឹកនាំមនុស្សតាមនិកាយ ជាមួយពួកគេ "ពែងនៃអំពើទុច្ចរិត" គោលលទ្ធិបង្កើតដោយមនុស្ស ហើយទាញពួកគេចេញពីប្រភពទឹកដែលហោរពេញទៅដោយឈាម ដែលជាកន្លែងដែលព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិហូរចេញ

ដោយសេរី ដើម្បីបង្ហាញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វាជាការពិត។ បន្ទាប់មក ព្រះនឹងគាំទ្រវា ហើយទ្រង់បានធ្វើវា ហើយទ្រង់នឹងបន្ត។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលវាកើតឡើង ព្រះបន្ទូលត្រូវបានបញ្ចប់។

317 ឥឡូវនេះរឿងតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលនៅសល់ នោះគឺ ផ្គរលាន់ប្រាំពីរ ដែលយើងមិនដឹង។ ហើយវានឹងមិនមានផ្គរលាន់ដោយឥតប្រយោជន៍ទេ។

318 ព្រះមិនធ្វើអ្វីមួយគ្រាន់តែជាការលេងទេ។ យើងលេងហើយធ្វើអ្វីឆ្កួតៗ ប៉ុន្តែមិនមែនព្រះទេ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងជាមួយព្រះគឺ "បាទ" និង "ទេ។" ទ្រង់មិនលូង់ទេ។ ទ្រង់មិនមែនក្មេងទេ។ ទ្រង់មានន័យគ្រប់គ្រាន់នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ហើយទ្រង់មិនមានបន្ទូលអ្វីឡើយ ក្រៅពីមានអ្វីមួយ ដែលមានអត្ថន័យចំពោះវា។

319 ហើយផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរ នៅក្នុងវិវរណៈនៅទីនេះនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វាជាអាថ៌កំបាំងមួយចំនួន។ តើព្រះគម្ពីរមិនចែង*បែបនេះ*ទេឬ "ការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ"? ហេតុអ្វីបានជាមានអាថ៌កំបាំង លាក់កំបាំង ខ្លះពីវា។ ហ៊ឹម! តើវាគឺជាអ្វី? ផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរមានវា។ ដ្បិត លោកយ៉ូហានហៀបនិងសរសេរ ហើយសំឡេងមួយបានបន្លឺចុះមកពីស្ថានសួគ៌ បាននិយាយថា "កុំសរសេរវា។ ប៉ុន្តែបិទវា។ បិទត្រា។ ដាក់វានៅខាងក្រៅសៀវភៅ។" វាត្រូវតែត្រូវបានបង្ហាញ។ វាជាអាថ៌កំបាំង។

320 ឥឡូវនេះ យើងបានដោះស្រាយរឿងទាំងនេះ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់យើងថា "មិនមែនផ្លែប៉ោមទេ។ វាជាការរួមភេទ។" បានប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចឈរនៅមុខវាបានទេ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគ្រូអធិប្បាយណា ក្នុងជីវិតខ្ញុំ យល់ស្របជាមួយវា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានសួរពួកគេ។

321 អ្នកដឹងទេ នៅទីក្រុងឈីកាហ្គោ នៅពេលដែលយើងឈរនៅមុខពួកគេ មានគ្រូអធិប្បាយប្រហែលបីរយហាសិបនាក់ អ្នកជាស្ត្រីនៅទីនេះមកពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ អ្នកនៅទីនោះបានឮអំពីវា។

322 ព្រ ះអម្ចាស់មានព្រ ះបន្ទូលមកខ្ញុំ បីយប់មុនថា "ពួកគេនឹងដាក់អន្ទាក់អ្នក។" បាននិយាយថា "ឈរនៅមាត់បង្អួចហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នក។" បាននិយាយថា "លោកខាលសុននិង—ហើយ ថមមី ហ៊ីក នឹងជួបអ្នកនៅព្រឹកស្អែក ចង់ទៅញ៉ាំអាហារពេលព្រឹក។ ហើយអ្នកប្រាប់ថមមីឱ្យស្នាក់នៅ។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "មើលទៅនេះជារបៀបរបស់វា។ ប្រាប់ពួកគេថាពួកគេនឹងមិនមានកិច្ចប្រជុំ

នោះនៅកន្លែងដែលពួកគេកំពុងគិតនោះទេ។ ពួកគេនឹងទៅកន្លែងផ្សេង។" បាននិយាយថា "កុំខ្លាចអី។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។" វាល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំ។

323 នៅព្រឹកបន្ទាប់ លោកខាលសុន ប្រធានក្រុមហ៊ុន ក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អ បានមក និយាយ...បានហៅខ្ញុំឡើងមក បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំចង់ទៅញ៉ាំអាហារពេលព្រឹកជាមួយអ្នក។"

324 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ។" (ខ្ញុំបាននិយាយថា "មើល ថមមី ហ៊ីក នៅទីនោះផងដែរ។")

325 ចុះទៅក្រុងស្រុក ហើយគាត់និយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ" គាត់បាននិយាយថា "អូ នេះគឺជាម្នាក់..."

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ថមមី តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីមួយឱ្យខ្ញុំបានទេ?"

"ប្រាកដហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឆ្ងល់ថាតើអ្នកនឹងអធិប្បាយសម្រាប់ខ្ញុំបានទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។"

326 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី? ខ្ញុំគ្រាន់តែជាសិស្សថ្នាក់ទីប្រាំពីរ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងនិយាយ...ខ្ញុំចង់និយាយថា*អាណាចក្រ*ជំនួសឱ្យ*អាជ្ញាកណ្តាល*។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបនិយាយមុននៅទីនោះទេ។ ហើយនឹងមានសមាគមរដ្ឋមន្ត្រីនៃទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ តើខ្ញុំនឹងនិយាយនៅចំពោះមុខពួកគេដោយរបៀបណាជាមួយនឹងការអប់រំថ្នាក់ទីប្រាំពីររបស់ខ្ញុំ ថមមី? អ្នកគឺជាបណ្ឌិតនៃទេវភាព។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកនឹងដឹងពីរបៀបនិយាយ។ ខ្ញុំអត់ទេ។"

គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។"

327 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី? ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអ្នកពេញចិត្តជាច្រើន។" ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយត្រង់។

328 ហើយបងប្រុសខាលសុន បាននិយាយថា "អូ បងប្រុស ប្រាណហាំ គាត់មិនអាចធ្វើវាបានទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី?"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ គាត់ នេះ—នេះ—នេះ—នេះ..."

329 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេថាហេតុអ្វី? អ្នកដឹងមូលហេតុ ប៉ុន្តែអ្នកមិនចង់ប្រាប់ខ្ញុំទេ។ ពួកគេបានដាក់អន្ទាក់ខ្ញុំ។"

330 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុស ខាលសុន អ្នកមានបន្ទប់សណ្ឋាគារនោះហើយ មែនទេ ដែលជាកន្លែងដែលយើងមានពិធីជប់លៀងផ្សេងទៀត?"

"ត្រូវហើយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកនឹងមិនមានវាទេ។"

331 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានទទួលប្រាក់កក់រួចហើយ។"

332 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកទទួលបានទេ។ វានឹងមិននៅទីនោះទេ។ នោះជាបន្ទប់ពណ៌បៃតង។ យើងនឹងនៅក្នុងបន្ទប់ដែលមានពណ៌ត្នោត។ ខ្ញុំនឹងនៅជ្រុងខាងក្រោយ។ លោកគ្រូពេទ្យ មីដនឹងអង្គុយខាងស្តាំ។ បុរសស្បែកខ្មៅនោះនិងប្រពន្ធរបស់គាត់នឹងអង្គុយនៅ*ទីនេះ* ហើយ*ដូច្នេះនិងដូច្នេះ*។ នឹងមានព្រះសង្ឃព្រះពុទ្ធមួយអង្គអង្គុយនៅខាងស្តាំខ្ញុំ" និងរបៀបដែលពួកគេស្លៀកពាក់។

333 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងថាវាជាអ្វី ថមមី។ អ្នកគឺជា...សមាគមអ្នកបម្រើព្រះទីក្រុងឈីកាហ្គោដ៏អស្ចារ្យនឹងប្រកួតប្រជែងជាមួយខ្ញុំ នៅលើ 'ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។' សមាគមអ្នកបម្រើព្រះទីក្រុងឈីកាហ្គោដ៏អស្ចារ្យនឹងប្រកួតប្រជែងជាមួយខ្ញុំ នៅលើ 'ភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ' និយាយជាភាសាដទៃ។ ពួកគេនឹងប្រជែងខ្ញុំលើរឿង 'ពូជសត្វពស់' និងការអធិប្បាយនៃ 'ព្រះគុណ។'"

334 ថមមី ក្រឡេកមើល ហើយ "ឱក្តីមេត្តា! ក្តីល្អ!" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំនឹងទៅទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ អ្នកមក។"

335 លុះថ្ងៃបន្ទាប់ បុរសដែលបានយកប្រាក់កក់នោះ ប្រគល់ប្រាក់តម្កល់មកវិញ ហើយពោលថា "យើងមានវង់ភ្លេងមួយ។ យើងបានកក់ទុក ហើយយើងភ្លេចវា ហើយបាត់របស់នោះ។ ហើយយើងត្រូវឲ្យវាទៅវង់ភ្លេង ហើយអ្នកមិនអាចមានវាបានទេ។" ហើយយើងបានចេញទៅទីក្រុងនិងស្រុក។

336 ដើរចូល ព្រឹកនោះ ហើយនៅទីនោះ ពួកគេទាំងអស់គ្នាឈរ។ ពេលខ្ញុំអង្គុយនៅខាងក្រោយតុធ្វើការនៅទីនោះ ហើយរង់ចាំ បន្ទាប់ពីពួកគេញុាំអាហារពេលព្រឹករួច ខ្ញុំបានមើលជុំវិញពួកគេ*បែបនោះ*។ យើងមានអាហារពេលព្រឹកនៅក្នុងបន្ទប់មួយ។ ចេញមក ដាក់នៅទីនោះ ហើយមានសមាគមមហាអ្នកបម្រើព្រះនៃទីក្រុងឈីកាហ្គោដ៏អស្ចារ្យ។ ខ្ញុំបានមើលជុំវិញពួកគេ។ ម្នាក់ៗណែនាំខ្លួនឯងថាជាបណ្ឌិត បណ្ឌិត អិលអិល យ្ស.យូ.អេស.ធី. ហើយពួកគេសុទ្ធតែមានរឿងដូចនោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអង្គុយស្ដាប់ពួកគេ រហូតដល់ពួកគេឆ្លងផុត។ និងបងប្រុស—បងប្រុស ខាលសុនបានក្រោកឈរឡើង។ គាត់បាននិយាយថា "សុភាពបុរស..."

337 ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់ ហាំង ខាលសុន។ ហើយ នៅទីនោះ សួរគាត់។ មែនហើយ អ្នកមានវានៅលើកាសែតនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ទិញកាសែត វាមាននៅទីនេះ។ ក្មេងប្រុសបានមានវា។

338 គាត់បាននិយាយថា "សុភាពបុរសទាំងអស់" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំណែនាំអ្នកបន្ទាប់គឺបងប្រុស ប្រាណហាំ។" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកទាំងអស់គ្នាប្រហែលជាមិនយល់ស្របនឹងគាត់ចំពោះគោលលទ្ធិរបស់គាត់ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកនូវអ្វីមួយ។ បីថ្ងៃមុនយើងបានទៅកន្លែងមួយ ហើយប្រសិនបើបុរសនោះមិនបានប្រាប់ខ្ញុំនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានកើតឡើងនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំមិនបានឈរនៅទីនេះទេ។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកទាំងអស់គ្នាកំពុងរកហេតុផលដើម្បីសួរគាត់អំពីគោលលទ្ធិរបស់គាត់។ ហើយគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវតែលុបចោលកន្លែងផ្សេង ហើយនៅទីនេះ។ ហើយប្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ថា លោកបណ្ឌិត មាដ និងមនុស្សទាំងនេះនឹងអង្គុយនៅទីណា ពិតប្រាកដណាស់ ហើយពួកគេនៅទីនេះ។" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកប្រហែលជាមិនយល់ស្របជាមួយគាត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងមួយ គាត់មិនខ្លាចនឹងអ្វីដែលគាត់គិតនោះទេ។"

គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ បងប្រុស ប្រាណហាំ កំរាលនេះគឺជារបស់អ្នក។"

339 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មុនពេលយើងចាប់ផ្ដើម..." ខ្ញុំបានអានអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅព្រឹកនេះ "'ខ្ញុំមិនមែនមិនគោរពតាមការនិមិត្តនៅស្ថានសួគ៌ទេ។'" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះសូមដោះស្រាយរឿងនេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នា

និយាយអំពីបណ្ឌិតនៃទេវភាព។ ហើយខ្ញុំឈរនៅទីនេះដោយខ្លួនឯង។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បើដូច្នេះមែន អ្នកចង់សួរខ្ញុំអំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមជាមួយវាមុនគេ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យបុរសគ្រប់គ្នាក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាយកព្រះគម្ពីររបស់អ្នកមកឈរនៅខាងខ្ញុំ លើអ្វីដែលខ្ញុំបានបង្រៀន។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឈរនៅទីនេះក្បែរខ្ញុំ ហើយជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បញ្ជាក់មិនពិតពីវា។" ខ្ញុំបានរង់ចាំ។ គ្មាននរណាម្នាក់បាននិយាយអ្វីទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំសុំឲ្យអ្នកខ្លះមកឈរក្បែរខ្ញុំ។" បាននិយាយថា "តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក? បន្ទាប់មក សូមនៅពីក្រោយខ្នងខ្ញុំ បើអ្នកខ្លាចឈរក្បែរខ្ញុំ។"

340 វាមិនមែនជាខ្ញុំទេដែលពួកគេខ្លាច វាគឺជាទេវតានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។ នោះពួកគេដឹង ប្រសិនបើទ្រង់អាចប្រាប់ខ្ញុំថានឹងមក...ពួកវាភ្លឺជាងអ្វីដែលខ្ញុំគិតទៅទៀត។ ពួកគេដឹងលើសជាងឈរនៅទីនោះ។ អូហូ។ អ្នកដឹងទេ អ្នកធ្លាប់នៅក្នុងស្ថានភាពហ្នឹងជាច្រើនដង ក្នុងពេលពួកគេ ផងដែរ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានធ្វើវាទេ។ តើមានរឿងអ្វីទៅ បើវាអស្ចារ្យណាស់ ហើយគេដឹងថាវាពិតម្ល៉េះ?

341 ខ្ញុំបានដាក់វានៅលើកាសែត និងកន្លែងផ្សេងទៀត ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីនិយាយវាជាលក្ខណៈគ្រីស្ទាន ជាមួយបងប្អូនគ្រប់គ្នា។ ខ្ញុំនឹងមិនប្រកែកជាមួយនរណាម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមក បដិសេធការណាមួយរបស់វា តាមរយៈព្រះបន្ទូល។ មិនមែនដោយសៀវភៅសិក្សារបស់អ្នកទេ ឥឡូវនេះ មិនមែនជាអ្វីដែលលោកបណ្ឌិត *ម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ* ឬ *លោកម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ* បាននិយាយនោះទេ។ ខ្ញុំចង់ដឹងពីអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ នោះជាមូលដ្ឋាន។ ខ្ញុំចង់ដឹងថានោះជាអ្វី។ ពួកគេមិនធ្វើវាទេ។

342 ឥឡូវនេះ ចូរមើល នៅពេលដែលវាដល់ពេលសម្រាប់សំឡេងទាំងប្រាំពីរ។ ពេលនោះដល់ពេលដែលសំឡេងទាំងប្រាំពីរ នៅពេលដែលសៀវភៅត្រូវបានបញ្ចប់ នៃវិវរណៈ ១០ ដែលត្រូវបើកសម្ដែង។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ស្ដាប់។

343 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមិនទុកអ្នកយូរពេកទេ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងទុកអ្នក នៅទីនេះ។ វាមានរយៈពេលម្ភៃនាទីរហូតដល់ម៉ោងដប់។ [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អត់ទេ។ ទៅមុខបន្តទៀត!"—អេដ។] ស្ដាប់ឱ្យជិត។ ខ្ញុំដឹងហើយ ក្រោកឈរឡើង ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាផ្លាស់ប្ដូរទីតាំង និងអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំនឹងរីករាយនៅពេល

ដែលព្រះវិហារត្រូវបានជួសជុល ដូច្នេះយើងនឹងមិនត្រូវចង្អៀតទេ។ យើងអាចចំណាយពេលពេញមួយថ្ងៃដើម្បីផ្សព្វផ្សាយវា។

344 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ឥឡូវនេះចំណាំ។ សំឡេងទាំងប្រាំពីរគឺផ្គរលាន់។

ព្រះជាម្ចាស់ជួយយើង។ បើខ្ញុំខុស ព្រះជាម្ចាស់ អត់ទោសអោយខ្ញុំផង។

345 ខ្ញុំកំពុងសួរអ្នកនូវសំណួរ។ វាបានបន្លឺឡើងដោយផ្គរលាន់ ពេលដែលសំឡេងនេះបន្លឺឡើង។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេថា នៅពេលត្រាទាំងប្រាំពីរដែលដើរតាមត្រាពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរ ពេលត្រាទីមួយត្រូវបានបើក តើមានផ្គរលាន់ទេ? ត្រាទីមួយនៅក្នុងសៀវភៅត្រូវបានបើក មានផ្គរលាន់ តើត្រាទីមួយនៃសៀវភៅខាងក្រៅនេះមិនបើកតាមរបៀបដូចគ្នាទេឬ? ព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរកម្មវិធីរបស់ទ្រង់ទេ។ សូមត្រឡប់ទៅវិវរណៈ៦។

កាលកូនចៀមបកត្រាទី១ នោះខ្ញុំក៏ឃើញ រួចខ្ញុំឮតួមានជីវិត១ បន្លឺសំឡេងដូចផ្គរលាន់ថា បន្លឺសំឡេងដូចផ្គរលាន់ថា ចូរមកមើលចុះ.

346 ឥឡូវនេះ មិនដែលមានផ្គរលាន់ទៀតទេ។ "ហើយត្រាចុងក្រោយត្រូវបានបើក នោះនៅស្ថានសួគ៌បានស្ងាត់ច្រៀប ប្រហែលជាកន្លះម៉ោង។" ប៉ុន្តែ ត្រាទីមួយត្រូវបានបើក ស្រាប់តែមានផ្គរលាន់ឡើង។

347 អូ ក្រុមជំនុំ តើវាអាចទៅរួចទេ? យើងនៅឆ្ងាយម្លេះ? មិត្តអើយ សូមគិត។ ប្រហែល។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាបើវាមែន? តើការផ្ទុះនោះជាអ្វី? ហើយចំពោះព្រះ និងព្រះគម្ពីរបើកចំហនេះ ខ្ញុំមិនកុហកទេ។ ផ្ទុះកក្រើកផែនដី!

348 ហើយនៅពេលដែលត្រាទីមួយ ក្នុងចំណោមត្រាទាំងប្រាំពីរដែលត្រូវបានបើកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វាចេញមក គឺតែមួយ ប៉ុន្តែការផ្ទុះមួយដែលធ្វើឱ្យរញ្ជួយផែនដីទាំងមូល ផ្គរលាន់។ ហើយប្រសិនបើត្រាដែលនៅខាងក្រោយនឹងបើក តើវាមិនមែនជាផ្គរលាន់ដែរទេឬ? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។

349 មានផ្គរលាន់ ត្រាទីមួយ ហើយត្រាគឺជាផ្គរលាន់។ ត្រែត្រូវបានបើកនៅពេលនោះ។ ហើយត្រែត្រូវបានផ្លុំនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ខ្ញុំនឹងមិនចូលទៅក្នុងវាទេ។

350 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើការនិមិត្តនោះជាបទគម្ពីរ និមិត្តដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយដែលខ្ញុំបានឃើញកាលពីព្រឹកថ្ងៃសៅរ៍មុន។ គឺមួយសប្តាហ៍មុន ឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើឥឡូវនេះ ចូរនឹកចាំនៅទីនេះ ប្រសិនបើការនិមិត្តនោះជាបទគម្ពីរ វាត្រូវតែបកស្រាយដោយបទគម្ពីរ ឬការបន្តនៃបទគម្ពីរដដែល។ បងប្រុស ប្រាណហាំផ្អាក—អេដ។] ខ្ញុំគ្រាន់តែរង់ចាំ ដូច្នេះវានឹងត្រាំក្នុងហ្នឹង។ ប្រសិនបើ...

351 នេះដែលខ្ញុំបានឃើញ វាជាអ្វី ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លាចស្ទើរតែស្លាប់។ តើយើងខ្វះខ្វាយទេ? តើយើងនៅគ្រាចុងក្រោយទេ? ចូរចាំថា ទេវតានេះបាននិយាយថានៅពេលដែលរឿងនេះបានកើតឡើង ទ្រង់បានស្បថថា "វានឹងមិនមានពេលវេលាទៀតទេ។" ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើយើងពិតជាទទួលបានមួយនេះ។

352 អ្នកនិយាយថា "មើលទៅវានឹងកំពុងផ្ទុះកក្រើក-..." បងប្រុសអើយ ទ្រង់យាងមកក្នុងមួយនាទីនៅពេលដែលអ្នកគិតមិនដល់។ អ្នកនឹងលឺវាជាលើកចុងក្រោយរបស់អ្នក។

353 ឥឡូវនេះវាធម្មតាទេ? នៅពេលដែលត្រាទីមួយត្រូវបានបើក ត្រាដែលនៅខាងក្នុងសៀវភៅ អាថ៌កំបាំងទាំងនេះដែលត្រូវបានបន្លឺឡើង៖ ការរាប់ជាសុចរិត ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ប្រូតេស្តង់! ហើយនៅពេលដែលការប្រយុទ្ធតូចៗ និងអ្វីៗទាំងអស់របស់ពួកគេបានបន្សល់ទុកនូវភាពធូររលុងទាំងនេះនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទេវតាទីប្រាំពីរយាងមក ហើយប្រមូលពួកគេទាំងអស់ ហើយពន្យល់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក គាត់បានបញ្ចប់ នោះផ្គរលាន់ប្រាំពីរក៏និយាយចេញមក។

354 នៅពេលដែល យ៉ូហានចាប់ផ្តើមសរសេរ បាននិយាយថា "កុំសរសេរវា។ ប៉ុន្តែ បិទវា។"

355 "ហើយត្រាទីមួយត្រូវបានបើក" ត្រានៅផ្នែកខាងក្នុងនៃសៀវភៅ វាបានបើកជាមួយនឹងផ្គរលាន់។ អូ!

356 ប្រសិនបើនេះជាបទគម្ពីរ វាអាចមានតែប៉ុណ្ណោះ...ប្រសិនបើមានបទគម្ពីរណាមួយ...អ្វីដែលគួរតែជាគម្ពីរ...

357 វាដូចជាអញ្ចឹង អ្នកមិនអាចប្រាប់ខ្ញុំថាមានរឿងបែបនេះទេដូចជា "នៅក្នុងគោលលទ្ធិរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក" និងរឿងដូចនោះ។ មិនមានបទគម្ពីរណាមួយនៅក្នុង

ព្រះគម្ពីរដើម្បីបម្រុងទុកឱ្យវាទេ។ អ្នកមិនអាចប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងទាំងនេះ ដូចជា សៀវភៅ ម៉ាកាប៊ី ដែលពួកគេប្រហែលជាមិនអីជាមួយវា... "ហើយសៀវភៅទីបួនរបស់ដានីយ៉ែល ជាកន្លែងដែលទេវតាចាប់គាត់ដោយសក់ក្បាល ហើយនិយាយ...ដាក់គាត់ចុះ។" គ្មានអ្វីដូចដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេកន្លែងណា "ព្រ ះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែតបានបង្កើតសត្វស្លាបដីឥដ្ឋមួយក្បាល ហើយដាក់ជើងឱ្យវា បន្ទូលថា 'វ៉េរ! ហោះទៅចុះ បក្សីតូចអើយ'" វាមិនសមហេតុសមផល។ គ្មានអ្វីនៅក្នុងគម្ពីរដើម្បីបម្រុងទុកនោះទេ។ ដូច្នេះកុំបោកប្រាស់...អ្នក—អ្នកបកប្រែ ព្រះជាម្ចាស់បានទតឃើញថា អ្នកបកប្រែនឹងមិនសូម្បីតែបន្ថែមនូវការបង្រៀននិងភាពមិនសមហេតុសមផលនោះទេ។ ប្រហែលជាមនុស្សល្អ បងប្អូនខាងម៉ាកាប៊ី។ ពួកគេគឺបែបនោះ។ ខ្ញុំមិននិយាយថាពួកគេមិនមែនជាមនុស្សល្អទេ។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាបទគម្ពីរទេ។

358 *នេះ*ជាការបើកសម្តែងពេញលេញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ "គ្មានអ្វីអាចត្រូវបានបន្ថែមទៅលើវា ឬយកពីវាបានទេ។" ហើយប្រសិនបើយើងដាក់វានៅទីនោះ វាមិនប្រព្រឹត្តទៅនឹងបទគម្ពីរដែលនៅសល់នោះទេ។ មានសៀវភៅហុកសិបប្រាំមួយនៃព្រះគម្ពីរនេះ ហើយមិនមានព្រះបន្ទូលមួយនឹងផ្ទុយនឹងគម្ពីរមួយទៀតឡើយ។

359 ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើនេះគឺជាការបន្ត សម្រាប់ការបន្លឺសំឡេងត្រែចុងក្រោយទាំងនេះ ឬផ្គរលាន់ប្រាំពីរចុងក្រោយនេះដែលនឹងចេញមក អាថ៌កំបាំងត្រាចុងក្រោយ វានឹងត្រូវប្រកួតប្រជែង ឬប្រៀបធៀបជាមួយនឹងបទគម្ពីរដែលនៅសល់។ ហើយប្រសិនបើពួកគេទីមួយនៅក្នុងនោះបានបើកដោយផ្គរលាន់ នោះអ្នកទីពីរ ក៏នឹង នៅខាងក្រៅដែរ។ ចាំមើលថាមានអ្វីកើតឡើង។ បើនិមិត្តនោះជាបទគម្ពីរ នោះត្រូវបកស្រាយដោយគម្ពីរ ឬការបន្តនៃបទគម្ពីរដដែល។

360 សូមចំណាំ វិវរណៈ៣និង៤ "ផ្គរលាន់ប្រាំពីរ។" ផ្គរលាន់ប្រាំពីរ ហើយបន្ទាប់មកសម្គាល់ ៣និង៤ហើយបន្ទាប់មក (អ្វី?) ការស្បថពីទេវតាដ៏ខ្លាំងនោះ ថា "ពេលវេលាត្រូវបានបញ្ចប់។" នៅពេលដែលផ្គរលាន់ទាំងនេះ អ្នកឃើញទេ បានបញ្ចេញសំឡេងរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មកទេវតា...

361 គ្រាន់តែគិតមើលទៅ! "ទេវតាមួយអង្គស្លៀកពាក់ហ៊ុំដោយពពក ហើយមានសញ្ញាឥន្ទធនូនៅលើក្បាលរបស់ទ្រង់។" ហេតុអ្វី អ្នកដឹងទេថានោះជានរណា។ "ដាក់ជើងមួយលើដី និងមួយលើសមុទ្រ ហើយលើកដៃឡើងស្បថថា នោះ

'នៅពេលដែលពួកផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរបន្លឺសំឡេងរបស់ពួកគេ' ថា 'ពេលវេលានឹងមិនមានទៀតទេ។'"

362 ហើយប្រសិនបើកិច្ចការនៃអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់ តើមានអ្វីជាអាថ៌កំបាំងទាំងប្រាំពីរនឹងចេញមក? ហើយជាក្រុមជំនុំតូចទាបដ៏រាបទាបដូចយើងដែរ ដែលព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិបានយាងមក ហើយចាត់ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ទាបនៃរាស្ត្រទ្រង់! អ្នកនិយាយថា "អ្វី? ខ្ញុំមិនគិតដូច្នេះទេ។" វាប្រហែលជាមិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាបើវាមែន? បន្ទាប់មកពេលវេលាបានអស់ហើយ។ តើអ្នកបានគិតទេ? ធ្ងន់ធ្ងរអញ្ចឹងទេ។ វាប្រហែលជាយឺតជាងយើងគិត។

363 តារាទាំងនេះធ្លាក់ចូលក្នុងក្រុមតារានិកររបស់ពួកគេវិញ! ទេវតានោះមកហើយនិយាយថា "ដូចជាយ៉ូហានត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅបំផ្ទុះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយដើម្បីនាំចេញនូវការណែនាំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ សារមួយនឹងជួយសម្រួលដល់ការបញ្ចប់ហើយនឹងណែនាំពីព្រះមេស្ស៊ី មុនការយាងមករបស់ទ្រង់ សារនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។"

364 សូមជម្រាបថា ទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែបានស្បថដោយស្បថថា "ពេលវេលានឹងមិនមានទៀតទេ។"

365 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ទុកអ្នកយូរពេកទេ។ សូមគិតពីចំណុចនេះបន្តិចសិន។

366 ឥឡូវនេះស្តាប់។ ទេវតានេះចុះពីស្ថានសួគ៌។ ឃើញទេ? មួយទៀត ទេវតាប្រាំពីរនៃក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ គឺជាអ្នកនាំសារនៅលើផែនដី។ ប៉ុន្តែទេវតានេះ... សារទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចប់។ ទេវតាទីប្រាំពីរបំផ្ទុះអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយទេវតានេះមិនមកផែនដីទេ គាត់មិនមែនជាមនុស្សនៅលើផែនដីទេ ជាអ្នកនាំសារដល់សម័យពួកជំនុំ នោះចប់ហើយ។ ប៉ុន្តែ ទេវតានេះនាំមកនូវសេចក្តីប្រកាសបន្ទាប់។ ហើយ*ទេវតា*មានន័យថា "អ្នកនាំសារ។" ហើយទ្រង់យាងចុះពីស្ថានសួគ៌ ដោយពាក់សសរនៃពន្លឺពពក ដោយមានឥន្ទធនូនៅលើក្បាលរបស់ទ្រង់។ ហើយឥន្ទធនូគឺជាសេចក្តីសញ្ញា។ វាគឺជាព្រះគ្រីស្ទ "ដោយជើងម្ខាងនៅលើគោក ហើយជើងម្ខាងទៀតនៅលើសមុទ្រ ហើយស្បថថា 'ពេលវេលានឹងលែងមានទៀតហើយ។'"

តើយើង នៅឯណា? តើទាំងអស់នេះនិយាយអំពីអ្វី? ខ្ញុំកំពុងសួរអ្នក។

367 ទេវតាផ្សេងទៀតគឺជាអ្នកនាំសារ គឺជាមនុស្សនៅលើផែនដី។ ប៉ុន្តែទេវតានេះ...ទាំងនេះដែលបាននិយាយថា "ដល់ទេវតានៃពួកជំនុំឡៅឌីសេ" "ដល់ទេវតា

នៃក្រុមជំនុំអេភេសូរ" អ្នកនាំសារនៃផែនដី សូមមើល បុរស អ្នកនាំសារ ហោរា និង អ្វីៗផ្សេងទៀតទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

368 ប៉ុន្តែអ្នកនេះមិនបានមកពីផែនដីទេ។ ទ្រង់យាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ព្រោះ អាថ៌កំបាំងបានចប់សព្វគ្រប់ហើយ។ ហើយនៅពេលដែលអាថ៌កំបាំងត្រូវបាន បញ្ចប់ ទេវតាបាននិយាយថា "ពេលវេលានឹងលែងមានទៀតហើយ" ហើយ ផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរបានបញ្ចេញសំឡេងរបស់ពួកគេ។

369 ចុះបើវាជាអ្វីមួយដែលអនុញ្ញាតឲ្យយើងដឹងពីរបៀបដើម្បីចូលទៅក្នុងការ លើកឡើងនៃសេចក្តីជំនឿ? តើមែនទេ? តើយើងនឹងរត់ លោតលើជញ្ជាំងទេ? ហើយតើមានការជួសជុលអ្វីមួយដែលនឹងកើតឡើង ហើយរូបកាយចាស់ទុំ និង អាក្រក់ទាំងនេះនឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរ? តើខ្ញុំអាចរស់ដើម្បីមើលវាបានទេ ព្រះអម្ចាស់? ជិតដល់ហើយដែលខ្ញុំឃើញវា? តើនេះជាជំនាន់នោះឬទេ? បងប្អូនអើយ តើម៉ោង ប៉ុន្មានហើយ? តើយើងនៅឯណា?

370 តោះមើលនាឡិកា ប្រតិទិន ដើម្បីដឹងថាយើងកំពុងរស់នៅថ្ងៃណា។ អ៊ីស្រាអែលស្ថិតនៅប៉ាឡេស្ទីន ជាប្រទេសកំណើតរបស់នាង។ សញ្ញាចុងក្រោយ ផ្កាយប្រាំមួយចំណុចរបស់ដាវីឌ (ពីរពាន់ឆ្នាំមុន បាទ ពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំមុន) ទង់ជាតិចំណាស់ជាងគេ កំពុងរសាត់។ អ៊ីស្រាអែលត្រលប់មកស្រុកកំណើតវិញ។ "ពេលដើមឧទុម្ពរចេញពន្លក ជំនាន់នេះមិនស្លាប់ឡើយ នឹងមិនរលត់ទៅ រលត់ទៅ ឡើយ លុះត្រាតែអ្វីៗបានសម្រេច។"

ប្រជាជាតិកំពុងបែកបាក់ ការភ្ញាក់ដឹងខ្លួនរបស់អ៊ីស្រាអែល
ទីសំគាល់ដែលពួកហោរាបានទាយ
ថ្ងៃរបស់សាសន៍ដទៃបានរាប់ ជាមួយពេលដ៏ខ្លី
"ត្រឡប់មកវិញ ឱអ្នកបែកខ្ញែកគ្នា ទៅវិញចុះ។"

ថ្ងៃនៃសេចក្តីប្រោសលោះជិតមកដល់ហើយ
ចិត្តរបស់មនុស្សភ័យខ្លាច
ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ចង្កៀងរបស់អ្នកបាន
កាត់ចេញ ហើយភ្លឺច្បាស់
រកមើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

ហោរាក្លែងក្លាយកំពុងនិយាយកុហក សេចក្តីពិតរបស់ព្រះ
ត្រូវបានបដិសេធ
ថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរបស់យើង

អ្នកដឹងថាវាជាការពិត! បាទ។

ប៉ុន្តែយើងនឹងដើរទៅកន្លែងដែលសាវ័កបានដើរ។

ដ្បិតជិតដល់ថ្ងៃប្រោសលោះហើយ
ចិត្តរបស់មនុស្សភ័យខ្លាច
ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ចង្កៀងរបស់អ្នកបាន
កាត់ចេញ ហើយភ្លឺច្បាស់
រកមើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

371 ប្រហែលជានៅជិតជាងអ្នកគិត។ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច។ អូ ខ្ញុំមិនបានធ្វើគ្រប់គ្រាន់ទេ។ តើយើងនៅឯណា?

372 "ពេលវេលានឹងមិនមានទៀតទេ។" គាត់ប្រកាសថាពេលវេលាចប់ហើយ។ មានអ្វីកើតឡើង? មានអ្វីកើតឡើង? តើវាអាចជាដូច្នេះឥឡូវនេះទេ បងប្អូន? គិតយ៉ាងម៉ត់ចត់។ ប្រសិនបើវាមែន នោះពីរ៉ាមីតត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយផ្តរលាន់ទាំងប្រាំពីរ។

373 តើអ្នកចាំសារពីរ៉ាមីតទេ? វាជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក។ តើវាបានធ្វើអ្វី? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបិទបាំងបុគ្គលនោះ ហើយផ្សាភ្ជាប់វា នៅពេលដែលយើងបន្ថែមលើសេចក្តីជំនឿរបស់យើង សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីគោរពព្រះ និងសេចក្តីជំនឿ ជាដើម ហើយបន្តបន្ថែមរហូតដល់យើងទទួលបានប្រាំពីរយ៉ាង។ ហើយទីប្រាំពីរគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលជាព្រះ។ នោះហើយជារបៀបដែលទ្រង់បង្កើតបុគ្គលនោះ ហើយបិទបាំងគាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

374 បើដូច្នោះមែន ទ្រង់មានសម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ថាទ្រង់មានអាថ៌កំបាំងប្រាំពីរដែលត្រូវបានបន្លឺចេញ ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធ ដើម្បីយកមកវិញ។ ហើយឥឡូវនេះ ថ្មជ្រុងបានមកដល់ ដើម្បីបិទព្រះវិហារ។ តើផ្គរលាន់មានន័យយ៉ាងនេះទេ បងប្អូន? បាទ តើនោះជាកន្លែងដែលយើងនៅឬ?

375 ជូនី ខ្ញុំចង់យកសុបិនរបស់អ្នក។ មើល។ ជូនី មុនពេលដែលពីរ៉ាមីតត្រូវបាន អធិប្បាយ ជាច្រើនខែមុនវា បានឃើញសុបិននេះ។

អ្នកនិយាយថា "ចុះសុបិនវិញ?"

376 នេប៊ូក្នេសា បានយល់សប្តិឃើញ ដានីយ៉ែល បានបកស្រាយ បានប្រាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃយុគសម័យសាសន៍ដទៃ និងនៅពេលដែលវានឹងចាកចេញ។ ហើយវាត្រូវបានធ្វើតាមវិធីនោះយ៉ាងពិតប្រាកដ។ មិនបានបរាជ័យបន្តិចឡើយ។

377 តើអ្នកកត់សម្គាល់ទេ? ការសរសេរថា...គឺនៅលើថ្ម ខ្ញុំត្រូវបានបកស្រាយសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេសប្បាយចិត្ត។ នោះហើយ "អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ" ដែលមិនត្រូវបានគេយល់ ជាច្រើនឆ្នាំ។ តើនោះអាចទេ?

378 ហើយបន្ទាប់មកកត់សម្គាល់។ នៅក្នុងវិធីអាថ៌កំបាំងមួយចំនួន យើងបានយកឧបករណ៍ មុតស្រួចដែលបើកឡើងពីលើអាកាស។ ហើយនៅក្នុងនោះមានថ្មក្រានីតពណ៌ស ប៉ុន្តែវាមិនត្រូវបានគេបកស្រាយទេ។ មិនមានអក្សរទេ។ ខ្ញុំមិនបានបកស្រាយនោះទេ ជូនៀ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមើលវា ហើយនិយាយទៅកាន់បងប្អូនថា "រកមើលនៅលើនេះ។" ហើយវាបានសម្រេចហើយ នៅយប់នេះ។

379 ហើយខណៈដែលពួកគេកំពុងសិក្សានោះ ខ្ញុំបានចូលទៅទិសខាងលិច។ ដើម្បីអ្វី? ប្រហែលជាយល់ពីការបកស្រាយនៃអ្វីដែលបានសរសេរនៅខាងលើនេះ។ តើវាអាចទេ?

380 ហើយអ្នកទាំងនោះ បានផ្ទុះឡើង នៅព្រឹកថ្ងៃមុន ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំញ័ររហូតដល់ខ្ញុំងើបឡើងលើអាកាស ខ្ពស់ដូចអគារនេះ តារានិករនោះ ទេវតាប្រាំពីររូបក្នុងទម្រង់ជាពីរ៉ាមីត។ តើនោះគឺជាផ្គរលាន់ដែលកំពុងចេញមកមែនទេ? តើវាអាចទេ?

381 នេះត្រូវបានបកស្រាយទាំងអស់។ តាមការយល់សប្តិរបស់គាត់ វាត្រូវបានបញ្ចប់ទាំងអស់។ យោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនាំសារទីប្រាំពីរនឹងបញ្ចប់ សារទីប្រាំពីរនឹងត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយបន្ទាប់មកផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរ។ ហើយគាត់បានឃើញដុំថ្មរមៀលចុះ។

382 ដែលមនុស្សជាច្រើនមិនដឹងថាមានត្រាប្រាំពីរដែលត្រូវបង្ហាញ។ ខ្ញុំបានអានសៀវភៅរបស់បុរសជាច្រើននៅលើវិវរណៈ មិនដែលឮវានិយាយនោះទេ។ ពួកគេរំលងរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានប្រាប់អ្នកថាវានៅទីនោះ។

383 ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ តើនោះអាចទេ? ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាចំពោះយើង! ប្រសិនបើនោះមែន យើងស្ថិតក្នុងម៉ោងដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយ។ ឥឡូវនេះ ចាំបន្តិច មើល។ ប្រសិនបើនោះជាដូច្នេះមែន ហើយអាថ៌កំបាំងត្រូវបានបញ្ចប់ នោះត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងថ្មទាំងនេះ។

384 ខ្ញុំរីករាយដែលបានអង្គុយក្នុងព្រះវិហារជាមួយនឹងមនុស្សដែលគោរពព្រះដែលព្រះអាចផ្តល់សុបិនដល់។ ខ្ញុំរីករាយក្នុងការណែនាំដល់បុរស និងស្ត្រីទាំងនេះដែលទៅព្រះវិហាររបស់ជូនៀ និងព្រះវិហារនេះ ចំពោះបងប្រុសនេវីល និងពួកគេមានមនុស្សអង្គុយនៅក្នុងក្រុមជំនុំនេះ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ពួកគេនឹងសុបិន្តសុបិន្តនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" ហើយនៅទីនេះ។ ហើយមើលវា វាជាការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។

385 ដោយមិនដឹងអ្វីអំពីវា ការផ្ទុះមួយបានកើតឡើង ហើយទេវតាប្រាំពីរអង្គមកពីភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គចង់ឱ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី?" វាមិនត្រូវបានគេប្រាប់ទេ។ ខ្ញុំប្រហែលជាត្រូវទៅមុនគេ ដើម្បីស្វែងយល់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប្រហែលជាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា "ចុះបើវាមែន?" ប្រសិនបើវាជាបទគម្ពីរ នោះស្តាប់ទៅជិតដិតនឹងវា។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ?

386 មើល។ បន្ទាប់មក សូមមើល ថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក មិនត្រូវបានបកស្រាយទេ។ ឃើញទេ? "ទៅខាងលិច ហើយត្រលប់មកវិញ។" ឬតើនេះជាទេវតាទាំងប្រាំពីរនៅក្នុងតារានិករនេះដែលបានមករកខ្ញុំឬ?

387 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំជួបអ្នកនៅថ្ងៃនៃការរស់ឡើងវិញ អ្នកនឹងឃើញថាខ្ញុំមិនកុហកទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ។

388 ឬ នេះជាចំណុចកំពូលទីពីរដែលខ្ញុំនិយាយពីថ្ងៃមុន? តើវាមានអ្វីចេញមកសម្រាប់ក្រុមជំនុំឬ? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំអាចបន្តវាបន្តិច ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងបន្តទៅមុខទៀត។

389 តើវាអាចថា ផ្គរលាន់ដ៏ខ្លាំង ឬទេវតាទីប្រាំពីរ ក្នុងក្រុមតារានិករទាំងប្រាំពីរ តារានិករសម័យទីប្រាំពីរ ពីរ៉ាមីតរបស់ពួកគេបង្កើតជាទម្រង់មួយ (បីនៅម្ខាង និងមួយនៅពីលើ) ហើយពួកគេបានធ្លាក់ចុះពីភាពអស់កល្បជានិច្ច? តើវាអាចទេ?

390 តើនេះជាអាថ៌កំបាំង នៃផ្គរលាន់ ដែលនឹងនាំយកថ្មជ្រុងមកវិញ? អ្នកដឹងទេ ពីរ៉ាមីតមិនដែលត្រូវបានបិទ។ ថ្មជ្រុងមិនទាន់មកដល់ទេ។ វាត្រូវបានបដិសេធ។ បងប្អូន ប្រុសស្រី តើវាអាចទេ?

391 ឬ តើនេះជាការទាញទីបី ដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ កាលពីបី ឬបួនឆ្នាំមុន?

392 ការទាញដំបូង តើអ្នកចាំថាមានអ្វីកើតឡើង? ខ្ញុំបានព្យាយាមពន្យល់វា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំធ្វើដូច្នេះ។"

393 ការទាញទីពីរ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំព្យាយាម។" ហើយខ្ញុំបានទាញ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ អ្នកចាំទេ? អ្នកទាំងអស់គ្នាចងចាំ។ វានៅលើកាសែតនិងអ្វីៗទាំងអស់។

394 ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះមានការទាញទីបីចូលមក ប៉ុន្តែកុំព្យាយាមពន្យល់វា។" អ្នកឃើញពីរបៀបដែលខ្ញុំចូលទៅជិតនេះ យប់នេះ? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានកាតព្វកិច្ចចំពោះព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ដើម្បីនិយាយអ្វីមួយ។ អ្នកទាញការសន្និដ្ឋានដោយខ្លួនឯង។

395 ឥឡូវនេះ តើនេះនឹងក្លាយជាអាថ៌កំបាំងដែលនឹងបើកឡើងឬ ដែលនឹងនាំព្រះគ្រីស្ទ នាំមកនូវអំណាចដល់ក្រុមជំនុំ? ឃើញទេ? យើងបាន...

396 យើងជឿលើការប្រែចិត្ត ដោយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ យើងជឿលើការទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងមានទីសំគាល់ ការអស្ចារ្យ អព្ភូតហេតុ ការនិយាយភាសាដទៃ និងអ្វីដែលក្រុមជំនុំសម័យដើមមាន។ ហើយនិយាយដោយត្រង់ទៅ មានការធ្វើច្រើនទៀត នៅទីនេះ ជាងត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅកិច្ចការ នៅក្នុងក្រុមមនុស្សតូចមួយនេះ កិច្ចការដ៏តូចមួយរបស់យើងនៅទីនេះ។ ចុះពិភពលោកវិញ? ឃើញទេ? ច្រើនជាងដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ប្រភេទដូចគ្នា! ការរស់ឡើងវិញនៃអ្នកស្លាប់! សូមចាំថា មានតែមនុស្សបីនាក់ប៉ុណ្ណោះដែលបានរស់ឡើងវិញ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយយើងមាននៅលើកំណត់ត្រា កំណត់ត្រារបស់វេជ្ជបណ្ឌិតប្រាំ។ ឃើញទេ?

397 "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ នោះអ្នកនឹងធ្វើច្រើនជាងនេះទៅទៀត។" ខ្ញុំដឹងថា ស្តេតជេមបាននិយាយថា "ធំជាង" ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីអស្ចារ្យជាងនេះបានទេ។

ច្រើនទៀត! ពេលនោះគាត់នៅក្នុងមនុស្សម្នាក់។ ឥឡូវនេះគាត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំទាំងមូល។ ឃើញទេ? "អ្នកនឹងធ្វើច្រើនជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ។"

398 បើនេះជាការទាញទីបី នោះមានព័ន្ធកិច្ចធំមួយនៅខាងមុខ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

399 មើល។ ទាញទីបី តោះសូមឈប់ មួយនាទី។ ក្នុងការនិមិត្ត ការហោះហើរដំបូងគឺបក្សីនាំសារតូច នោះគឺជាពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមដំបូង។ វាបានរីកធំឡើង ពីគ្រាន់តែយកមនុស្សម្នាក់ដោយដៃ។

400 ហើយអ្នកនៅចាំអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំទេ? "បើអ្នកស្មោះត្រង់ នោះនឹងកើតឡើងគឺអ្នកដឹងអាថ៌កំបាំងនៃចិត្តគេ។" តើមានអ្នកចងចាំប៉ុន្មាននាក់ដែលប្រកាសពីទីនេះ និងទូទាំងប្រទេស? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ហើយវាបានកើតឡើងទេ? ["អាម៉ែន។"] យ៉ាងពិតប្រាកដ។ បន្ទាប់មកបាននិយាយថា "កុំខ្លាច។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។" ឃើញទេ? ហើយវានឹងបន្តទៅមុខទៀត។

401 ឥឡូវនេះ ការទាញដំបូងគឺតិចតួច បក្សីតូច។ ជើងហោះហើររបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានបន្តទៅតាមពេលវេលា ជួបនឹងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ សារដំបូង។

402 លើកទីពីរ អាថ៌កំបាំងនៃដួងចិត្ត។ ពីការចាប់មនុស្សម្នាក់ដោយដៃ ហើយគ្រាន់តែឈរនៅទីនោះហើយនិយាយអ្វីដែលពួកគេមាន លើកក្រោយ វាបានបើកសម្តែងអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ និងម៉ា-…តើវាត្រូវទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] បន្ទាប់មក នោះបានកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ដូចដែលព្រះបានមានបន្ទូល។ ហើយអ្នកគឺជាសាក្សី ហើយពិភពលោកក៏ដូចគ្នាដែរ ក្រុមជំនុំក៏ដូចគ្នាដែរ។

403 នៅពេលដែលខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយ ហើយវាជាភ្លើងមរតកកំពុងឆេះ" មនុស្សសើចហើយនិយាយថា "ប៊ីលី ឱ្យដឹងខ្លួនឡើង។" ភ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រវេទមន្តនៃកាមេរ៉ាបានផ្តិតយកវា។ ខ្ញុំមិនបានកុហកទេ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយការពិតថា: ព្រះបានបញ្ជាក់។

404 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ភាពងងឹតគ្របដណ្ដប់ វាជាការស្លាប់ដ៏ខ្មៅ។ ហើយ*នេះ*គឺជាពណ៌ស។ មួយគឺជីវិត មួយទៀតគឺជាការស្លាប់។" ហើយវាមាននៅលើរូបភាពនៅខាងក្រោយនៅ*ទីនោះ*។ នៅ...

405 ដូច ចច ជេ ឡាស៊ី—ឡាស៊ីបាននិយាយថា "ភ្នែកមេកានិចនៃកាមេរ៉ានេះនឹងមិនថតយកចិត្តវិទ្យាទេ។" តើអ្នកកំពុងតាមខ្ញុំទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

406 សូមចំណាំ ការហោះហើរតិចតួចដំបូង ដែ។ ទីពីរគឺធំជាង ពណ៌ស ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ លាតត្រដាងអាថ៌កំបាំងនៃបេះដូង។ ហើយការហោះហើរទីបីគឺទេវតា (មិនមែនសត្វស្លាប) ទេវតា ហើយនោះជាពេលវេលាចុងក្រោយ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ តើនេះជាម៉ោងនោះឬ បងប្អូន? តើនេះជាពេលវេលានោះទេ?

407 ឥឡូវស្ដាប់ឲ្យជិត ហើយកុំបកស្រាយរឿងនេះខុស។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។

408 តោះត្រឡប់ទៅវិញបន្តិច។ ក្រុមជំនុំដឹងថាវាជាការពិត។ ពិភពវិទ្យាសាស្ត្រដឹងថាវាជាការពិត។ ហើយមនុស្សកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ យប់នេះ ហើយមនុស្សជាច្រើននៅតែរស់នៅ ដែលឈរនៅទីនេះនៅមាត់ទន្លេ នៅពេលដែលសំឡេងនោះនិយាយចេញមកនោះ ហើយបាននិយាយថា "ដូចដែលលោកយ៉ូហានត្រូវបានបញ្ជូនមកជាមួយនឹងសារនៃការយាងមកជាលើកដំបូង នេះគឺជាសារទីពីរ នៃការយាងមកជាលើកទីពីរ។" ចាំទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

409 ហើយប្រសិនបើវាត្រូវបានបញ្ចប់ តើយ៉ូហានបានធ្វើអ្វី? យ៉ូហានជាអ្នកនិយាយថា "មើលចុះ មានកូនចៀមនៃព្រះដែលដកអំពើបាបរបស់លោកចេញ។ នោះជាទ្រង់។" ដល់ម៉ោងហើយ បងប្អូនអើយ? ខ្ញុំមិននិយាយថាវាមានទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងសួរអ្នក។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកគិត។ ឬ តើនេះជាពេលវេលាដែលវានឹងមានម្ដងទៀតឬ "មើលកូនចៀមរបស់ព្រះ"?

410 ឬពេលវេលានៃម៉ាឡាគី៤ "ដើម្បីប្រគល់ចិត្តរបស់កូនត្រឡប់ទៅកាន់សេចក្ដីជំនឿរបស់ឪពុកវិញ"? តើវានឹងមានការផ្ទុះបែបនេះដែរឬទេ—ដែលនឹងធ្វើការអស្ចារ្យបែបនេះ រហូតដល់វានឹងតាំងក្រុមជំនុំ នោះមានសភាពទ្រុឌទ្រោមហើយមិនអាចយល់ពីអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះបានទេ? ពេលគេឃើញការផ្ទុះយ៉ាងខ្លាំងនោះ តើវានឹងបង្វែរចិត្តពួកគេត្រឡប់ទៅឯព្រះវរបិតាវិញ ដូចដែលព្រះគម្ពីរបានចែងឬទេ? ឬនេះជាសារដែលកន្លងមកហើយ ដែលគួរតែធ្វើវា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

411 នេះគឺជាសញ្ញានៃពេលវេលាចុងក្រោយ។ ឬនេះជាសញ្ញាថាវាចប់ហើយ? វាមើលទៅដូចបទគម្ពីរ សម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ មានពួកទេវតា។ មានការផ្ទុះមួយដូចជាផ្គរលាន់ដែលកក្រើកផែនដីទាំងមូល។ ព្រះដឹងថាខ្ញុំនិយាយការពិត។

412 គ្រាន់តែចាំថា មានអ្វីមួយកំពុងដោះស្រាយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែវាអាចជានេះ? មូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយនេះ ត្រៀមខ្លួនចុះ! ចូរយើងអធិស្ឋាន (សូមអធិស្ឋានដោយរបៀបណា?) យកទីតាំងរបស់យើងនៅក្នុងកងទ័ពនៃអ្នកជឿរបស់ទ្រង់ ហើយរៀបចំខ្លួនយើង ព្រោះវាប្រហែលជាយឺតជាងយើងគិត។

413 អ្នកស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនដែលនិយាយកុហកអ្នកនៅឡើយទេ តាមដែលខ្ញុំដឹង។ ហើយដូចដែលសាំយូអែលបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា "តើខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវអ្វីមួយក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ដែរឬទេ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើង?" ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថានេះជាអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយថានេះជាអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ខ្ញុំខ្លាច។ ក្នុងនាមជាបងប្រុសរបស់អ្នក ខ្ញុំបានភ័យខ្លាចតាំងពីថ្ងៃសៅរ៍កន្លងទៅ។

414 វាអាចជាពេលវេលាបញ្ចប់។ វាប្រហែលជាដល់ពេលដែលឥន្ទធនូបក់បោកពាសពេញផ្ទៃមេឃ ហើយការប្រកាសពីលើមេឃ និយាយថា "ពេលវេលាមិនមានទៀតទេ។" បើមែននោះ ចូរយើងរៀបចំខ្លួនយើង ដើម្បីជួបព្រះរបស់យើង។ មានអាហារជាច្រើនដាក់ក្នុងពេលនេះ។ ចូរយើងប្រើវា។ សូមប្រើវាឥឡូវនេះ។ ហើយជាមួយខ្ញុំ ពីវេទិកានេះ ខ្ញុំយំទៅកាន់ព្រះ "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយសូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំ!" ខ្ញុំបានព្យាយាមរស់នៅឱ្យល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបរស់នៅ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមនាំយកសារជាមធ្យោបាយដ៏ល្អបំផុតដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះស្គាល់ចិត្តខ្ញុំ។

415 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលក្រុមតារានិករនោះបានបោកបក់លើដីនោះ ខ្ញុំបានខ្វិន។ ខ្ញុំមិនអាចមានអារម្មណ៍ អស់រយៈពេលជាយូរ។ សូម្បីតែមានអារម្មណ៍ថា ជាយូរក្រោយមក ហើយព្យាយាមដើរកាត់បន្ទប់ សូម្បីតែពីខួរឆ្អឹងខ្នងរបស់ខ្ញុំ ហើយឡើងចុះ ករបស់ខ្ញុំត្រូវបានខ្វិនយ៉ាងពិត ដូចជា និងគ្មានអារម្មណ៍។ ខ្ញុំមិនអាចមានអារម្មណ៍ ដឹងដៃរបស់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំងឿងឆ្ងល់ ពេញមួយថ្ងៃ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយអង្គុយចុះ។

416 ថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីអធិប្បាយ ហើយ—ខ្ញុំបានព្យាយាមអង្រួនខ្លួនខ្ញុំចេញពីវា ដោយនិយាយ។ ថ្ងៃច័ន្ទ វានៅទីនោះម្តងទៀត។ ហើយវានៅទីនេះឥឡូវនេះ។

417 ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ បាទ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែស្មោះត្រង់ជាមួយអ្នកក្នុងនាមខ្ញុំជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ តើ—ដល់ពេលហើយឬនៅ? តើ... អាថ៌កំបាំងទាំងអស់បានបញ្ចប់មែនទេ? មានសំឡេងពេញហ្នឹង? តើនោះពិតជាពួកផ្គរលាន់ប្រាំពីរ ជួសជុលដើម្បីបញ្ចេញអ្វីមួយមែនទេ ថាក្រុមតូចៗដែលប្រមូលផ្តុំគ្នា នឹងទទួលបានសេចក្តីជំនឿដ៏រស់រវើក ដើម្បីចូលទៅក្នុងការលើកឡើងនៅពេលទ្រង់យាងមក? "ដ្បិតយើងនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ" នៅពេលដែលទេវតាទាំងនោះមកយ៉ាងលឿន "ក្នុងពេលមួយប៉ព្រិចភ្នែក ហើយត្រូវចាប់ខ្លួនជាមួយអ្នកដែលបានដេកលក់ទៅ ជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។"

ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំគឺ:

418 ព្រះអើយ បើយ៉ាងនេះទូលបង្គំមិនដឹងទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំគ្រាន់តែប្រាប់ក្រុមជំនុំ។ បើដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមរៀបចំចិត្តរបស់យើងផង។ សូមរៀបចំឲ្យយើងបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ម៉ោងដ៏អស្ចារ្យនោះ ដែលគ្រប់ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពេលវេលា ហោរា និងឥស្សរជនទាំងអស់បានស្វែងរកពេលវេលានោះ។ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វីទេ។ ទូលបង្គំនឹងខ្លាចក្នុងការនិយាយ "កុំមក ព្រះអម្ចាស់។" ទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ខ្មាសខ្លួនឯង ពេលមើលទៅឃើញពិភពលោកស្ថិតក្នុងស្ថានភាព ទូលបង្គំមិនបានធ្វើលើសពីអ្វីដែលទូលបង្គំបានធ្វើអំពីវាទេ។ ទូលបង្គំខ្មាស់ខ្លួនឯង។ ប្រសិនបើមានថ្ងៃស្អែក ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមចាក់ប្រេងតាំងលើបេះដូងទូលបង្គំផង។ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមចាក់ប្រេងតាំងទូលបង្គំឲ្យធំជាងនេះ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលទូលបង្គំអាច ដើម្បីនាំអ្នកដទៃមកឯទ្រង់។ ទូលបង្គំជារបស់ទ្រង់។

419 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចអេសាយ នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃនោះ ពេលគាត់បានឃើញទេវតាហោះទៅមក ដោយមានស្លាបលើមុខរបស់ពួកគេ និងលើជើងរបស់ពួកគេ និងហោះហើរដោយមានស្លាប "បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ!" អូ! របៀបដែលហោរាវ័យក្មេងនោះត្រូវបានញ័រ។ គាត់ចាប់ផ្តើមចាស់បន្តិច។ ពេលឃើញដូច្នេះ ទោះបីឃើញការនិមិត្ត ក៏ស្រែកឡើង "វេទនាគឺជាខ្ញុំ!"

420 ឱព្រះវរបិតា ប្រហែលជាទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ដូចនោះ នៅពេលដែលទូលបង្គំបានឃើញទេវតាទាំងនោះនៅយប់មុន ឬព្រឹកផ្សេងទៀត ជាជាង។ ទូលបង្គំវេទនាហើយ ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយទូលបង្គំរស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សមិនបរិសុទ្ធ។ ហើយព្រះបិតាអើយ សូមសម្អាតទូលបង្គំផង។

421 ហើយនេះគឺជាទូលបង្គំ។ សូមបញ្ជូនមកទូលបង្គំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ ទោះវាជាអ្វីក៏ដោយ។ ហើយទូលបង្គំឈរនៅវេទិកានេះ ជាកន្លែងដែលទូលបង្គំបាននៅសាមសិបឆ្នាំ។ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ចង់ឱ្យទូលបង្គំធ្វើ ទូលបង្គំនៅទីនេះ។ ទូលបង្គំបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយ ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ ទូលបង្គំអាចរកឃើញព្រះគុណក្នុងព្រះនេត្រទ្រង់។ ដោយបន្ទាបខ្លួន ទូលបង្គំអធិស្ឋាន។

422 ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ហ្វូងតូចដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានតែងតាំងទូលបង្គំជាអ្នកត្រួតត្រា ដើម្បីចិញ្ចឹមពួកគេ។ ហើយទូលបង្គំបានធ្វើអ្វីទាំងអស់ដែលទូលបង្គំដឹងថាត្រូវធ្វើដើម្បីចិញ្ចឹមពួកគេនៅលើនំបុ័ងជីវិត។ ដូចនៅក្នុងនិមិត្តនោះ ជាច្រើនឆ្នាំមុន ជាកន្លែងដែលរាំងននដ៏ធំនោះដាក់នៅភាគខាងលិច និងជាភ្នំនំបុ័ងនៃជីវិត សៀវភៅតូច *"ខ្ញុំមិនបានបំពាននឹងការនិមិត្តនៅស្ថានសួគ៌ទេ។"* ហើយនៅទីនេះវាកើតឡើងទាំងអស់ បានបង្ហាញឱ្យឃើញនៅចំពោះមុខរបស់យើង។

423 ទ្រង់ជាព្រះ ហើយគ្មានអ្នកណាផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ទទួលពួកយើងព្រះអម្ចាស់។ អត់ទោសឱ្យយើងពីអំពើបាបរបស់យើង។ ទូលបង្គំប្រែចិត្តចំពោះការមិនជឿទាំងអស់របស់ទូលបង្គំ សម្រាប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសូមអង្វរលើអាសនៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

424 នៅពេលទូលបង្គំមកនៅយប់នេះ ជាមួយនឹងក្រុមជំនុំតូចនេះនៅចំពោះមុខទូលបង្គំ ដោយសេចក្តីជំនឿ ពួកយើងនឹងរើចេញពីអាគារនេះ នៅក្នុងការលើកឡើង "នៅពេលដែលយើងអង្គុយជាមួយគ្នានៅស្ថានសួគ៌" ជុំវិញបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ។ ចិត្តរបស់យើងមានភាពកក់ក្តៅជាច្រើនដង នៅក្នុងរឿងដែលយើងបានឃើញទ្រង់ធ្វើ ហើយលាតត្រដាងអាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់មកយើង។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ យប់នេះ ទូលបង្គំនឿយហត់។ វេទនាគឺខ្ញុំ!

425 ហើយ—ហើយលោកយ៉ាកុបបានឃើញទេវតាទាំងនោះចុះមកតាមជណ្ដើរ ហើយត្រឡប់មកវិញ គាត់បាននិយាយថា "នេះជាកន្លែងដ៏គួរឲ្យស្ញែងខ្លាច គ្មាននរណាក្រៅពីដំណាក់របស់ព្រះឡើយ។" ហើយនៅទីនោះបេតអែលត្រូវបានបង្កើតឡើង។

426 ព្រះអើយ មនុស្សមិនយល់នោះទេ។ ពួកគេគិតថាវានឹងមានសុភមង្គលខ្លាំងណាស់។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់អើយ វានឿយណាយ ជារឿងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ដើម្បីឲ្យមនុស្សបានមកក្នុងវត្តមាន នៃឋានសួគ៌ដ៏អស្ចារ្យ។

427 ទូលបង្គំអធិស្ឋានសុំការអត់ទោសដល់ក្រុមជំនុំតូចរបស់ទូលបង្គំនៅទីនេះ ដែលទ្រង់បានបញ្ជូនទូលបង្គំចុះមក—ទៅ—ទៅ—ដើម្បីដឹកនាំនិងណែនាំ។ ប្រទានពរដល់ពួកគេព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំបានធ្វើតាមអ្វីដែលការនិមិត្ត និង សុបិន និងអ្វីដែលបាននិយាយ ដូច្នេះហើយជាចំណេះដឹងរបស់ទូលបង្គំល្អបំផុត។ ទូលបង្គំបានដាក់នៅក្នុងអាហារទាំងអស់ដែលទូលបង្គំដឹងពីរបៀបសម្រាប់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រ ះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំជារបស់ព្រះអង្គ។ យើងខ្ញុំដាក់ខ្លួនយើងនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ ចូរមានចិត្តមេត្តាចំពោះយើង។ អត់ទោសឱ្យយើង។ ហើយសូមឲ្យយើងធ្វើជាសាក្សីរបស់ទ្រង់ ដរាបណាយើងនៅលើផែនដី។ ពេលដែលជីវិតបានកន្លងផុតទៅ សូមទទួលយើងខ្ញុំចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់ព្រះអង្គ។ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

428 អ្នករាល់គ្នាអើយ ចូរសម្អាតចិត្តទាំងអស់គ្នា។ ទុកអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង គ្រប់ទម្ងន់ទុកវាឱ្យឆ្ងាយពីផ្លូវរបស់អ្នក។ កុំទុកឱ្យអ្វីរំខានអ្នក។ កុំភ័យខ្លាច។ គ្មានអ្វីដែលត្រូវខ្លាចនោះទេ។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវយាងមក វាពិតជាខ្លាំងណាស់...វាជាពេលដែលពិភពលោកទាំងមូលបានថ្ងូរ និងយំ។ ប្រសិនបើវាជាអ្វីដែលលេចចេញមកឥឡូវនេះ សម្រាប់—ការមកដល់ថ្មី ការមកដល់ថ្មីនៃអំណោយទានថ្មី ឬអ្វីមួយវានឹងអស្ចារ្យណាស់។ ប្រសិនបើវាដល់ពេលដែលការបើកសម្ដែងនៃផ្គរលាន់ទាំងប្រាំពីរនឹងត្រូវបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំ របៀបទៅ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ។ អូ ខ្ញុំអើយ ពេលណា! វាជាការគិតយ៉ាងម៉ឹងម៉ាត់និងធ្ងន់ធ្ងរ។

429 ហើយបើដល់ពេលខ្ញុំទៅ ខ្ញុំជារបស់ទ្រង់...ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជារបស់ព្រះអង្គ។ ពេលទ្រង់បានបញ្ជាប់ ចូរយាងមក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

430 មិនថាវានៅទីណា ឬនៅពេលណានោះទេ ខ្ញុំជារបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិននិយាយថាខ្ញុំចង់ចាកចេញទេ។ ខ្ញុំអត់ទេ។ ខ្ញុំមានគ្រួសារដើម្បីចិញ្ចឹម។ ខ្ញុំបានទទួលដំណឹងល្អដើម្បីផ្សាយ។ ប៉ុន្តែ នោះគឺតាមឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ មិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ។ នោះជាឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

431 ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកថាជាអ្វី។ តើអ្វីទៅ ព្រះនឹងធ្វើឲ្យវាកន្លងហួស។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ និងអ្វីដែលបានកើតឡើង។ តើវាមានន័យយ៉ាងណា ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ តើនេះអាច ជាទីបញ្ចប់ទេ? ហ្អា!

432 មនុស្សមានវត្តមានឥឡូវនេះ មនុស្សប្រាំមួយនាក់ដែលមានសុបិនទាំងនោះ។ វាមិនចម្លែកទេដែលមិនមានប្រាំពីរ? ចម្លែកណាស់មែនទេ? ថាប្រាំមួយបានដឹកនាំឡើងក្នុងការនិមិត្តនោះភ្លាម។ ប្រជាជននៅទីនេះ។ បងប្រុស ជេកសុននៅទីនេះ គឺជាមនុស្សម្នាក់។ បងប្រុសផាណែលគឺជាអ្នកផ្សេងទៀត បងស្រីខូលីន គឺជាអ្នកផ្សេងទៀត បងស្រី ស្ទេហ្វីគឺជាអ្នកផ្សេងទៀត បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន គឺជាអ្នកផ្សេងទៀត ហើយបងប្រុស បៀលលើគឺជាម្នាក់ទៀត។ ហើយព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជ្រាបថា មិនមានអ្វីមួយទៀតដែលទាក់ទងនឹងវានោះទេ។ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃទាំងនោះ ទីប្រាំពីរ...ដែលជាបងស្រីស្ទេហ្វី ភ្លាមនោះ ការនិមិត្តបានលេចចេញមក។ អ្នកឃើញទេ? អ្នកឃើញទេថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំចាកចេញ? អ្នកឃើញទេថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំត្រូវទៅ? ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើវា។

433 ហើយ មិត្តភក្តិអើយ កុំមើលមកខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាបងប្រុសរបស់អ្នក។ កុំចាប់អារម្មណ៍ខ្ញុំអី ព្រោះខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សរមែងស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំត្រូវស្លាប់ដូចអ្នកដទៃ។ កុំស្តាប់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែស្តាប់អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយគឺសារ។ កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកនាំសារ មើលសារ។ រក្សាភ្នែករបស់អ្នក មិនមែននៅលើអ្នកនាំសារទេ ប៉ុន្តែនៅលើសារ។ អ្វីដែលវាបាននិយាយ នោះជារឿងដែលត្រូវមើល។

434 ហើយព្រះជាម្ចាស់ជួយយើង គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្ត...ខ្ញុំមិនចង់មកទេ សូមប្រាប់អ្នកពីការនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចទប់ចិត្តពីអ្នកបានឡើយ។

435 ឥឡូវតាមខ្ញុំដឹង ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ តាមខ្ញុំដឹង ខ្ញុំនឹងចេញនៅពីរឬបីថ្ងៃខាងមុខទៀត គឺព្រឹកថ្ងៃពុធ...សម្រាប់តុកសុន។ ខ្ញុំនឹងមិនទៅតុកសុនដើម្បី

អធិប្បាយទេ។ ខ្ញុំមិនទៅទីនោះដើម្បីផ្សព្វផ្សាយទេ។ ខ្ញុំនឹងទៅតុកសុន ដើម្បីបង្កើតគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនៅសាលា ហើយបន្ទាប់មកក្លាយជាអ្នកវង្វេង។

436 ខ្ញុំនឹងឡើងទៅកាន់ទីក្រុងផុននិកដើម្បីរៀបចំការប្រជុំតូចនោះ ដែលប្រហែលជាគ្រាន់តែជាសារតូចៗនៅជុំវិញ។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មក ប្រហែលជាខ្ញុំ មិនធ្វើទេ...

437 ខ្ញុំគិតថាពួកគេចង់ឱ្យខ្ញុំអធិប្បាយក្នុងមហាសន្និបាតមួយយប់។ ពួកគេមិនបាននិយាយអ្វីអំពីវាទេ ពួកគេគ្រាន់តែនិយាយថាខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។ ឃើញទេ វាស្ដាប់ទៅមិនសូវល្អទេ ចំពោះខ្ញុំ។

438 ហើយខ្ញុំមានពាក្យមួយដែល**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល**មកកាន់បងប្រុសសាការៀនផងដែរ។ អូហូ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់នឹងធ្វើម៉េចទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានពាក្យចង់ប្រាប់គាត់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់នឹងធ្វើអ្វីទេ។ វាអាស្រ័យលើគាត់។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់*សំឡេង*ចុងក្រោយទេ? វាមិនគួរជាអង្គការទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រកាសអំពីគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ។ អង្គការមួយ ខ្ញុំនឹងបោះចោល។ ខ្ញុំចេញពីបែបនេះ។

439 ឥឡូវនេះ សន្មតថា បងប្រុស អាហ្គេនប្រាយនិងបងប្រុសរ៉ូល អ្នកការទូតក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន ក្រោមប្រធានាធិបតីប្រាំពីររូប ត្រូវតែនៅអាហ្វ្រិក។ ហើយបងប្រុសរ៉ូលនិងខ្ញុំ និងបងប្រុសអាហ្គេនប្រាយនឹងទៅអាហ្វ្រិកភ្លាមៗ សម្រាប់កិច្ចប្រជុំមួយចំនួននៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងតាន់នីកា ជាមួយបងប្រុសបូស។ ហើយចុះក្រោម និងប្រហែលជាឡើងតាមរយៈអូស្ត្រាលី ហើយតាមរយៈផ្លូវនោះ ការត្រលប់មកវិញ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មិនធ្វើអ្វីផ្សេង។ ប៉ុន្តែ មុនពេលខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងត្រលប់មកទីនេះវិញ។

440 បន្ទាប់មក ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកពីទីនោះវិញ បើព្រះមិនបានមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ តាមវិធីផ្សេង ខ្ញុំនឹងនាំក្រុមគ្រួសារទៅកាន់ទីក្រុង អែងឆរិច រដ្ឋអាឡាស្កា។ នេះគឺភាគនិរតី ដែលនឹងស្ថិតនៅភាគពាយ័ព្យ។ ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេស្នាក់នៅទីនោះពេញមួយរដូវក្ដៅ នៅពេលដែលវាក្ដៅខ្លាំងនៅតុកសុនរហូតដល់វានឹងឆេះកន្លែងលាក់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិនគិតថាពួកគេអាចឈរបានទេ។ គេនឹកផ្ទះហើយខូចចិត្ត! យើងមិនលក់កន្លែងនោះទេ។ វាស្នាក់នៅទីនោះ ដោយមានគ្រឿងសង្ហារិមនៅក្នុងផ្ទះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

441 បន្ទាប់មក រដូវក្តៅបានកន្លងផុតទៅហើយ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់ចាកចេញពីអាទ្បាស្កា ហើយចុះមកជុំវិញក្រុង ឌែនវើ ភាគកណ្តាលខាងលិច ភាគនិរតី ភាគពាយព្យ កណ្តាលខាងលិច យំ "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់នឹងឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី?"

442 ក្នុងពេលនេះ រាល់សារទាំងអស់ តាមដែលខ្ញុំដឹង ដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយ នឹងស្ថិតនៅត្រង់នេះ គឺរោងឧបោសថនេះ។ នេះគឺជាកន្លែងដែលខ្សែអាត់។ នេះគឺជាកន្លែងដែលទីស្នាក់ការកណ្តាល។

443 ហើយខ្ញុំមិនមានបំណងស្នាក់នៅជាមួយគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ នៅភាគខាងលិចទេ។ ខ្ញុំនឹងស្វែងរករហូតដល់ខ្ញុំរកឃើញអ្វីដែលព្រះចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើ។

444 បើឆ្នាំនេះមិនដោះស្រាយទេ ឆ្នាំក្រោយ ដោយគ្មានទឹកឬអាហារ ខ្ញុំនឹងដើរចេញទៅវាលរហោស្ថាន ហើយខ្ញុំនឹងរង់ចាំរហូតដល់ទ្រង់ហៅខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនអាចបន្តដូចនេះបានទេ។ អ្នកត្រូវតែអស់សង្ឃឹម។ អ្នកត្រូវទៅកន្លែងដែលអ្នកចង់ដឹងថាអ្វីតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ហើយតើអ្នកអាចធ្វើតាមឆន្ទៈបានយ៉ាងណា បើអ្នកមិនដឹងឆន្ទៈ?

445 ខ្ញុំកំពុងរីកចម្រើន ដោយសារតែផ្ទៃខាងក្រោយនៃនិមិត្តនោះ "អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ។" ឃើញទេ? ដើរជុំវិញជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ និងផ្សាយដំណឹងល្អរហូតដល់ការហៅនោះមក។ ចាំទីមួយ ពេលយើងដាក់គ្រឹះនោះទេ? "ធ្វើកិច្ចការរបស់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ" ទ្រង់បានមានបន្ទូល។ មិនបាននិយាយថា "អ្នកគឺជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។" ប៉ុន្តែ "ធ្វើកិច្ចការតែមួយ" ប្រហែលជាដល់ពេលសម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត ការផ្លាស់ប្តូរការងារមួយផ្សេងទៀត។ ប្រហែលជាមានអ្វីប្លែក។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

446 តើអ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ត្រូវប្រាកដក្នុងចិត្ត។ ចូរប្រាកដថាអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។

> អស់អ្នកដែលរង់ចាំដល់ព្រះព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានកំលាំងជាថ្មី
> ពួកគេនឹងហើរឡើងដោយស្លាបដូចឥន្ទ្រី

ពួកគេនឹងរត់មិននឿយហត់ ដើរមិនដួល
ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមបង្រៀនទូលបង្គំផង ព្រះអម្ចាស់
អើយ សូមរង់ចាំ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នក ក៏ស្រលាញ់ទ្រង់ដែរ។ ឥឡូវនេះ យប់ថ្ងៃស្អែក...

447 ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានធ្វើឱ្យវាច្បាស់លាស់ហើយ។ មែនទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ដូចខ្ញុំដឹងពីរបៀបធ្វើវាឱ្យច្បាស់ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹងថាត្រូវនិយាយ។ ហើយប្រសិនបើវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យខ្ញុំសម្រាប់អ្វីមួយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីដឹង។ ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីដឹង។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យអ្វីទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថានៅឯណា—កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ...អ្វីដែលខ្ញុំដឹង គឺខ្ញុំគ្រាន់តែទៅ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងប្រាប់ខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ ប្រហែល។ ប៉ុន្តែ ផែ្នករបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះគឺទៅ។ ហើយខ្ញុំប្រហែលជាមិននៅទីនោះពីរសប្តាហ៍ទេ រហូតដល់ខ្ញុំនឹងទៅកន្លែងផ្សេង ហើយប្រហែលជានឹងត្រលប់មកទីនេះវិញ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...

448 ការនិមិត្តនោះមានប្រពន្ធនិងកូនរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងនោះ។ ហើយអ្វីដែលសំខាន់នោះ គឺខ្ញុំនៅក្នុងរទេះរុញ។ ហើយនាទីដែលខ្ញុំដើរនៅទីនោះ គឺខ្ញុំ នៅក្នុងរទេះរបស់ខ្ញុំ។ ហើយនោះជាផ្លូវដែលយើងចាកចេញក្នុងពីរបីថ្ងៃដោយមិនដឹងថាយើងនឹងទៅណាទេ មិនដឹងថាយើងនឹងធ្វើអ្វីនៅពេលដែលយើងទៅដល់នោះ គ្រាន់តែទៅ។

449 ព្រះជាមនុស្សចម្លែក ចំពោះយើង ពីព្រោះផ្លូវរបស់ទ្រង់កន្លងមករកឃើញថា។ ទ្រង់ចង់បានការស្តាប់បង្គាប់។

"តើអ្នកទៅណា?"

"នោះមិនមែនជារឿងរបស់អ្នកទេ។ គ្រាន់តែបន្តទៅ។"

"តើព្រះអង្គចង់ឲ្យទូលបង្គំធ្វើនៅទីណា?"

450 "នោះមិនមានអ្វីសម្រាប់អ្នកទេ។ ធ្វើតាម អ្នក តាមខ្ញុំ។" អូ-ហូ។ អូ-ហូ។ "គ្រាន់តែបន្តដើរ។"

"តើខ្ញុំនឹងឈប់នៅឯណា?"

"តើនោះជាអ្វីទៅអ្នក? គ្រាន់តែបន្តដើរ។"

ដូច្នេះ ខ្ញុំទៅទីនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អូ-ហូ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

ខ្ញុំ...(ទ្រង់គឺជាជីវិតរបស់ខ្ញុំ។) ខ្ញុំ...(អ្វីៗដែលខ្ញុំបានរស់នៅ!)
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

451 តើនេះជាពេលវេលានោះ មែនទេ? [បងប្រុស ប្រាណហាំ ស្រែកថា *ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់*—អេដ។] ហើយខណៈពេលដែលយើងច្រៀងវាម្ដងទៀត ចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ក្បែរអ្នក។ និយាយថា "បងប្រុស បងស្រី សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។"

ខ្ញុំ...

452 អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសនេវីល។ [បងប្រុស នេវីលនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើវាបងប្រុស។ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំបងប្រុស។ សូមអរគុណ។"] ដោយចិត្តស្មោះ! [មានម្នាក់និយាយថា "សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុស ប្រាណហាំ។"] អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំបងប្រុស។ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំបងស្រី។ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។

...ខ្ញុំ
ហើយបានទិញ...

453 សូមអធិស្ឋាន អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ,...?...អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ...?...អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ...?...អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។

…ដើមឈើកាល់វ៉ារី។

សម្រាប់ខ្ញុំ…

ចូរលើកដៃថ្វាយទ្រង់ឥឡូវនេះ។

…ខ្ញុំស្រលាញ់…(ក្តីស្រលាញ់ពិត!)
ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

បាទ ខ្ញុំ…(ដោយអស់ពីចិត្ត!)

454 អ្នកធ្វើតាមបងប្រុសនេវីល។ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅវិញ។ ប្រកាសពេលវេលាសម្រាប់កិច្ចប្រជុំ។

តើនេះជាទីសម្គាល់នៃគ្រាចុងក្រោយ មែនទេ? KHM62-1230E

(Is This The Sign Of The End, Sir?)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 30 ធ្នូ 1962 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG